

EE03-แบบรายงานความก้าวหน้า

นักศึกษา ปกติ สมทบ

รายงานความก้าวหน้าโครงการวิศวกรรมไฟฟ้า หลักสูตรสาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้า

*****

ชื่อโครงการ

(ภาษาไทย) โรงเรือนเพาะต้นกล้าด้วยเทคโนโลยีระบบควบคุมงานหมุนเหวี่ยงให้น้ำอัตโนมัติ

(ภาษาอังกฤษ) Smart Rotary Watering System for Seedling Greenhouse

ผู้จัดทำ

นางสาวธมลวรรณ บุญจุน รหัสนักศึกษา 164404130080 โทร. 093-5754618

นางสาวนิตา ชาติเป รหัสนักศึกษา 164404130081 โทร. 080-5437178

<p>ความเห็นอาจารย์ที่ปรึกษาพร้อม</p> <p>ได้ตรวจโครงการแล้ว เห็นควร</p> <p>☐ อนุมัติให้สอบได้ ☐ ปรับปรุงเนื้อหาหรือรูปแบบใหม่</p> <p>ลงชื่อ ..... (.....)</p>	<p>ความเห็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก</p> <p>ได้ตรวจโครงการแล้ว เห็นควร</p> <p>☒ อนุมัติให้สอบได้ ☐ ปรับปรุงเนื้อหาหรือรูปแบบใหม่</p> <p>ลงชื่อ ..... (<u>พ.อ.พิทักษ์ สว่างแก้ว</u>)</p>
---	--

สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า
คณะวิศวกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญและที่มาของหัวข้อโครงการ

การเพาะต้นกล้าเป็นกระบวนการสำคัญในวงการเกษตรกรรม เนื่องจากเป็นขั้นตอนเริ่มต้นที่กำหนดคุณภาพของพืชที่จะปลูกในแปลงใหญ่ กระบวนการนี้มีต้นกำเนิดจากการทำเกษตรแบบดั้งเดิมที่ชาวสวนใช้ในการปลูกพืชในแปลงเล็กหรือเรือนเพาะชำก่อนที่จะย้ายไปปลูกในแปลงใหญ่ ปัจจุบันการพัฒนาการเพาะต้นกล้า ได้รับการปรับปรุงอย่างต่อเนื่องตามวิวัฒนาการของเทคโนโลยี และความรู้ทางการเกษตร โดยเทคโนโลยีที่ทันสมัย เช่น การควบคุมสภาพแวดล้อมในการเพาะ อุณหภูมิ ความชื้นสัมพัทธ์ และความเข้มแสงที่เหมาะสม ถูกนำมาใช้เพื่อเพิ่มคุณภาพของต้นกล้า ทำให้พืชมีรากแข็งแรงและเจริญเติบโตได้อย่างรวดเร็ว ซึ่งส่งผลดีต่อผลผลิต และคุณภาพของพืชในอนาคต อีกทั้งเทคโนโลยีไร้สายยังมีบทบาทสำคัญในการเพิ่มความแม่นยำ และประสิทธิภาพในการควบคุมกระบวนการเพาะปลูกต้นกล้า ช่วยให้เกษตรกรสามารถจัดการปัจจัยต่าง ๆ ได้อย่างสะดวก ลดความเสี่ยงจากข้อผิดพลาดที่อาจเกิดจากการจัดการด้วยมือมนุษย์ ทำให้กระบวนการเพาะปลูกมีความแม่นยำ และประสิทธิภาพสูงขึ้น

การวิจัยนี้มุ่งเน้นการออกแบบ และพัฒนาโรงเรือนเพาะต้นกล้าด้วยเทคโนโลยีระบบควบคุมงานหมุนเวียนซึ่งให้น้ำอัตโนมัติเป็นเทคโนโลยีที่มีศักยภาพในการเพิ่มประสิทธิภาพการรดน้ำในโรงเรือนเพาะต้นกล้า ระบบที่พัฒนาขึ้นนี้ถูกออกแบบมาเพื่อให้สามารถควบคุมกำหนดระยะเวลาการให้น้ำอย่างแม่นยำ และตรวจสอบคุณภาพการปลูกผ่านระบบไร้สาย ซึ่งจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการน้ำ และช่วยเพิ่มคุณภาพของต้นกล้าให้ดียิ่งขึ้น ระบบดังกล่าวสามารถรองรับการเพาะต้นกล้าจำนวนไม่น้อยกว่า 2,000 ต้น สามารถตรวจสอบ และปรับปรุงสภาพแวดล้อมในการปลูก เช่น คุณภาพแสง และปริมาณน้ำให้เหมาะสมกับพืชกลุ่มผักกินใบ และผักสลัด การออกแบบนี้ไม่เพียงแต่ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิตต้นกล้าที่มีคุณภาพสูงเท่านั้น แต่ยังช่วยให้เกษตรกรสามารถจัดการแปลงเพาะปลูกได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งการใช้เทคโนโลยีไร้สายในการควบคุมและตรวจสอบยังช่วยให้เกษตรกรสามารถติดตาม ปรับปรุงกระบวนการเพาะปลูกได้อย่างสะดวกสบายและมีประสิทธิภาพสูงสุด

1.2 วัตถุประสงค์

- 1.2.1 เพื่อศึกษาและออกแบบระบบงานหมუნเหวียงอัตโนมัติ สำหรับการเพาะต้นกล้าภายในโรงเรือน
- 1.2.2 พัฒนาระบบควบคุมงานหมუნเหวียงให้น้ำอัตโนมัติผ่านระบบไร้สาย
- 1.2.3 เพื่อศึกษาการเพาะต้นอ่อนพืชกลุ่มผักกินใบและผักสลัด
- 1.2.4 สามารถนำไปประยุกต์ใช้สำหรับเกษตรกรรายขนาดเล็กและครัวเรือน

1.3 ขอบเขตของโครงการ

- 1.3.1 ออกแบบระบบควบคุมแบบไร้สายสำหรับโรงเรือนเพาะต้นกล้าด้วยเทคโนโลยีควบคุมงานหมუნเหวียงให้น้ำอัตโนมัติจำนวน 1 โรงเรือน ขนาดไม่น้อยกว่า $2.5 \times 2.9 \times 2.2$ เมตร (กว้าง x ยาว x สูง)
- 1.3.2 ออกแบบงานหมუნเหวียงให้น้ำอัตโนมัติ อัตราการไหลของน้ำไม่น้อยกว่า 2,000 มิลลิลิตร ต่อ 1 นาที ต่อ 1 หัว จำนวน 2 ชุด
- 1.3.3 สามารถควบคุมงานหมუნเหวียงให้น้ำอัตโนมัติผ่านระบบไร้สายไม่น้อยกว่า 3 โปรแกรม พร้อมระบบแจ้งเตือนและคำแนะนำเมื่อสภาพแสงและความชื้นไม่เหมาะสม
- 1.3.4 ระบบสามารถเพาะต้นกล้าไม่น้อยกว่า 2,000 ต้น
- 1.3.5 แสดงข้อมูลวัน เดือน ปี เวลา อุณหภูมิ ปริมาณแสง ความชื้นในโรงเรือน และบันทึกข้อมูลย้อนหลังได้ไม่น้อยกว่า 1 สัปดาห์

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 1.4.1 ได้องค์ความรู้ในการออกแบบโรงเรือนเพาะต้นกล้าด้วยเทคโนโลยีให้น้ำงานหมუნเหวียงอัตโนมัติควบคุมด้วยระบบไร้สายผ่านสมาร์ทโฟน
- 1.4.2 ประหยัดแรงงาน ลดต้นทุนการผลิต
- 1.4.3 ได้พัฒนา และยกระดับผลผลิตต้นกล้าของเกษตรกรไทยในระดับอุตสาหกรรมขนาดย่อม เพื่อนำไปสู่อุตสาหกรรมขนาดใหญ่ได้

บทที่ 2 งานวิจัย และทฤษฎีบทที่เกี่ยวข้อง

2.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1.1 ศึกษาประสิทธิภาพของ ULEM เพื่อการป้องกันกำจัดแมลงศัตรูกล้วยไม้บางชนิด

ศึกษาประสิทธิภาพของเครื่องพ่นสารประกอบหัวฉีด ULEM ในการป้องกันกำจัดเพลี้ยไฟในกล้วยไม้และข้าวที่จังหวัดสมุทรสาคร นครปฐม และสุพรรณบุรีระหว่าง เดือนสิงหาคม 2549 ถึง มิถุนายน 2550 โดยทำการศึกษาทางด้านกายภาพ และนำผลที่ได้ไปศึกษาทางด้านประสิทธิภาพของสารฆ่าแมลงผลการทดลองพบว่าหัวฉีด ULEM และ CDA พ่นแบบน้ำน้อยอัตราพ่น 30-40 ลิตร/ไร่ด้วยสารฆ่าแมลง imidacloprid อัตราเนื้อสารบริสุทธิ์ 15 กรัม/ไร่ พ่นทุก 4 วัน เพื่อป้องกันกำจัดเพลี้ยไฟฝ้าย (Thrips palmi Karny) ให้ผลดีเทียบเท่ากับการพ่นแบบน้ำมากอัตราพ่น 120 ลิตร/ไร่ แต่แตกต่างจากกรรมวิธีไม่พ่นสาร การศึกษาประสิทธิภาพของสารฆ่าแมลงในกลุ่ม neonicotinoid ด้วยหัวฉีด ULEM พบว่าสารฆ่าแมลง imidacloprid อัตราเนื้อสารบริสุทธิ์ 16 กรัม/ไร่ ให้ผลดีเทียบเท่าวิธีการพ่นแบบน้ำมาก การทดลองพ่นป้องกันกำจัดเพลี้ยไฟข้าว (Stenchaetothrips biformis Bagnall) ด้วยหัวฉีด ULEM และ CDA พบว่าสารฆ่าแมลง imidacloprid อัตราเนื้อสารบริสุทธิ์ 2-3 กรัม/ไร่ ให้ผลดีเทียบเท่ากับการพ่นแบบผสมน้ำมาก จากการทดลองพบว่าหัวฉีด ULEM สามารถใช้ป้องกันกำจัดเพลี้ยไฟในกล้วยไม้ และข้าวได้อย่างมีประสิทธิภาพ ลดการใช้สารฆ่าแมลงในกล้วยไม้ได้อย่างน้อย 30 เปอร์เซ็นต์ [1]

2.1.2 การควบคุมสภาพอากาศอัตโนมัติในโรงเรือนเพาะปลูกด้วยระบบพ่นหมอก

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาระบบควบคุมอุณหภูมิ และความชื้นในโรงเรือนแบบพ่นหมอก และทดสอบหาค่าสมรรถนะของโรงเรือนต้นแบบที่สร้างขึ้น การลดอุณหภูมิในโรงเรือนอาศัยการพ่นหมอก เพื่อทำให้เกิดกระบวนการระเหยน้ำด้วยความร้อนแฝง และใช้พัดลมช่วยในการระบายอากาศขึ้นออกจากโรงเรือนพร้อมกับนำอากาศใหม่เข้ามาแทนที่ ใช้บอร์ดไมโครคอนโทรลเลอร์ (Arduino Mega 2560) ที่โปรแกรมการทำงานด้วยสมการสมดุลความชื้นของอากาศที่พัฒนาขึ้นในการควบคุมการทำงานของหัวพ่นหมอกร่วมกับการระบายอากาศด้วยพัดลม โดยใช้เซนเซอร์ตรวจวัด อุณหภูมิ และความชื้น (DHT22) ภายใน และภายนอกโรงเรือน ต้นแบบโรงเรือนมีขนาดกว้าง 4 เมตรยาว 8 เมตร และสูง 3 เมตร ติดตั้งปั้มน้ำความดันสูงขนาด 12 บาร์ และหัวพ่นหมอกขนาดเส้นผ่าน ศูนย์กลางรู 0.1 มิลลิเมตร จำนวน 18 หัว พัดลมหมุนเวียนอากาศในโรงเรือน 2 ตัว และพัดลมระบายอากาศออกจากโรงเรือน 4 ตัว ศึกษากระบวนการที่พัฒนาขึ้นในกรณีดังต่อไปนี้ 1) การพ่นหมอกด้วยน้ำ อุณหภูมิปกติ และน้ำเย็นอุณหภูมิ

ประมาณ 15°C 2) การใช้ และไม่ใช้मानพร่างแสงบนหลังคาโรงเรือน ผลการทดสอบระบบควบคุมที่พัฒนาขึ้น พบว่าโรงเรือนที่ไม่ได้ติดमानพร่างแสงมีอุณหภูมิภายในโรงเรือนมากกว่า 40°C และการติดตั้ง मानพร่างแสงช่วยลดอุณหภูมิภายในโรงเรือนเฉลี่ยให้ต่ำกว่า 40°C ได้ การพ่นหมอกด้วยน้ำอุณหภูมิปกติ ร่วมกับमानพร่างแสงจะมีค่า COP สูงที่สุด 5.64 การไม่ใช้मानพร่างแสงจะทำให้ระบบมีความสามารถในการระเหยน้ำเฉลี่ยสูงที่สุด 99.36% และการใช้น้ำเย็นในระบบพ่นหมอกเป็นผลให้มีความสิ้นเปลืองพลังงานไฟฟ้าเฉลี่ย 0.72 kWh ต่อวัน [2]

2.1.3 ผลของระบบการควบคุมอุณหภูมิในโรงเรือนต่อการเจริญเติบโตและผลผลิตของผักกาดหอม

การปลูกผักกาดหอมในระบบโรงเรือนที่สามารถควบคุมอุณหภูมิได้จะทำให้สามารถผลิตผักกาดหอมได้ตลอดทั้งปีแม้ในสภาพที่มีอุณหภูมิสูง งานวิจัยนี้จึงมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาระบบการควบคุมอุณหภูมิที่แตกต่างกันต่อการผลิตผักกาดหอม 4 พันธุ์ ในระบบโรงเรือน วางแผนการทดลองแบบบล็อคกลุ่มสมบูรณ์ (RCBD) จำนวน 5 ซ้ำ (บล็อก) ประกอบด้วย 4 สิ่งทดลอง ได้แก่ 1. ไม่เปิดระบบใด (ควบคุม) 2. ระบบพ่นหมอกไอน้ำร่วมกับพัดลม 3. ระบบพ่นหมอกไอน้ำร่วมกับพร่างแสง และ 4. ระบบพ่นหมอกไอน้ำ พัดลม และพร่างแสง โดยพบว่า การเปิดระบบควบคุมอุณหภูมิด้วยระบบพ่นหมอกไอน้ำร่วมกับพัดลม ทำให้ผักกาดหอมพันธุ์กรีนคอส, เรดโอ๊ค และฟิลเลย์ไอซ์เบิร์ก มีการเจริญเติบโต และปริมาณผลผลิตในส่วนเหนือดินมากที่สุด คือ 80.82, 52.65 และ 47.51 กรัมต่อต้น ตามลำดับ ในขณะที่การเปิดระบบพ่นหมอกไอน้ำ พัดลม และพร่างแสง ทำให้แบตเตอรี่เฮดมีปริมาณผลผลิตมากที่สุด คือ 76.31 กรัมต่อต้น ผลการศึกษานี้สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางสำหรับการเลือกใช้ระบบควบคุมอุณหภูมิในระบบโรงเรือนให้เหมาะสมต่อการผลิตผักกาดหอมในแต่ละพันธุ์เพื่อให้ผลผลิตเป็นไปตามความต้องการของตลาด และสามารถผลิตผักกาดหอมได้ตลอดทั้งปี [3]

2.2 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

2.2.1 ผักกาดหอม (Lettuce)

ชื่อวิทยาศาสตร์: *Lactuca sativa* L.

วงศ์: Asteraceae หรือ Compositae

ลักษณะทางพฤกษศาสตร์

ผักกาดหอมเป็นพืชที่มีถิ่นกำเนิดในทวีปเอเชีย และยุโรป โดยเป็นพืชฤดูเดียวที่มีลำต้นอวบสั้น และช่วงข้อถี่ ใบจะเจริญจากข้อในลักษณะกลุ่ม ซึ่งอาจห่อหัวหรือไม่ห่อหัว ขึ้นอยู่กับพันธุ์ของผักกาดหอม ลักษณะของใบ และสีของใบจะมีความหลากหลาย ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับชนิดของพันธุ์ โดยบางพันธุ์มีใบหนาแข็ง ขณะที่บางพันธุ์มีใบอ่อนนุ่ม และมีสีแตกต่างกันตั้งแต่สีเขียวอ่อนจนถึงสีเขียวเข้ม, สีน้ำตาลปนแดง, สีแดง และสีน้ำตาล ตัวอย่างเช่น ผักกาดแก้ว ซึ่งมีลักษณะใบที่ห่อหัวซ้อนกันเป็นหัวกลม ใบบาง และกรอบ ขอบใบหยักมีสีเขียวอ่อน หรือผักกาดหอมใบแดงที่มีลักษณะเป็นพันธุ์ไม่ห่อหัว ใบหยักเป็นคลื่น และขอบใบหยักมีสีเขียวปนแดง ผักกาดหอมมีระบบรากแก้วที่สามารถเจริญเติบโตลงไปในดินอย่างรวดเร็ว ช่อดอกเป็นแบบ panicle สูงประมาณ 2-4 ฟุต ประกอบด้วยดอก 10-25 ดอกต่อช่อ เป็นดอกสมบูรณ์เพศที่มีสีเหลือง หรือขาวปนเหลือง ดอกจะบานในช่วงเช้า และบานในระยะสั้น โดยเฉพาะในช่วงที่มีอุณหภูมิต่ำ

วิธีการเพาะปลูก

ผักกาดหอมสามารถเจริญเติบโตได้ดีในดินร่วน แต่ยังสามารถปลูกได้ในดินหลายชนิด โดยดินที่ใช้ปลูกควรมีการระบายน้ำได้ดีและมีค่า pH ประมาณ 6.5-7 การปลูกสามารถทำได้โดยการขุดดินเป็นร่องตื้น และหว่านเมล็ดลงไป จากนั้นควรรดน้ำวันละ 2 ครั้ง คือ เช้า และเย็นอย่างสม่ำเสมอ หลังจากผักกาดหอมงอกแล้ว อาจจำเป็นต้องทำการย้ายกล้า เพื่อไม่ให้กล้าหลายต้นอยู่ใกล้กันเกินไป เนื่องจากผักกาดหอมเป็นพืชที่ไม่ค่อยมีแมลงรบกวน จึงไม่จำเป็นต้องใช้ยาฆ่าแมลง แมลงศัตรูพืชที่พบได้แก่ เพลี้ย และหนอนกระทู้หอม ซึ่งมักพบในฤดูหนาวในพื้นที่ภาคกลาง และภาคเหนือ โดยผักกาดหอมสามารถเก็บเกี่ยวได้ในระยะเวลา 40-50 วันหลังการปลูก [4]

รูปที่ 2.1 ผักกาดหอม (Lettuce)

(ที่มา: <https://www.morningfooddelivery.com/product/173007-167853>)

2.2.2 ไมโครคอนโทรลเลอร์ (Microcontroller)

ไมโครคอนโทรลเลอร์เป็นส่วนหนึ่งที่ถูกฝังอยู่ในระบบมีหน้าประมวลผลข้อมูลที่ได้รับจากส่วนต่อพ่วงอินพุต/เอาต์พุต (Input / Output: I/O) โดยใช้ความสามารถจากหน่วยประมวลผลกลาง (CPU) ที่อยู่บนแผงวงจรหลัก (Mainboard) ในส่วนของข้อมูลต่าง ๆ ที่ไมโครคอนโทรลเลอร์ได้รับจะถูกเก็บเอาไว้ในหน่วยความจำชั่วคราวซึ่งเป็นส่วนที่ CPU เข้ามาดึงข้อมูลคำสั่งต่าง ๆ สำหรับนำไปใช้ถอดรหัสประมวลผลข้อมูลต่าง ๆ ที่เข้ามา แล้วจึงใช้ส่วน I/O สำหรับส่งการตามคำสั่งที่ได้รับ [5]

2.2.3 เอชทีเอ็มแอล (HTML: Hypertext Markup Language)

เอชทีเอ็มแอล คือภาษาเครื่องหมาย (Markup Language) หลักที่ใช้ในการสร้าง และกำหนดโครงสร้างเนื้อหาของเว็บเพจ หรือข้อมูลอื่น ๆ ที่สามารถเข้าถึงได้ผ่านเว็บเบราว์เซอร์ในปัจจุบัน โดย HTML ใช้การจัดระเบียบเนื้อหาผ่านการใช้แท็ก (tags) ต่าง ๆ เช่น ข้อความ, รูปภาพ, ลิงก์, ตาราง และองค์ประกอบอื่น ๆ ที่ปรากฏบนหน้าเว็บไซต์

HTML มีบทบาทสำคัญในการกำหนดโครงสร้าง และความหมายของเนื้อหาบนหน้าเว็บ เช่น การระบุว่าข้อความใดควรแสดงเป็นหัวข้อ หรือส่วนใดที่ต้องการเป็นลิงก์ไปยังหน้าหรือเว็บไซต์อื่น ๆ อย่างไรก็ตาม HTML ไม่ได้มีหน้าที่ในการจัดการเรื่องการออกแบบ หรือรูปแบบการแสดงผล ซึ่งจะเป็นหน้าที่ของ CSS (Cascading Style Sheets) และการกำหนดพฤติกรรมหรือการทำงานของหน้านั้น ๆ จะเป็นการควบคุมโดย JavaScript [6]

2.3 อุปกรณ์ที่สำคัญ

2.3.1 ยูเล็ม

ยูเล็ม (ULEM) ย่อมาจาก *Ultra Low Energy Mist* โดย รศ.ดร. ปองวิทย์ ศิริโพธิ์ เป็นผู้คิดค้นและพัฒนาขึ้นเป็นคนแรกของโลก การทำงานของยูเล็มใช้หลักการสร้างหมอกน้ำจากแรงเหวี่ยงของจานหมุนโดยไม่ใช้หัวฉีด ทำให้ยูเล็มมีจุดเด่นกว่าระบบสปริงเกอร์ตรงที่สามารถใช้น้ำอะไรก็ได้ โดยไม่มีการอุดตัน อีกทั้งไม่จำเป็นต้องใช้เครื่องปั้มน้ำ

ยูเล็มได้ถูกพัฒนาขึ้นมาหลายรุ่น จนถึงปัจจุบัน อาจารย์ปองวิทย์ และบ้านหัดได้แก้ไขข้อเสียของยูเล็มรุ่นก่อน ๆ และพัฒนาจานยูเล็มรุ่นใหม่ล่าสุด คือจานยูเล็มรุ่นที่มีขน ซึ่งขนจะขึ้นโดยรอบจาน ทำให้การทำงานของยูเล็มสามารถใช้งานได้หลากหลายลักษณะ ขึ้นอยู่กับความต้องการของผู้ใช้งาน เช่น ใช้ให้ความชื้นในโรงเพาะเห็ด ใช้ให้ความชื้น และรดน้ำในเรือนกล้วยไม้ หรือใช้รดน้ำ ใส่ปุ๋ย ฉีดพ่นยาฆ่าแมลง ในแปลงผัก และใช้ลดความร้อนในปศุสัตว์ เป็นต้น

การใช้ยูเล็มให้เหมาะสม

1. ไม่ใช้ยูเล็มทำงานอย่างต่อเนื่องเกินกว่า 2 ชั่วโมงต่อครั้ง และต้องพักไม่ต่ำกว่า 1 ชั่วโมง
2. ควรใช้ยูเล็มกับอุปกรณ์ควบคุมเวลา (Timer)
3. ยูเล็มใช้ไฟฟ้า 12 V DC และใช้กระแสไฟ 1.3 W
4. ไม่ใส่จานยูเล็มขณะที่ยูเล็มทำงานอยู่ [7]

รูปที่ 2.2 ยูเล็ม

(ที่มา: <https://banhed1.blogspot.com/p/ulem.html>)

2.3.2 บอร์ด ESP32

บอร์ด ESP32 มีความสามารถในการเชื่อมต่อไวไฟ และมีการใช้งานแพร่หลายในงาน IoT เช่น การเชื่อมต่อผ่านแอปพลิเคชัน Blynk หรือการแจ้งเตือนผ่านแอปพลิเคชัน Line เป็นต้น ESP32 มีจำนวนขา Analog และขา Digital มากกว่า ESP8266 นอกจากนี้ ESP32 ยังมีความละเอียดของ Analog Input ที่ 12-bit ซึ่งมีความละเอียดมากกว่า Arduino UNO R3 (10-bit) และ ESP8266 (10-bit) ใช้แรงดันไฟฟ้า 3.3 V ในโหมด Sleep ใช้กระแสไฟฟ้าเพียง $2.5 \mu A$ มีสเปคโดยละเอียด ดังนี้

1. ซีพียูใช้สถาปัตยกรรม Tensilica LX6 แบบ 2 แกนสมอง สัญญาณนาฬิกา 240 MHz
2. มีแรมในตัว 512 KB
3. รองรับการเชื่อมต่อรอมภายนอกสูงสุด 16 MB
4. มาพร้อมกับ Wi-Fi มาตรฐาน 802.11 b/g/n รองรับการใช้งานทั้งในโหมด Station soft AP และ Wi-Fi direct
5. มีบลูทูธในตัว รองรับการใช้งานในโหมด 2.0 และโหมด 4.0 BLE
6. ใช้แรงดันไฟฟ้าในการทำงาน 2.6 V ถึง 3 V
7. ทำงานได้ที่อุณหภูมิ $-40^{\circ}C$ ถึง $125^{\circ}C$ [8]

โหมด AP

AP ย่อมาจาก Access Point เป็นโหมดที่จะใช้ ESP32 เป็นตัวปล่อยสัญญาณ Wi-Fi ออกไป เพื่อให้อุปกรณ์ต่าง ๆ มาเชื่อมต่อด้วย ทั้งนี้ ESP32 จะรองรับอุปกรณ์ที่มาเชื่อมต่อด้วยเพียง 1 ตัวเท่านั้น เหมาะสำหรับงานที่ไม่ต้องการใช้งานอินเทอร์เน็ตหรือติดต่อกับอุปกรณ์อื่นในวงแลน นอกจากนี้โหมดนี้ยังเหมาะกับการนำไปควบคุมอุปกรณ์ต่าง ๆ ผ่าน Wi-Fi อีกด้วย ซึ่งงานควบคุมที่สามารถย้ายที่ได้ และไม่ต้องใช้งานผ่านอินเทอร์เน็ตจะเหมาะกับการใช้งาน ESP32 ในโหมด AP [9]

รูปที่ 2.3 บอร์ด ESP32

(ที่มา: <https://www.imiconsystem.com/product/esp32-nodemcu/>)

2.3.3 เซนเซอร์วัดความเข้มแสง (Light Intensity)

MCU-3001 OPT3001 Ambient Light sensor module โมดูลเซ็นเซอร์แสงสว่าง MCU-3001 OPT3001 เป็นการผสมการทำงานของเซ็นเซอร์แสงสว่างที่มีความแม่นยำสูงรุ่น OPT3001 ซึ่งมีเอาต์พุตในรูปแบบดิจิตอล โมดูลนี้ถูกออกแบบมา เพื่อให้สามารถวัดความเข้มของแสงในสภาพแวดล้อมได้อย่างแม่นยำในหลากหลายแอปพลิเคชัน โดยสามารถให้ผลลัพธ์เป็นค่าความสว่างในหน่วย Lux ภายในช่วงความสว่างที่กว้าง โมดูลดังกล่าวเหมาะสมสำหรับการใช้งานในอุปกรณ์ต่าง ๆ เช่น สมาร์ทโฟน แท็บเล็ต ทีวี LCD รวมถึงระบบการควบคุมแสงสว่างทั้งในภาคอุตสาหกรรม และที่อยู่อาศัย อีกทั้งยังเหมาะสมกับแอปพลิเคชันที่ต้องการการปรับความสว่างโดยอัตโนมัติ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการใช้งานในสภาพแวดล้อมที่หลากหลาย

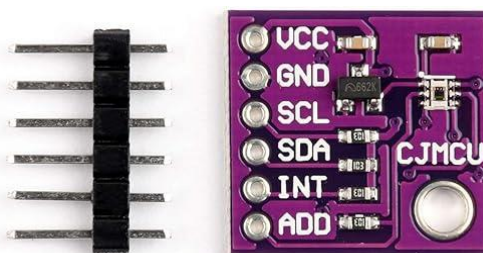
คุณสมบัติของโมดูลเซ็นเซอร์วัดแสง MCU-3001 OPT3001

1. เซ็นเซอร์แสงสว่างที่มีความแม่นยำสูง
2. วัดความเข้มของแสงในหน่วย Lux
3. ช่วงความสว่างกว้าง เหมาะสมกับสภาพแสงที่หลากหลาย
4. อินเทอร์เน็ต I2C สำหรับการเชื่อมต่อที่ง่ายกับไมโครคอนโทรลเลอร์

5. การใช้พลังงานต่ำ
6. พีจีเอการตั้งค่าระดับเต็มโดยอัตโนมัติ
7. เอาต์พุตที่ได้รับการชดเชยอุณหภูมิ และการสอบเทียบ
8. ขนาดกะทัดรัดสำหรับการรวมเข้ากับการออกแบบได้ง่าย

ข้อมูลทางเทคนิคของโมดูลเซ็นเซอร์วัดแสง MCU-3001 OPT3001

1. ประเภทเซ็นเซอร์ เซ็นเซอร์แสงสว่าง
2. ช่วงการวัด 0.01 – 83,000 ลูเมน
3. เอาต์พุต ค่าความสว่างในหน่วย Lux ผ่านอินเตอร์เฟซ I2C
4. แหล่งจ่ายไฟ ระบุช่วงแรงดัน
5. อินเตอร์เฟซ I2C (Inter-Integrated Circuit)
6. ช่วงอุณหภูมิในการทำงาน -40°C ถึง $+85^{\circ}\text{C}$
7. ขนาด 2.0 มม. $\times$ 2.0 มม. $\times$ 0.65 มม. [10]

รูปที่ 2.4 MCU-3001-OPT3001 Light Sensor Module

(ที่มา: <https://www.amazon.sg/MCU-3001-OPT3001-Ambient-Sensor-Response/dp/B07GX55J6V>)

2.3.4 เซ็นเซอร์วัดอุณหภูมิ ความชื้น (Temperature and Humidity Sensor)

BME280 ซึ่งเป็นเซ็นเซอร์สภาพแวดล้อมที่สามารถวัดอุณหภูมิ ความดันบรรยากาศ และความชื้น เซ็นเซอร์นี้เหมาะสมอย่างยิ่งสำหรับการใช้งานที่เกี่ยวข้องกับการตรวจวัดสภาพอากาศ และสิ่งแวดล้อม และสามารถใช้งานได้ทั้งในโหมด I2C และ SPI

เซ็นเซอร์ BME280 สามารถวัดความชื้น ด้วยความแม่นยำ $\pm 3\%$ ความแม่นยำในการวัดความดันบรรยากาศที่ ± 1 hPa และความแม่นยำในการวัดอุณหภูมิที่ $\pm 1.0^{\circ}\text{C}$ นอกจากนี้ เนื่องจากความดันบรรยากาศมีการเปลี่ยนแปลงตามความสูงจากระดับน้ำทะเล และการวัดความดันของเซ็นเซอร์มีความแม่นยำสูง จึงสามารถใช้เซ็นเซอร์นี้เป็นเครื่องวัดความสูง (altimeter) ด้วยความแม่นยำถึง ± 1 เมตร

คุณสมบัติของเซ็นเซอร์วัดอุณหภูมิ ความชื้น BME280

1. แรงดันไฟฟ้าที่จ่าย 1.8 - 3.6V DC
2. ช่วงแรงดันไฟฟ้าอินเทอร์เฟซ VDDIO 1.2V ถึง 3.35V
3. อินเทอร์เฟซ I2C (สูงสุด 3.4MHz), SPI (สูงสุด 10 MHz)

ช่วงการทำงาน

1. อุณหภูมิ -40 ถึง +85°C
2. ความชื้น 0-100%
3. ความดัน 300-1100 hPa

ความละเอียด

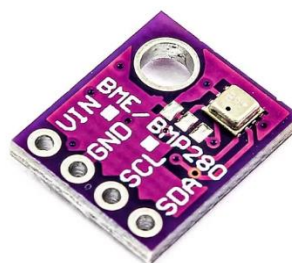
1. อุณหภูมิ 0.01°C
2. ความชื้น 0.008%
3. ความดัน 0.18Pa

ความแม่นยำ

1. อุณหภูมิ $\pm 1^{\circ}\text{C}$
2. ความชื้น $\pm 3\%$
3. ความดัน $\pm 1\text{Pa}$

ที่อยู่ I2C

1. SDO LOW 0x76
2. SDO HIGH 0x77 [11]

รูปที่ 2.5 เซ็นเซอร์ BME280

(ที่มา: <https://www.alselectro.in/product-page/bmp-bme-280-pressure-sensor>)

2.3.5 โมดูลนาฬิกา (DS3231 Real Time Clock Module)

DS3231 เป็นนาฬิกาเรียลไทม์ (RTC) แบบ I2C ที่มีความแม่นยำสูง พร้อมทั้งมีวงจรควบคุมความถี่คริสตัลที่ปรับอุณหภูมิ (TCXO) และคริสตัลในตัว อุปกรณ์นี้มีอินพุตแบตเตอรี่ที่ช่วยให้สามารถรักษาความแม่นยำในการเก็บข้อมูลเวลาได้แม้ในกรณีที่แหล่งจ่ายไฟหลักถูกตัด โดยการรวมวงจรคริสตัลเรโซเนเตอร์ช่วยเพิ่มความแม่นยำระยะยาว และลดจำนวนชิ้นส่วนที่ต้องใช้ในการผลิต

คุณสมบัติและข้อดี

ความแม่นยำสูง

1. ความแม่นยำ $\pm 2\text{ppm}$ จาก 0°C ถึง $+40^{\circ}\text{C}$ และ $\pm 3.5\text{ppm}$ จาก -40°C ถึง $+85^{\circ}\text{C}$
2. การวัดอุณหภูมิที่มีความแม่นยำ $\pm 3^{\circ}\text{C}$

ฟังก์ชันการเก็บเวลา

1. นับวินาที นาที ชั่วโมง วันที่ เดือน วันในสัปดาห์ และปี พร้อมการปรับปีอธิกสุรทิน
2. การตั้งเวลาปลุกสองช่อง และการตั้งค่าคลื่นสี่เหลี่ยมที่สามารถตั้งโปรแกรมได้

อินเตอร์เฟซ

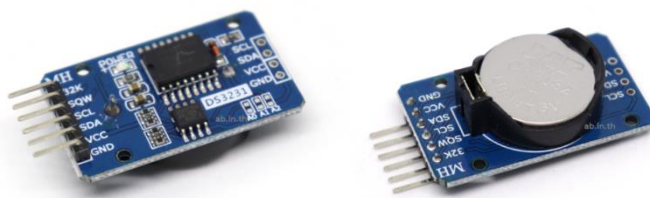
1. อินเตอร์เฟซ I2C ความเร็วสูง (400kHz)

แบตเตอรี่สำรอง

1. อินพุตแบตเตอรี่สำรองเพื่อการเก็บเวลาต่อเนื่อง

การทำงานที่ 3.3V และ ช่วงอุณหภูมิในการทำงาน

1. เซิงพาณิชย์ (0°C ถึง $+70^{\circ}\text{C}$)
2. อุตสาหกรรม (-40°C ถึง $+85^{\circ}\text{C}$) [12]

รูปที่ 2.6 DS3231 Real Time Clock Module

(ที่มา: <https://www.ab.in.th/product/140/ds3231-rtc-real-time-clock-module-at24c32>)

2.3.6 โมดูล MicroSD Card (SPI Interface)

MicroSD Card เป็นโมดูลสำหรับอ่านการ์ด Micro SD โดยผ่านระบบไฟล์และไดรเวอร์ SPI อินเทอร์เน็ต เพื่อให้ MCU สามารถทำการอ่าน และเขียนข้อมูลบนการ์ด MicroSD ผู้ใช้สามารถใช้ไลบรารีที่มาพร้อมกับ IDE เพื่อทำการเริ่มต้นการ์ด และการอ่าน-เขียนข้อมูลได้โดยตรง

คุณสมบัติของโมดูล:

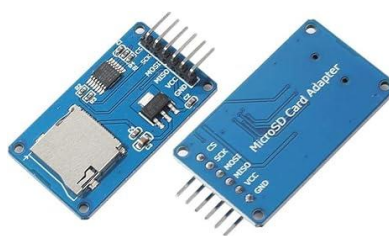
1. รองรับการ์ด Micro SD และ Micro SDHC (การ์ดความเร็วสูง)
2. วงจรแปลงระดับแรงดันที่รองรับทั้ง 5V และ 3.3V
3. แหล่งจ่ายไฟ 4.5V ~ 5.5V พร้อมวงจรปรับแรงดัน 3.3V
4. อินเทอร์เน็ตการสื่อสารมาตรฐาน SPI
5. รูยัดสกรู M2 ขนาด 4 รู สำหรับการติดตั้งที่สะดวก

อินเทอร์เน็ตเฟสการควบคุม มีขา 6 ขา (GND, VCC, MISO, MOSI, SCK, CS) โดย GND เชื่อมต่อกับกราวด์, VCC เป็นแหล่งจ่ายพลังงาน, MISO, MOSI, SCK เป็นบัส SPI, CS คือขาสัญญาณเลือกชิป

วงจรปรับระดับแรงดัน 3.3V วงจร LDO regulator ที่เอาต์พุตเป็นระดับ 3.3V สำหรับแปลงระดับแรงดัน และจ่ายพลังงานให้กับ Micro SD card

วงจรแปลงระดับแรงดัน การแปลงสัญญาณจาก Micro SD card เข้าสู่ระดับ 3.3V, การควบคุมทิศทางสัญญาณ MISO ของ MicroSD card ก็จะถูกแปลงเป็น 3.3V เพื่อให้ระบบไมโครคอนโทรลเลอร์ AVR ทั่วไปสามารถอ่านสัญญาณได้

ตัวเชื่อมต่อ Micro SD card: มีตัวเชื่อมต่อที่สามารถใส่การ์ดได้ง่าย [13]

รูปที่ 2.7 MicroSD Card

(ที่มา: <https://www.amazon.com/Module-Storage-Adapter-Interface-Arduino/dp/B07PFDFFPC>)

2.3.7 โมดูลรีเลย์ 3.3 V 4 ช่อง (Relay Module 4 Channel 3.3V)

โมดูล Relay 3V 4 Channel คือโมดูลรีเลย์ที่สามารถควบคุมการเปิดปิดวงจรไฟฟ้าได้ด้วยสัญญาณควบคุมที่มีแรงดัน 3V โดยมี 4 ช่องรีเลย์ที่สามารถใช้งานร่วมกับไมโครคอนโทรลเลอร์ เช่น Arduino หรือ Raspberry Pi ได้ โมดูลนี้มีการกระตุ้นที่สามารถเลือกได้ทั้งแบบ High-Level Trigger และ Low-Level Trigger ซึ่งหมายความว่ารีเลย์จะทำงานเมื่อสัญญาณควบคุมมีแรงดันสูง (3V หรือ "HIGH") หรือแรงดันต่ำ (0V หรือ "LOW") ขึ้นอยู่กับการตั้งค่าผ่านตัวจัมเปอร์ (Jumper) บนบอร์ด ทำให้โมดูลนี้มีความยืดหยุ่นในการใช้งานกับอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ต้องการสัญญาณเปิดหรือปิดวงจรในระดับที่แตกต่างกัน

รายละเอียดของโมดูล

1. โมดูลใช้รีเลย์คุณภาพสูงจากแบรนด์ BESTEP โดยสามารถรองรับภาระสูงสุดที่อินเตอร์เฟซปกติเปิด AC 250V / 10A, DC 30V / 10A
2. ใช้แสงแยก (Optocoupler) แบบ SMD สำหรับการแยกสัญญาณ มีประสิทธิภาพที่เสถียร โดยกระแสกระตุ้นที่ต้องการคือ 5mA
3. แรงดันการทำงานของโมดูลสามารถเลือกได้ที่ 3V, 5V, 12V, หรือ 24V
4. โมดูล Relay 3V 4 Channel สามารถตั้งค่าการกระตุ้นให้เป็นระดับต่ำ (Low-level trigger) หรือระดับสูง (High-level trigger) ได้ผ่านตัวจัมเปอร์ (Jumper) บนบอร์ด
5. การออกแบบที่มีความทนทานต่อข้อผิดพลาด (Fault-tolerant design) ซึ่งทำให้รีเลย์ไม่ทำงานหากสัญญาณควบคุมเกิดการขัดข้อง
6. มีไฟแสดงสถานะการจ่ายพลังงาน (สีเขียว) และไฟแสดงสถานะของรีเลย์ (สีแดง)
7. การออกแบบอินเตอร์เฟซใช้งานง่าย โดยสามารถเชื่อมต่อได้โดยตรงผ่านขั้วต่อสายไฟ (Terminals) ซึ่งสะดวกและง่ายต่อการใช้งาน [14]

รูปที่ 2.8 Relay 3V 4 Channel

(ที่มา: <https://www.tido.tech/index.php/product/relay-module-3v-4-channel-10a/>)

2.3.8 ปั๊มน้ำกระแสตรง (DC Motor)

ปั๊มน้ำกระแสตรง เป็นปั๊มที่ขนส่งของเหลวหรือแรงดันของเหลว โดยเมื่อปั๊มน้ำทำงานคอยล์และตัวสับเปลี่ยนจะหมุน แต่แปรงแม่เหล็ก และแปรงถ่านจะไม่หมุน ทิศทางกระแสสลับของขดลวดเปลี่ยนโดยตัวสับเปลี่ยน และแปรงที่หมุนด้วยมอเตอร์ ปั๊มที่ขับเคลื่อนด้วยไฟฟ้ากระแสตรง จะใช้ไฟฟ้าจากมอเตอร์แบตเตอรี่ หรือพลังงานแสงอาทิตย์ เพื่อเคลื่อนย้ายของไหลได้หลากหลายวิธี ปั๊มแบบใช้มอเตอร์มักจะทำงานโดยใช้ไฟ DC 6, 12, 24 หรือ 32 โวลต์ เนื่องจากปั๊มกระแสตรง ทำงานในน้ำจะถูกระบายความร้อนด้วยน้ำเมื่อทำงาน และเครื่องสามารถทำงานได้นานขึ้นด้วยรูปแบบการทำงานนี้ [15]

รูปที่ 2.9 ปั๊มน้ำกระแสตรง

(ที่มา: <https://images.app.goo.gl/5gzbhq9QZYQoxCf56>)

2.3.9 มอเตอร์เกียร์กระแสตรง (DC) ขนาดเล็ก

มอเตอร์เกียร์กระแสตรงขนาดเล็ก หมายความว่ามอเตอร์ไมโครดิสซีที่ติดตั้งชุดเกียร์ เพื่อเพิ่มแรงบิดของมอเตอร์ มีน้ำหนักเบา แรงบิดสูง และมอเตอร์รอบต่ำ ฟังก์ชันมอเตอร์เกียร์กระแสตรงขนาดเล็ก คือการปรับความเร็วเอาต์พุต , แรงบิดที่เพิ่มขึ้น แบ่งออกเป็น มอเตอร์เกียร์แบบมีแปรงขนาดเล็ก, มอเตอร์เกียร์แบบไม่มีแปรงถ่าน, ตัวลดขนาดไร้แกนขนาดเล็ก ฯลฯ โครงสร้างของมอเตอร์ ไมโครเกียร์ประกอบขึ้นด้วยไมโครมอเตอร์ และกล่องเกียร์ที่ครอบม้วนสามารถให้แรงบิดสูงและความเร็วเอาต์พุตต่ำความเร็วที่ต่ำกว่าแรงบิดที่มากขึ้นความเร็วที่สูงขึ้น คือแรงบิดที่เล็กลงยิ่งโหลดที่ขับเคลื่อนด้วยแรงบิดมากเท่าไร อัตราส่วนการลดลงก็จะยิ่งมากขึ้นเท่านั้น [16]

รูปที่ 2.10 มอเตอร์เกียร์ดิสซี

(ที่มา: https://www.hsiangneng.com/th/product/micro-dc-motors_HN210.html)

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการ

ในบทนี้จะกล่าวถึงการออกแบบ และขั้นตอนการสร้างโรงเรือนเพาะต้นกล้าด้วยเทคโนโลยีระบบควบคุมจานหมุนเหวี่ยงรดน้ำอัตโนมัติผ่านการใช้งานจานหมุนเหวี่ยงให้น้ำ โดยนำความรู้จากทฤษฎีต่าง ๆ ที่ได้กล่าวถึงในบทที่ 2 มาประยุกต์ใช้ในการออกแบบ และพัฒนาระบบควบคุมการรดน้ำ การตรวจสอบอุณหภูมิ ความชื้นสัมพัทธ์ และความเข้มแสงภายในโรงเรือน เพื่อให้มั่นใจว่าระบบดังกล่าวจะทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด และสามารถตอบสนองต่อความต้องการของพืชได้อย่างเหมาะสม ทั้งนี้ยังได้ศึกษาการทำงานของจานหมุนเหวี่ยงให้น้ำเพื่อให้มั่นใจว่าระบบจะสามารถกระจายน้ำได้อย่างทั่วถึง และมีประสิทธิภาพสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในการวิจัยครั้งนี้

3.1 วิธีการดำเนินงาน

3.2 แผนการดำเนินงาน

3.3 บล็อกไดอะแกรมการทำงานของโรงเรือนเพาะต้นกล้าด้วยเทคโนโลยีระบบควบคุมจานหมุนเหวี่ยงรดน้ำอัตโนมัติ

3.4 การออกแบบโครงสร้างฐานวางเพาะปลูกภายในโรงเรือนเพาะต้นกล้าด้วยเทคโนโลยีระบบควบคุมจานหมุนเหวี่ยงรดน้ำอัตโนมัติ

3.5 การออกแบบจานหมุนเหวี่ยงรดน้ำอัตโนมัติ

3.6 การสร้าง และติดตั้งอุปกรณ์โรงเรือนเพาะต้นกล้าด้วยเทคโนโลยีระบบควบคุมจานหมุนเหวี่ยงให้น้ำอัตโนมัติ

3.7 การออกแบบชุดควบคุมโรงเรือนเพาะต้นกล้าด้วยเทคโนโลยีระบบควบคุมจานหมุนเหวี่ยงให้น้ำอัตโนมัติ

3.8 การออกแบบวงจรควบคุมโรงเรือนเพาะต้นกล้าด้วยเทคโนโลยีระบบควบคุมจานหมุนเหวี่ยงให้น้ำอัตโนมัติ

3.9 การออกแบบโปรแกรมสำหรับควบคุมโรงเรือนเพาะต้นกล้าด้วยเทคโนโลยีระบบควบคุมจานหมุนเหวี่ยงให้น้ำอัตโนมัติ

3.10 การทดสอบอัตราการไหลของปั้มน้ำเพื่อวัดปริมาณน้ำที่ออกจากหัวจ่าย (มิลลิลิตรต่อหัว)

3.11 การทดสอบการทำงานของจานหมุนเหวี่ยงรดน้ำอัตโนมัติ

3.12 การทดสอบเปรียบเทียบอุณหภูมิจากตัววัดด้วยตัวตรวจรู้ BME-280 กับมิเตอร์ Lutron MHB-382SD

3.13 การทดสอบเปรียบเทียบความชื้นสัมพัทธ์ภายในโรงเรือนจากตัววัดด้วยตัวตรวจรู้ BME-280 กับมิเตอร์ Lutron MHB-382SD

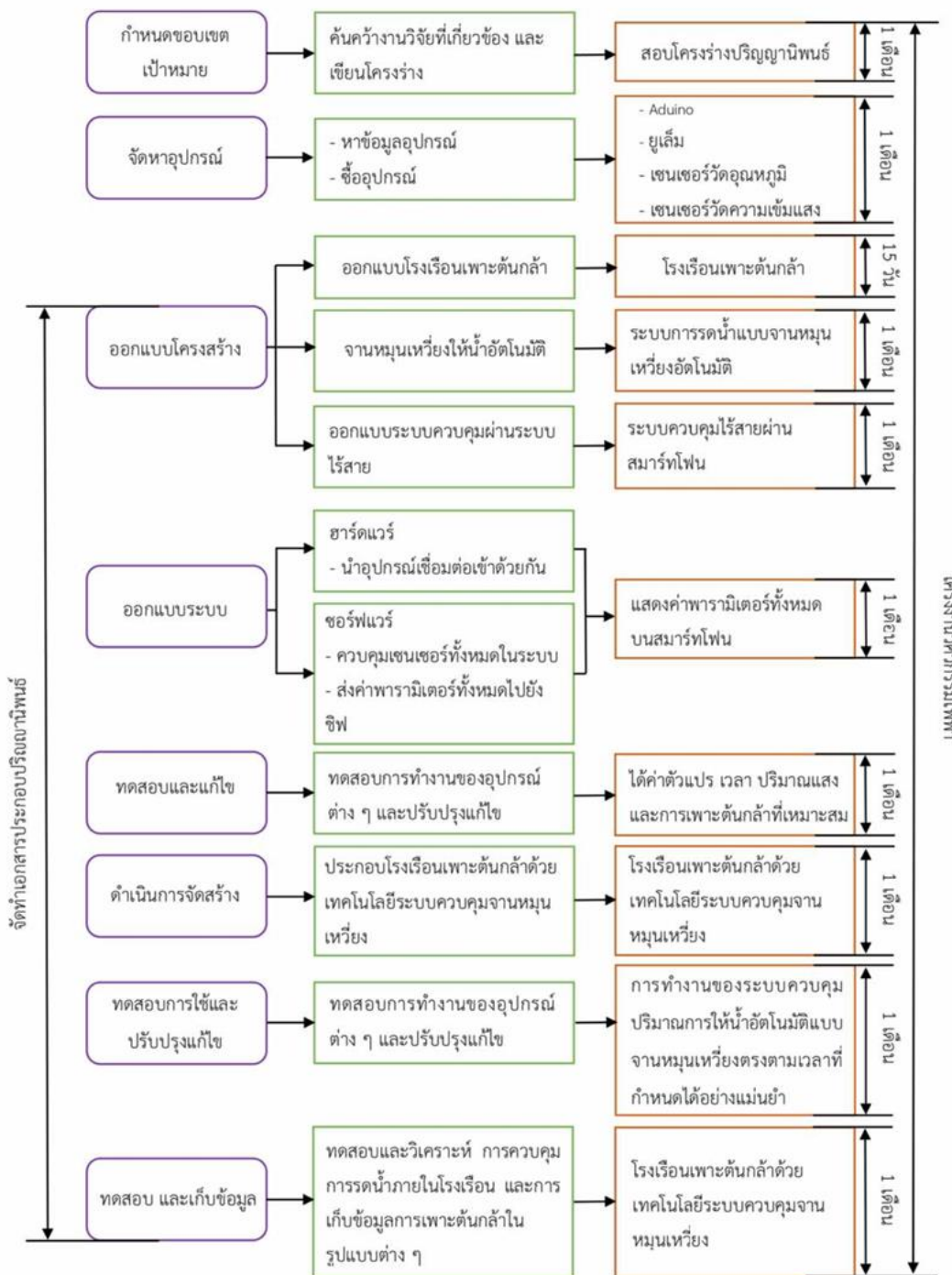
3.14 การทดสอบเปรียบเทียบความเข้มแสงจากการวัดด้วยตัวตรวจรู้ MCU-3001-OPT3001 กับมิเตอร์ Digital Lux Meter AS823

3.15 การทดสอบการทำงานของระบบควบคุมโรงเรือนเพาะต้นกล้าด้วยเทคโนโลยีระบบควบคุมงานหมุนเหวี่ยงให้น้ำอัตโนมัติ

3.16 การเพาะต้นกล้าผักกาดหอมภายในโรงเรือนกรณีที่ 1

3.1 วิธีการดำเนินงาน

3.1.1 ผังแสดงวิธีการดำเนินงานวิจัย

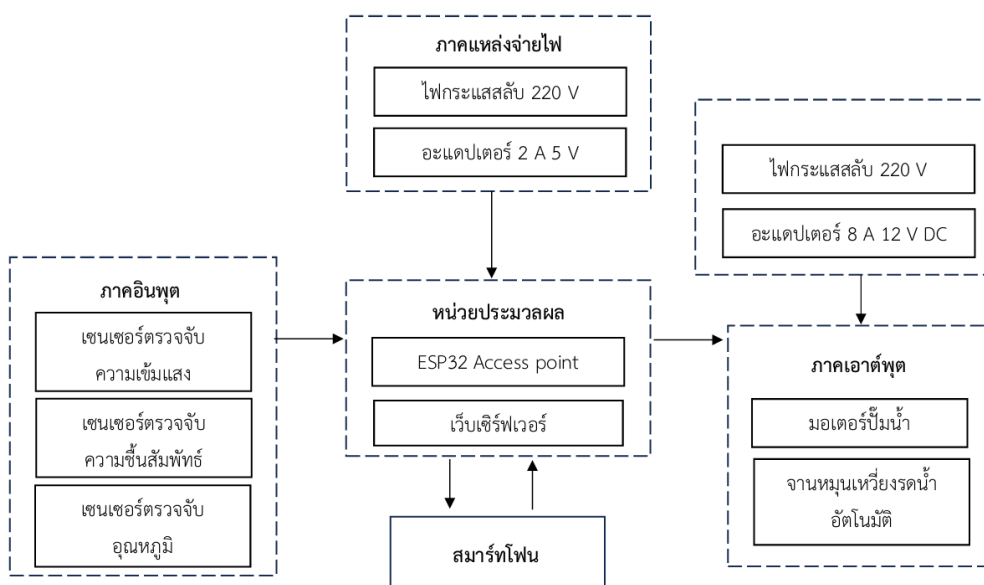

รูปที่ 3.1 แผนผังวิธีการดำเนินงานปริญญาโท

3.3 บล็อกไดอะแกรมการทำงานของโรงเรือนเพาะต้นกล้าด้วยเทคโนโลยีให้น้ำจางหมุนเหวียงอัตโนมัติควบคุมด้วยระบบไร้สายผ่านสมาร์ทโฟน

สำหรับการออกแบบการทำงานของโรงเรือนเพาะต้นกล้าด้วยเทคโนโลยีให้น้ำจางหมุนเหวียงอัตโนมัติควบคุมด้วยระบบไร้สายผ่านสมาร์ทโฟน แบ่งออกเป็นภาคต่าง ๆ ได้ดังนี้ 1) แหล่งจ่ายพลังงานไฟฟ้า 2) ภาคอินพุต 3) ภาคประมวลผล 4) ภาคเอาต์พุต ตามลำดับ แสดงดังรูป

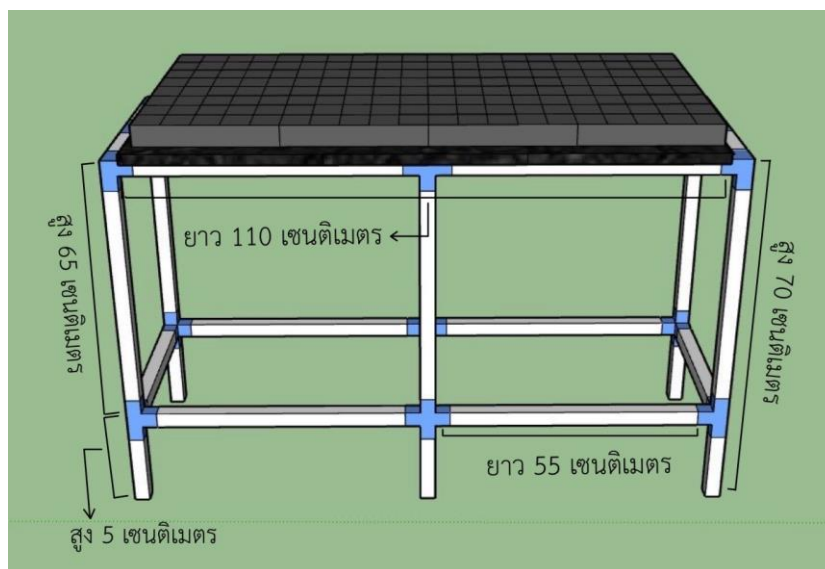
รูปที่ 3.2 บล็อกไดอะแกรมการทำงานของระบบโรงเรือน

จากรูปที่ 3.2 เป็นแผนผังการทำงานของโรงเรือนเพาะต้นกล้าด้วยเทคโนโลยีระบบควบคุมจางหมุนเหวียงให้น้ำอัตโนมัติ โดยมี 1) ภาคแหล่งจ่ายไฟ เป็นชุดที่แปลงกระแสไฟฟ้ากระแสสลับ (AC) เป็นกระแสตรง (DC) โดยใช้อะแดปเตอร์ขนาด 8 แอมแปร์ 12 โวลต์ เพื่อจ่ายพลังงานให้กับอุปกรณ์ปั๊มน้ำ มอเตอร์กระแสตรง (DC) ของจางหมุนเหวียง ส่วนของวงจรไมโครคอนโทรลเลอร์ จะใช้อะแดปเตอร์ขนาด 2 แอมแปร์ 5 โวลต์ เพื่อให้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพและปลอดภัย 2) ภาคอินพุต ทำหน้าที่ตรวจวัดอุณหภูมิ ความเข้มแสง และความชื้นสัมพัทธ์ภายในโรงเรือน โดยใช้เซนเซอร์เฉพาะ จากนั้นส่งข้อมูลไปยังภาคประมวลผล 3) ภาคประมวลผล ใช้ไมโครคอนโทรลเลอร์ในการรับค่าเวลาที่ตั้งค่าจากแอปพลิเคชัน หากค่าเวลานั้นตรงกับที่กำหนด หรือเมื่อความชื้นต่ำกว่าที่กำหนด ระบบจะสั่งการให้ภาคเอาต์พุตทำงาน นอกจากนี้ยังรวบรวมข้อมูลจากเซนเซอร์เพื่อบันทึก และแสดงผลบนแอปพลิเคชัน 4) ภาคเอาต์พุต รับคำสั่งจากภาคประมวลผล เพื่อควบคุมการทำงานของอุปกรณ์ต่างๆ เช่น ปั๊มน้ำ และ

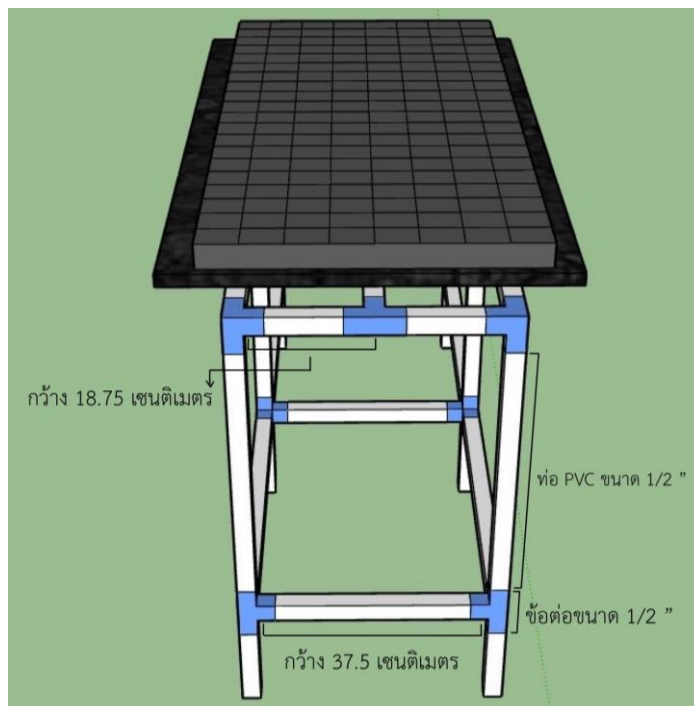
มอเตอร์เกียร์ (DC) ของจานหมุนเหวี่ยง เพื่อปรับแต่งสภาพแวดล้อมให้เหมาะสมต่อการเจริญเติบโตของต้นกล้า

3.4 การออกแบบโครงสร้างฐานวางเพาะปลูกภายในโรงเรือนเพาะต้นกล้าด้วยเทคโนโลยีระบบควบคุมจานหมุนเหวี่ยงให้น้ำอัตโนมัติ

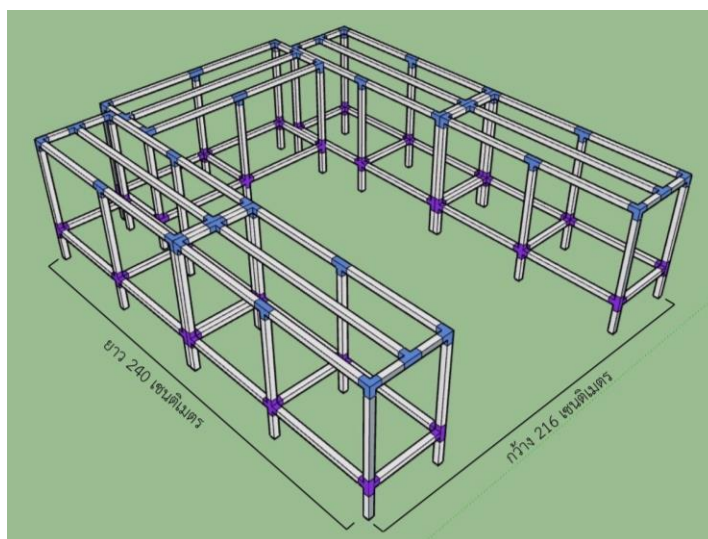
การออกแบบโครงสร้างฐานสำหรับการเพาะปลูกภายในโรงเรือนเพาะต้นกล้า โดยใช้เทคโนโลยีระบบควบคุมจานหมุนเหวี่ยงรดน้ำอัตโนมัติ พิจารณาให้เหมาะสมกับการทำงานและการใช้งานภายในโรงเรือน ทั้งนี้ฐานเพาะปลูกถูกกำหนดให้มีความสูง 70 เซนติเมตร เพื่ออำนวยความสะดวกในการเข้าถึงและปฏิบัติงานโครงสร้างดังกล่าวได้รับการออกแบบให้สามารถรองรับถาดเพาะต้นกล้าได้ 4 ถาดต่อชุดฐาน โดยมีจำนวนฐานทั้งหมด 5 ฐาน ทำให้สามารถรองรับต้นกล้าได้รวม 2,100 ต้น การจัดวางถาดได้รับการวางแผนให้เอื้อต่อการดูแล ตรวจสอบการเจริญเติบโตของต้นกล้า และอำนวยความสะดวกต่อการทำงานของระบบควบคุมการรดน้ำอัตโนมัติผ่านจานหมุนเหวี่ยง ซึ่งช่วยให้การกระจายน้ำเป็นไปอย่างทั่วถึงและสอดคล้องกับความต้องการของต้นกล้าแต่ละต้น นอกจากนี้การออกแบบดังกล่าวยังช่วยลดความเมื่อยล้าของผู้ปฏิบัติงาน รวมถึงเพิ่มความสะดวกในการติดตั้งและบำรุงรักษาระบบต่าง ๆ ภายในโรงเรือน

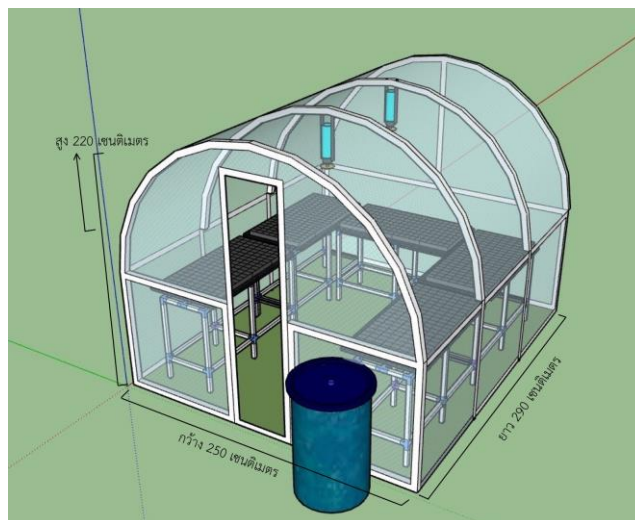
รูปที่ 3.3 แบบจำลองการออกแบบโครงสร้างฐานวางเพาะปลูกภายในโรงเรือนเพาะต้นกล้าด้วยเทคโนโลยีระบบควบคุมจานหมุนเหวี่ยงให้น้ำอัตโนมัติ (ด้านหน้า)

รูปที่ 3.4 แบบจำลองการออกแบบโครงสร้างฐานวางเพาะปลูกภายในโรงเรือนเพาะต้นกล้าด้วยเทคโนโลยีระบบควบคุมอุณหภูมิห้องให้อัตโนมัติ (ด้านข้าง)

รูปที่ 3.5 แบบจำลองการออกแบบโครงสร้างฐานวางเพาะปลูกภายในโรงเรือนเพาะต้นกล้าด้วยเทคโนโลยีระบบควบคุมอุณหภูมิห้องให้อัตโนมัติ

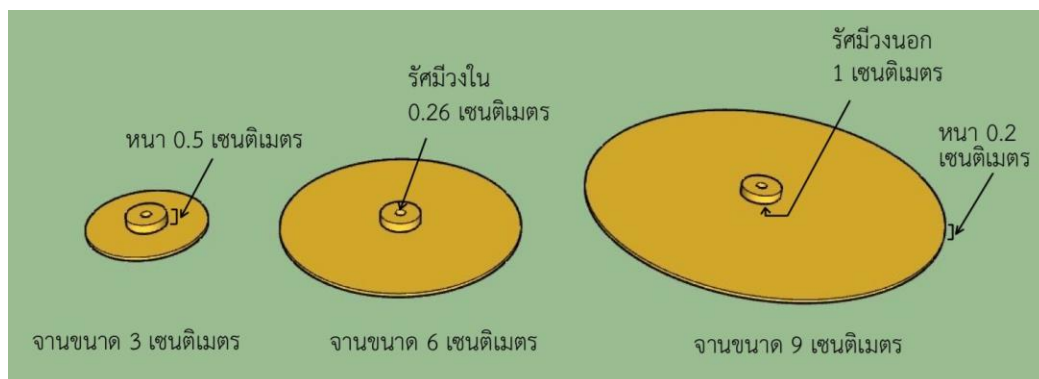

รูปที่ 3.6 แบบจำลองการออกแบบโรงเรือนเพาะต้นกล้าด้วยเทคโนโลยีระบบควบคุมจานหมุนเหวี่ยงให้น้ำอัตโนมัติ

3.5 การออกแบบจานหมุนเหวี่ยงให้น้ำอัตโนมัติ

การออกแบบจานหมุนเหวี่ยงให้น้ำอัตโนมัติในโครงการนี้ได้รับการพิจารณาให้มีทั้งหมด 3 ขนาด ได้แก่ เส้นผ่านศูนย์กลาง 3 เซนติเมตร, 6 เซนติเมตร และ 9 เซนติเมตร โดยใช้วัสดุที่มีความหนา 2 มิลลิเมตร เพื่อทดสอบ และคัดเลือกขนาดที่เหมาะสมที่สุดสำหรับการกระจายน้ำภายในโรงเรือนเพาะต้นกล้า ทั้งนี้ การเลือกใช้วัสดุที่มีความหนา 2 มิลลิเมตร ช่วยเพิ่มความแข็งแรงและทนทานต่อแรงหมุน และแรงดันน้ำ ลดความเสี่ยงต่อการบิดงอ หรือแตกหัก อีกทั้งยังช่วยลดปัญหาการสั่นหรือเสียรูปที่อาจเกิดขึ้นจากการใช้วัสดุที่บางเกินไป ส่งผลให้จานหมุนสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และกระจายน้ำได้อย่างสม่ำเสมอ

จานหมุนเหวี่ยงรดน้ำจะถูกติดตั้งในตำแหน่งที่เหมาะสมภายในโรงเรือน เพื่อให้สามารถทำงานร่วมกับระบบควบคุมการรดน้ำอัตโนมัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยจะมีการทดสอบ และเปรียบเทียบประสิทธิภาพของแต่ละขนาด เพื่อนำไปสู่การเลือกใช้จานหมุนที่เหมาะสมที่สุดซึ่งจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการให้น้ำแก่ต้นกล้า และตอบสนองต่อความต้องการน้ำในแต่ละช่วงของการเพาะต้นกล้าได้อย่างเหมาะสม

รูปที่ 3.7 แบบจำลองการออกแบบจานหมุนเหรียญให้น้ำอัตโนมัติ

รูปที่ 3.8 แบบจำลองการออกแบบจานหมุนเหรียญให้น้ำอัตโนมัติ

3.6 การสร้าง และติดตั้งอุปกรณ์โรงเรือนเพาะต้นกล้าด้วยเทคโนโลยีระบบควบคุมงานหมุนเวียนให้น้ำอัตโนมัติ

1) การประกอบฐานวางถาดเพาะปลูกจะมีความสูง 70 เซนติเมตร เพื่อความสะดวกในการทำงาน และการดูแลต้นกล้า ขนาดของโรงเรือนถูกกำหนดให้มีความกว้าง 2.5 เมตร ยาว 2.9 เมตร และความสูง 2.2 เมตร ฐานจะรองรับถาดเพาะปลูกจำนวน 4 ถาดต่อ 1 ชุด โดยมีทั้งหมด 5 ชุด รวมจำนวนถาดทั้งหมด 20 ถาด

2) การติดตั้งงานหมุนเวียนรดน้ำอัตโนมัติ 2 ตัว ในตำแหน่งที่เหมาะสม เพื่อให้สามารถกระจายน้ำได้ทั่วถึงตามที่ต้องการ นอกจากนี้ยังมีการติดตั้งกล่องควบคุมที่รวมบอร์ดควบคุม และเซนเซอร์สำหรับตรวจวัดความชื้น อุณหภูมิ และความเข้มแสงไว้ภายในกล่องควบคุมจะเชื่อมต่อกับระบบทั้งหมด และสามารถสั่งการผ่านเว็บไซต์ฟเวอ์บนสมาร์ตโฟน เพื่อให้สามารถปรับการทำงานของระบบรดน้ำได้ตามสภาพอากาศ ความต้องการของต้นกล้าอย่างแม่นยำ และสะดวกในการใช้งาน

รูปที่ 3.9 ออกแบบฐานวางถาดเพาะปลูกต้นกล้าภายในโรงเรือน

รูปที่ 3.10 ออกแบบฐานวางถาดเพาะปลูกลำภายในโรงเรือน

รูปที่ 3.11 ประกอบฐานวางถาดเพาะปลูกลำภายในโรงเรือน

3.7 การออกแบบชุดระบบควบคุมโรงเรือนเพาะต้นกล้าด้วยเทคโนโลยีระบบควบคุมงานหมุนเหวี่ยงให้น้ำอัตโนมัติ

ระบบควบคุมนี้ได้รับการออกแบบมา เพื่อใช้งานในโรงเรือนเพาะต้นกล้าด้วยเทคโนโลยีการควบคุมงานหมุนเหวี่ยงสำหรับการรดน้ำอัตโนมัติ โดยใช้แหล่งจ่ายไฟกระแสสลับ (AC) ซึ่งจะถูกละเปลี่ยนผ่านอะแดปเตอร์เป็นกระแสตรง (DC) เพื่อให้สามารถจ่ายไฟให้กับอุปกรณ์ต่าง ๆ เช่น ปั๊มน้ำ และมอเตอร์กระแสตรง (งานหมุนเหวี่ยง)

3.7.1 การคำนวณพลังงาน (Power), กระแส (Current) และกำลังไฟฟ้า (Wattage)

กำลังไฟฟ้า (Electric Power) เป็นค่าที่แสดงถึงอัตราการใช้พลังงานในการทำงานของอุปกรณ์ต่าง ๆ โดยที่ทุกอุปกรณ์ไฟฟ้ามักจะมีระบุ โดยใช้สัญลักษณ์ตัว “P” และมีหน่วยวัดเป็น วัตต์ ใช้สัญลักษณ์แทนด้วยตัว “W” และสามารถคำนวณได้จากสูตร

$$P = V \times I$$

เมื่อ P คือพลังงานหรือกำลังไฟฟ้า (หน่วยเป็นวัตต์)

V คือแรงดันไฟฟ้า (หน่วยเป็นโวลต์)

I คือกระแสไฟฟ้า (หน่วยเป็นแอมแปร์)

กำลังไฟฟ้ารวมของระบบที่ประกอบด้วยอุปกรณ์หลายชิ้นสามารถดำเนินการได้โดยการรวมกำลังไฟฟ้าของแต่ละอุปกรณ์ในระบบ สามารถคำนวณได้จากสูตร

$$P_{\text{รวม}} = P_1 + P_2 + P_3 + \dots + P_n$$

เมื่อ $P_{\text{รวม}}$ คือกำลังไฟฟ้ารวมของระบบ

$P_1 P_2 P_3 P_n$ คือกำลังไฟฟ้าของแต่ละอุปกรณ์ในระบบ

กระแสไฟฟ้า (Current) คือ การเคลื่อนที่แบบต่อเนื่องของอิเล็กตรอนที่เคลื่อนที่จากอะตอมหนึ่งไปยังอีกอะตอมหนึ่ง จากวัตถุที่มีประจุไฟฟ้าลบ ไปยังวัตถุที่มีประจุไฟฟ้าบวก ใช้สัญลักษณ์แทนกระแสไฟฟ้าคือ “I” และมีหน่วยวัดเป็น แอมแปร์ (Ampere) ใช้สัญลักษณ์เป็น “A” สามารถใช้สูตรพื้นฐานได้ดังนี้

$$I = \frac{P}{V}$$

เมื่อ I คือกระแสไฟฟ้า (หน่วยเป็นแอมแปร์)

P คือพลังงานหรือกำลังไฟฟ้า (หน่วยเป็นวัตต์)

V คือแรงดันไฟฟ้า (หน่วยเป็นโวลต์)

แรงดันไฟฟ้า (Voltage) หรือแรงดันไฟฟ้า เป็นแรงดันที่ทำให้กระแสไฟฟ้าไหลผ่านความต้านทานของวงจรระหว่างจุดสองจุด ทำให้กระแสไฟฟ้าไหลในวงจร ใช้สัญลักษณ์ย่อเป็นตัว “V” สามารถคำนวณแรงดัน (Voltage) ได้จากสูตร

$$V = \frac{P}{I}$$

เมื่อ V คือแรงดันไฟฟ้า (หน่วยเป็นโวลต์)

P คือพลังงานหรือกำลังไฟฟ้า (หน่วยเป็นวัตต์)

I คือกระแสไฟฟ้า (หน่วยเป็นแอมแปร์)

ลำดับ	อุปกรณ์	กระแสไฟฟ้า	แรงดันไฟฟ้า	กำลังไฟฟ้า
1	ปั๊มน้ำ DC	350.00 mA	12.00 V	4.20 W
2	มอเตอร์จานหมุนเหวี่ยง	89.00 mA	12.00 V	1 มอเตอร์ = 10.68 W
				2 มอเตอร์ = 21.36 W
3	ไมโครคอนโทรลเลอร์ ESP32	350.00 mA	3.30 V	1,155.00 mW
4	เซ็นเซอร์ MCU-3001 OPT3001	0.10 mA	3.30 V	0.33 mW
5	เซ็นเซอร์ BME280	27.0 mA	3.30 V	8.91 mW
6	โมดูลนาฬิกา DS3231	โหมดสแตนด์บาย	5.00 V	โหมดสแตนด์บาย
		2.50 mA		12.50 mW
		ช่วงการอัปเดตเวลา		ช่วงการอัปเดตเวลา
		0.50 mA		2.50 mW
7	โมดูล MicroSD Card	≈ 0.04 mA	3.30 V	165.00 mW
8	โมดูลรีเลย์ 3.3V 4 ช่อง	5.00 mA	3.30 V	1 ช่อง 16.50 mW
				4 ช่อง 66.00 mW

กำลังไฟฟ้ารวมทั้งหมด = 4.20 W + 21.36 W + 1,155.00 mW + 0.33 mW + 12.50 mW +
165.00 mW + 66.00 mW = 26.96 W

ข้อผิดพลาดร้อยละ

ข้อผิดพลาดร้อยละ (Percentage Error) หรือข้อผิดพลาดเปอร์เซ็นต์ หมายถึง ความแตกต่างระหว่างค่าที่ประมาณหรือค่าที่วัดได้กับค่าที่แน่นอนหรือค่าที่ทราบ โดยแสดงเป็นเปอร์เซ็นต์ข้อผิดพลาด ร้อยละมีความสำคัญในการประเมินความแม่นยำ และความถูกต้องของการวัดในงานวิจัยทางวิทยาศาสตร์ และยังเป็นเครื่องมือสำคัญในการควบคุมคุณภาพในกระบวนการผลิต โดยการเบี่ยงเบนจากค่าที่คาดหวัง อาจชี้ให้เห็นถึงข้อบกพร่องที่อาจเกิดขึ้นในกระบวนการผลิตหรือการทดลองต่าง ๆ ได้

สูตรการคำนวณข้อผิดพลาดเปอร์เซ็นต์มีดังนี้

$$\text{Relative error} = \left| \frac{X_{mea} - X_t}{X_t} \right|$$

$$\% \text{ Error} = \text{Relative error} \times 100$$

โดย X_t คือ ค่าจริง (True value)

X_{mea} คือ ค่าที่ได้จากการวัด (Measure value)

ค่าเฉลี่ย

การหาค่าเฉลี่ยเป็นกระบวนการทางสถิติที่ใช้ในการคำนวณค่ากลางของชุดข้อมูล โดยนำผลรวมของข้อมูลทั้งหมดมาหารด้วยจำนวนข้อมูลที่มีอยู่ เพื่อให้ได้ค่าที่สะท้อนแนวโน้มของข้อมูลในภาพรวม

ค่าเฉลี่ยเลขคณิตของข้อมูลไม่แจกแจงความถี่

ข้อมูลไม่แจกแจงความถี่จะมีลักษณะเป็นตัวยุ คือ $X_1 + X_2 + \dots + X_n$ ดังนั้น ค่าเฉลี่ยเลขคณิต คือ

$$\bar{x} = \frac{X_1 + X_2 + \dots + X_n}{n}$$

โดย $\bar{x}$ คือ ค่าเฉลี่ย (เอ็กซ์บาร์)

$X_1 + X_2 + \dots + X_n$ คือ จำนวนข้อมูลทั้งหมดรวมกัน

n คือจำนวนของข้อมูล

ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็นมาตรวัดทางสถิติที่ใช้ในการประเมินระดับการกระจายตัวหรือความแปรปรวนของข้อมูลในสถิติเชิงพรรณนา โดยแสดงให้เห็นว่าค่าของข้อมูลแต่ละจุดมีความแตกต่างจากค่าเฉลี่ยมากน้อยเพียงใด

$$S. D. = \sqrt{\frac{\sum fx^2 - n(\bar{x})^2}{n}}$$

โดย $S. D$ คือ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

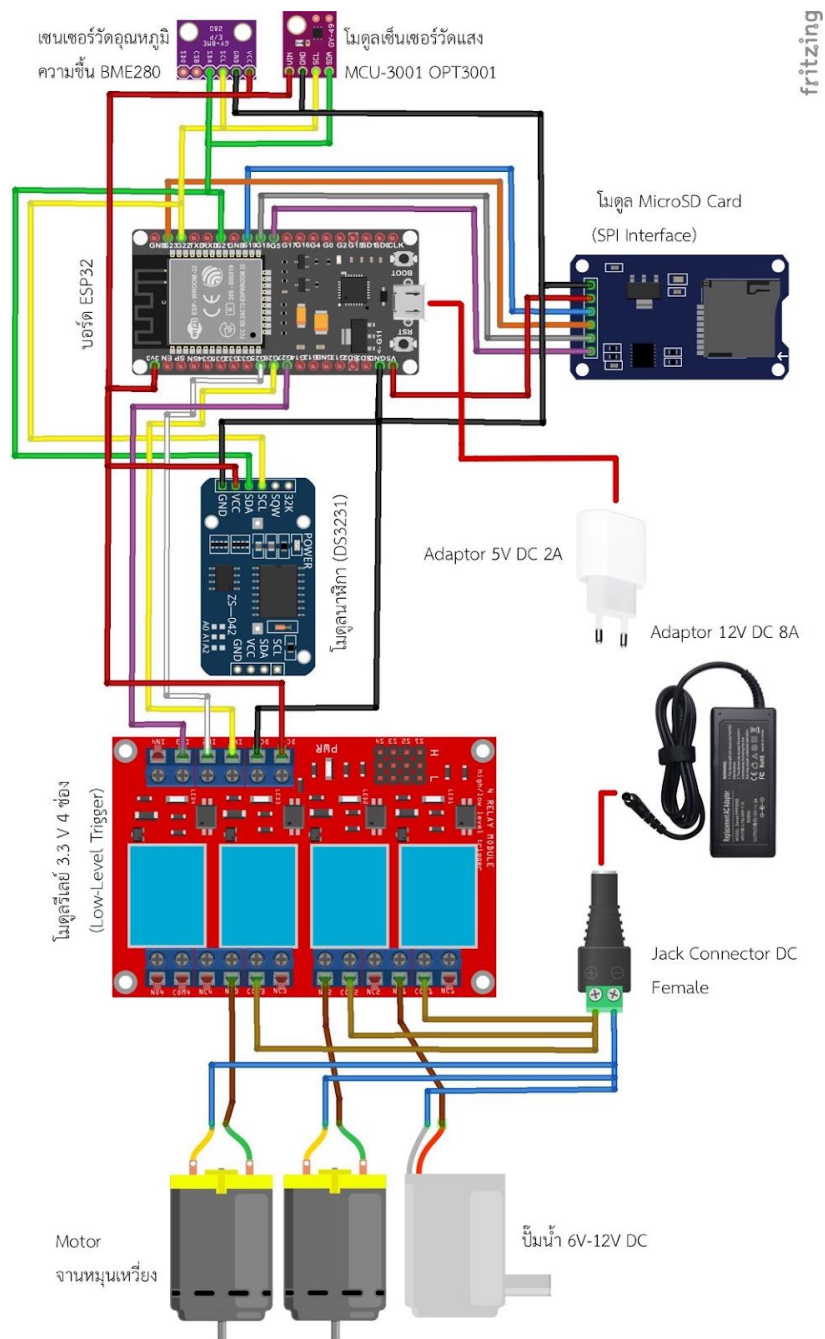
Σ คือ ผลรวมของ

X คือ แต่ละค่า

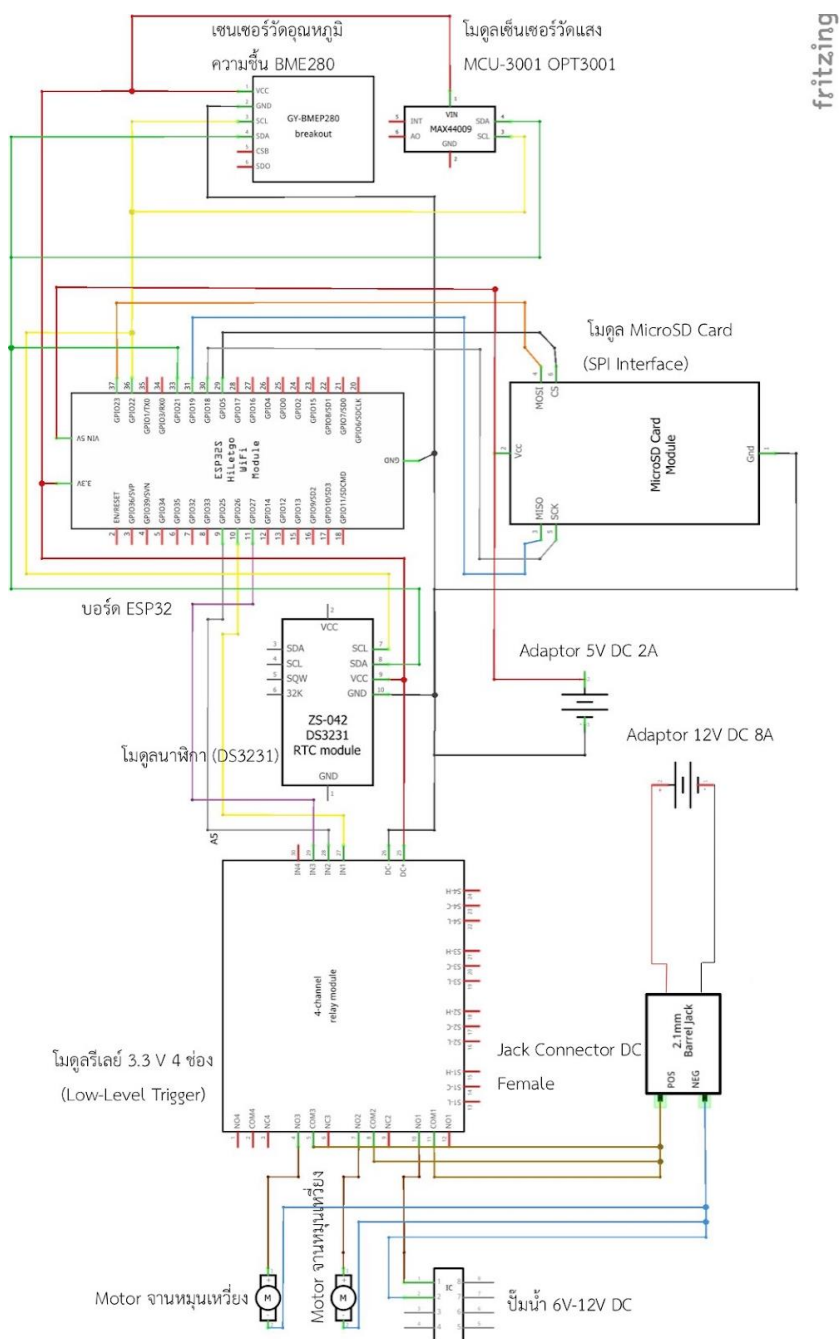
$\bar{x}$ คือ ค่าเฉลี่ยตัวอย่าง

n คือ จำนวนค่าในตัวอย่าง

3.8 การออกแบบวงจรควบคุมโรงเรือนเพาะต้นกล้าด้วยเทคโนโลยีระบบควบคุมงานหมุนเหวี่ยงให้น้ำอัตโนมัติ

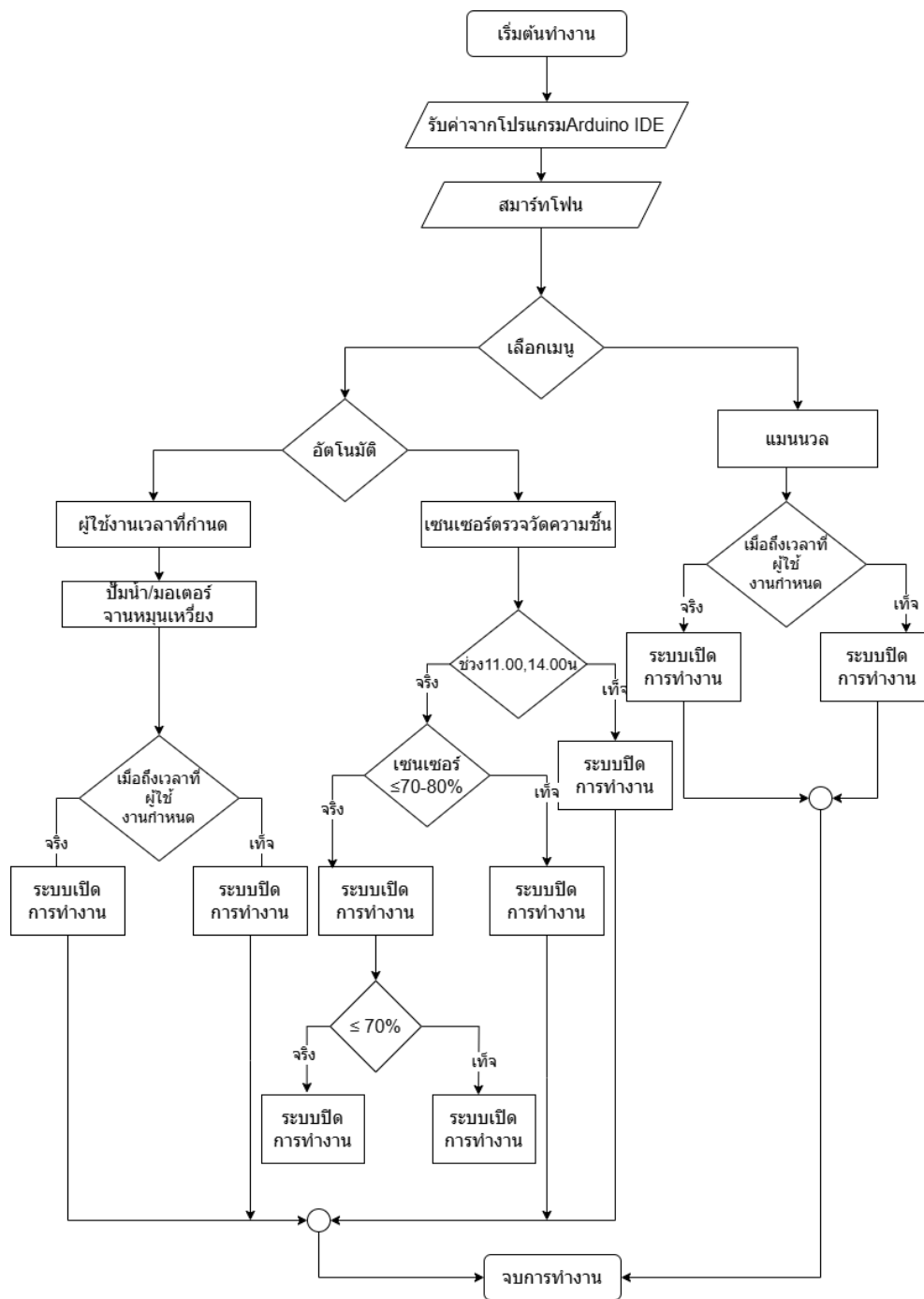
รูปที่ 3.12 วงจรควบคุมโรงเรือนเพาะปลูกภายในโรงเรือนเพาะต้นกล้าด้วยเทคโนโลยีระบบควบคุมงานหมุนเหวี่ยงให้น้ำอัตโนมัติ

รูปที่ 3.13 วงจรควบคุมโรงเรือนเพาะปลูกภายในโรงเรือนเพาะต้นกล้าด้วยเทคโนโลยีระบบควบคุมจานหมุนเหวี่ยงให้น้ำอัตโนมัติ

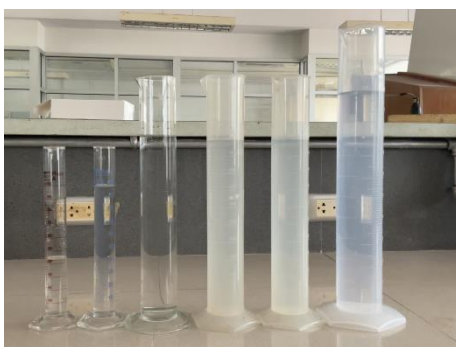
3.9 การออกแบบโปรแกรมสำหรับควบคุมโรงเรือนเพาะต้นกล้าด้วยเทคโนโลยีระบบควบคุมงานหมุนเหวี่ยงให้น้ำอัตโนมัติ

รูปที่ 3.14 แผนผังการทำงานของโปรแกรมสำหรับควบคุมโรงเรือนเพาะต้นกล้าด้วยเทคโนโลยีระบบควบคุมงานหมุนเหวี่ยงให้น้ำอัตโนมัติ

3.10 การทดสอบอัตราการไหลของปั้มน้ำเพื่อวัดปริมาณน้ำที่ออกจากหัวจ่าย (มิลลิลิตรต่อหัว)

การทดสอบอัตราการไหลของปั้มน้ำเป็นการวัดปริมาณน้ำที่ออกจากหัวจ่ายในระยะเวลา 1 นาที เพื่อประเมินประสิทธิภาพของปั้มน้ำขนาด 12 V DC โดยใช้การจับเวลา และเครื่องมือวัดปริมาณน้ำ ได้แก่ กระจกบอกระดับ และปีเกอร์ในการทดสอบ โดยเริ่มต้นจากการเชื่อมต่อปั้มน้ำกับแหล่งจ่ายไฟผ่าน อะแดปเตอร์ 8 A 12V และให้ปั้มน้ำทำงานในระยะเวลา 1 นาที จากนั้นวัดปริมาณน้ำที่ไหลออกจาก หัวจ่าย และอัตราการไหลของน้ำในหน่วยมิลลิลิตรต่อหัวในระยะเวลา 1 นาที ผลลัพธ์จากการทดสอบ จะช่วยในการประเมินความสามารถของปั้มน้ำ

รูปที่ 3.15 การทดสอบอัตราการไหลของปั้มน้ำเพื่อวัดปริมาณน้ำที่ออกจากหัวจ่าย (1 หัวจ่าย)

การทดสอบอัตราการไหลของปั้มน้ำจะดำเนินการโดยการเพิ่มหัวจ่ายน้ำเป็น 2 หัวจ่าย เพื่อวัด ปริมาณน้ำที่ไหลออกจากทั้ง 2 หัวในระยะเวลา 1 นาที โดยใช้การจับเวลา และเครื่องมือวัดปริมาณน้ำ หลังจากการทดสอบจะหาอัตราการไหลของน้ำในหน่วยมิลลิลิตรต่อนาทีจากปริมาณน้ำที่ได้

รูปที่ 3.16 การทดสอบอัตราการไหลของปั้มน้ำเพื่อวัดปริมาณน้ำที่ออกจากหัวจ่าย (2 หัวจ่าย)

3.11 การทดสอบงานการทำงานของจานหมุนเหวี่ยงให้น้ำอัตโนมัติ

การทดสอบการทำงานของจานหมุนเหวี่ยงให้น้ำอัตโนมัติ 3 ขนาด คือ 3 เซนติเมตร, 6 เซนติเมตร และ 9 เซนติเมตร จะดำเนินการใน 3 ระดับความสูง 190 เซนติเมตร, 180 เซนติเมตร และ 170 เซนติเมตร เพื่อทดสอบประสิทธิภาพการกระจายน้ำที่เหวี่ยงออกจากจานหมุน การติดตั้งจะทำในตำแหน่งต่าง ๆ และบันทึกผลการกระจายน้ำในแต่ละระดับความสูง การทดสอบจะประเมินความครอบคลุมของน้ำ และความเหมาะสมในการกระจายน้ำให้ทั่วถึงต้นกล้า ผลการทดสอบจะช่วยเลือกขนาด และความสูงของจานหมุนที่เหมาะสมที่สุดสำหรับการใช้งานในโรงเรือนเพาะต้นกล้า

1) การทดสอบจานที่มีรัศมี 3 ขนาด ได้แก่ 3 เซนติเมตร 6 เซนติเมตร และ 9 เซนติเมตร โดยมีความหนาของจานเท่ากับ 2 มิลลิเมตร การทดสอบนี้จะทำการตรวจสอบลักษณะการทำงานของจานในแต่ละขนาด เพื่อประเมินการกระจายน้ำและพื้นที่ที่น้ำลงบนจาน ซึ่งจะช่วยให้ทราบว่าจานขนาดใดเหมาะสมที่สุดสำหรับการกระจายน้ำอย่างมีประสิทธิภาพ

รูปที่ 3.17 จานหมุนเหวี่ยงรดน้ำ 3 ขนาด 3 เซนติเมตร 6 เซนติเมตร และ 9 เซนติเมตร ตามลำดับ

2) การทดสอบจะทำการเปลี่ยนขนาดของจาน และทดสอบในความสูงที่แตกต่างกัน 3 ระดับ ได้แก่ 170 เซนติเมตร, 180 เซนติเมตร, และ 190 เซนติเมตร เพื่อประเมินผลกระทบของขนาดจาน และความสูงที่ต่างกันต่อการกระจายน้ำ และประสิทธิภาพการทำงานของระบบ โดยการทดสอบจะทำการเปลี่ยนขนาดของจานทุก ๆ ขนาด (3 เซนติเมตร, 6 เซนติเมตร, และ 9 เซนติเมตร) พร้อมกับการทดสอบในแต่ละระดับความสูง เพื่อหาค่าที่เหมาะสมที่สุดในการกระจายน้ำให้ทั่วถึง และมีประสิทธิภาพสูงสุด นอกจากนี้ยังจะพิจารณาถึงความสะดวกในการเข้าออกของผู้ปฏิบัติงานในโรงเรือน และการป้องกันการชนกับศีรษะ

รูปที่ 3.18 งานหมุนเหวี่ยงรดน้ำความสูง 3 ระดับ 170 เซนติเมตร, 180 เซนติเมตร และ 190 เซนติเมตร ตามลำดับ

3) การทดสอบการกระจายน้ำภายในโรงเรือนจะดำเนินการโดยการวางถ้วยรับน้ำที่ฐานรองปลูกใน 5 จุดที่กำหนด โดยใช้จำนวน 3 ถ้วยต่อฐานรองปลูก รวมทั้งหมด 15 ถ้วย จากนั้นจะทำการชั่งน้ำหนักน้ำในถ้วยเพื่อประเมินการกระจายน้ำที่เกิดจากการทำงานของงานหมุนเหวี่ยงในขนาดและความสูงที่แตกต่างกัน ถ้วยที่ใช้ในการทดสอบมีน้ำหนักเปล่าอยู่ที่ 17 กรัม โดยการวัดปริมาณน้ำจะกระทำโดยการชั่งน้ำหนักรวมของถ้วยพร้อมน้ำ เพื่อใช้ในการวิเคราะห์ระดับความสม่ำเสมอของการกระจายน้ำ

การทดสอบนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อระบุขนาดของงานและระดับความสูงที่ให้การกระจายน้ำอย่างสม่ำเสมอและเหมาะสมที่สุดภายในโรงเรือน โดยมุ่งเน้นการให้ปริมาณน้ำที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพในการรองรับการเพาะปลูก นอกจากนี้ การทดสอบจะดำเนินการทั้งในกรณีที่ใช้มอเตอร์งานหมุนเหวี่ยง 1 ตัว และ 2 ตัว เพื่อเปรียบเทียบผลการกระจายน้ำในแต่ละกรณี

รูปที่ 3.19 การทดสอบการกระจายน้ำเพื่อหาปริมาณน้ำแต่ละจุด จำนวน 5 จุด

4) การทดสอบการกระจายน้ำจะดำเนินการโดยการวางทิวชิวางบนฐานรองปลูกที่ระดับความสูง 170 เซนติเมตร เพื่อสังเกต และประเมินการกระจายน้ำอย่างชัดเจน การทดสอบจะทำการเปรียบเทียบการกระจายน้ำระหว่างงานหมุนเหวี่ยง 2 ขนาด ได้แก่ ขนาด 9 เซนติเมตร และ 6 เซนติเมตร โดยจะใช้

มอเตอร์จานหมุนเหวี่ยงจำนวน 2 ตัว จากนั้นจะสังเกตความทั่วถึง และความสม่ำเสมอของการกระจายน้ำในแต่ละขนาดจาน เพื่อหาขนาดที่เหมาะสมที่สุดสำหรับการกระจายน้ำ

รูปที่ 3.20 การทดสอบกระจายความทั่วถึง และความสม่ำเสมอของการกระจายน้ำในแต่ละขนาดจาน

5) การทดสอบการกระจายของน้ำจะดำเนินการโดยใช้ทิวซิววางลงในหลุมของจานเพาะปลูก ต้นกล้า เพื่อสังเกตและตรวจสอบการดูดซับน้ำอย่างชัดเจน เนื่องจากการใช้ดินอาจทำให้การสังเกตเห็นการกระจายน้ำเป็นไปได้ยาก โดยจะมีการวางถาดเพาะปลูกภายในโรงเรือนทั้งหมด 20 ถาด หรือ 2,100 หลุม จากนั้นทำการรดน้ำเป็นเวลา 3 นาที และชั่งน้ำหนักในแต่ละฐานพร้อมทั้งบันทึกผลการทดสอบ เพื่อประเมินประสิทธิภาพในการกระจายน้ำและการดูดซับน้ำในระบบการทำงานของจานหมุนเหวี่ยง

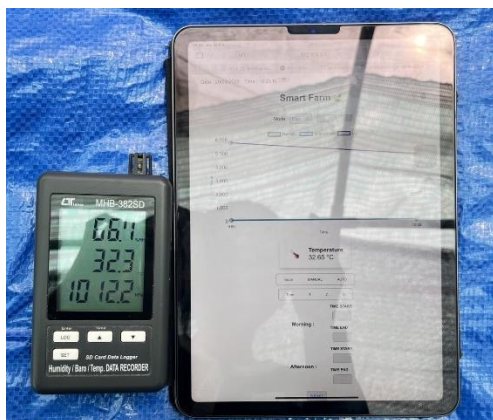

รูปที่ 3.21 การทดสอบกระจายเพื่อประเมินประสิทธิภาพในการกระจายน้ำและการดูดซับน้ำของแต่ละถาดเพาะปลูก

3.12 การทดสอบเปรียบเทียบอุณหภูมิจากตัววัดด้วยตัวตรวจรู้ BME-280 กับมิเตอร์ Lutron MHB-382SD

การทดสอบตรวจวัดค่าอุณหภูมิที่ได้จากการวัดจากตัวตรวจรู้อุณหภูมิ BME 280 เพื่อเปรียบเทียบกับค่าอุณหภูมิที่ได้จากการวัดจากมิเตอร์ Lutron MHB-382SD ซึ่งจะทดลองการเปรียบเทียบค่าอุณหภูมิ 3 ครั้ง โดยมีขั้นตอนการดังนี้

1. ตั้งค่าตัวตรวจวัดอุณหภูมิ BME 280 และมิเตอร์ Lutron MHB-382SD ให้ทำงานในสภาพแวดล้อมเดียวกัน
2. ทำการวัดอุณหภูมิจากทั้งสองอุปกรณ์ในสภาพแวดล้อม โดยใช้ไทร์เป่าผมที่มีความร้อนเพื่อกระตุ้นการเปลี่ยนแปลงของอุณหภูมิและเก็บข้อมูลจากตัวตรวจวัด BME 280 และมิเตอร์ Lutron MHB-382SD ในเวลาเดียวกัน
3. ทำการทดสอบ 3 ครั้ง โดยในแต่ละครั้งในการทดสอบจะรอเวลา 30 นาที และทำการบันทึกค่าอุณหภูมิที่ได้จากทั้งสองอุปกรณ์และคำนวณค่าเฉลี่ยของการทดสอบทั้งหมด

รูปที่ 3.22 การทดสอบเปรียบเทียบอุณหภูมิจากตัววัดด้วยตัวตรวจรู้ BME-280 กับมิเตอร์ Lutron MHB-382SD

3.13 การทดสอบเปรียบเทียบความชื้นสัมพัทธ์ภายในโรงเรือนจากตัววัดด้วยตัวตรวจรู้ BME-280 กับ มิเตอร์ Lutron MHB-382SD

การทดสอบตรวจวัดค่าอุณหภูมิที่ได้จากการวัดจากตัวตรวจรู้ความชื้นสัมพัทธ์ BME-280 เพื่อเปรียบเทียบกับค่าความชื้นสัมพัทธ์ที่ได้จากการวัดจากมิเตอร์ Lutron MHB-382SD ซึ่งจะทดลองการเปรียบเทียบค่าความชื้นสัมพัทธ์ 3 ครั้ง โดยมีขั้นตอนการดังนี้

1. ตั้งค่าตัวตรวจความชื้นสัมพัทธ์ BME-280 และมิเตอร์ Lutron MHB-382SD ให้ทำงานในสภาพแวดล้อมเดียวกัน
2. ทำการวัดความชื้นสัมพัทธ์จากทั้งสองอุปกรณ์ในสภาพแวดล้อมเดียวกัน โดยเก็บข้อมูลจากตัวตรวจวัด BME-280 และมิเตอร์ Lutron MHB-382SD ในเวลาเดียวกัน
3. การเพิ่มความชื้นสัมพัทธ์ ใช้การพ่นละอองน้ำภายในโรงเรือนเพื่อเพิ่มความชื้นสัมพัทธ์ในสภาพแวดล้อมทดสอบ การพ่นน้ำจะช่วยเพิ่มความชื้นในอากาศให้สูงขึ้นเพื่อทดสอบการตอบสนองของอุปกรณ์ทั้งสองในการวัดค่าความชื้น
4. ทำการทดสอบ 3 ครั้ง โดยในแต่ละครั้งในการทดสอบจะรอเวลา 30 นาที และทำการบันทึกค่าความชื้นสัมพัทธ์ที่ได้จากทั้งสองอุปกรณ์และคำนวณค่าเฉลี่ยของการทดสอบทั้งหมด

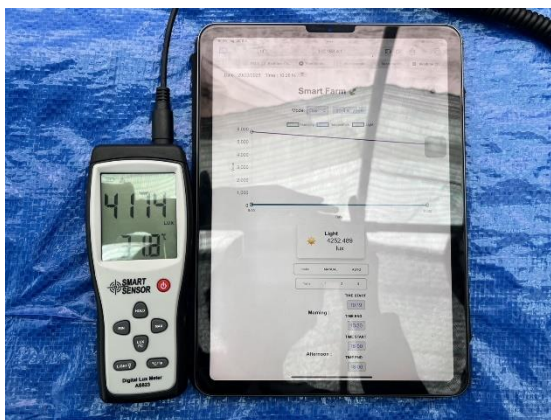

รูปที่ 3.23 การทดสอบเปรียบเทียบความชื้นสัมพัทธ์ภายในโรงเรือนจากตัววัดด้วยตัวตรวจรู้ BME-280 กับมิเตอร์ Lutron MHB-382SD

3.14 การทดสอบเปรียบเทียบความเข้มแสงจากการวัดด้วยตัวตรวจรู้ MCU-3001 OPT3001 กับมิเตอร์ Digital Lux Meter AS823

การทดสอบตรวจวัดค่าความเข้มแสงที่ได้จากการวัดจากเซนเซอร์ MCU-3001 OPT3001 เพื่อเปรียบเทียบกับค่าความเข้มแสงที่ได้จากการวัดจากมิเตอร์ Digital Lux Meter AS823 โดยจะทดลองการเปรียบเทียบความเข้มแสง 3 ครั้ง โดยมีขั้นตอนการทดสอบดังนี้

1. ตั้งค่าการทดสอบเซนเซอร์ MCU-3001 OPT3001 และมิเตอร์ Digital Lux Meter AS823 ให้ทำงานในสภาพแวดล้อมเดียวกัน
2. การวัดค่าความเข้มแสง ทำการวัดค่าความเข้มแสงจากทั้งสองอุปกรณ์ในสภาพแวดล้อมเดียวกัน ทำการเก็บค่าความเข้มแสงจากเซนเซอร์ MCU-3001 OPT3001 และมิเตอร์ Lutron Digital Lux Meter AS823 ในเวลาเดียวกัน
3. ทำการทดสอบ 3 ครั้ง โดยในแต่ละครั้งในการทดสอบจะรอเวลา 30 นาที และทำการบันทึกค่าความเข้มแสงที่ได้จากทั้งสองอุปกรณ์และคำนวณค่าเฉลี่ยของการทดสอบทั้งหมด

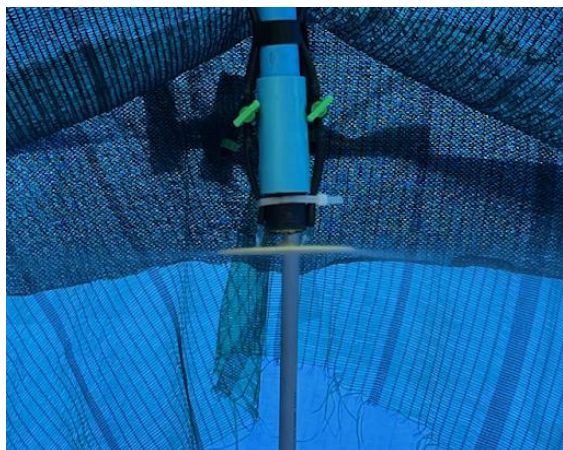
รูปที่ 3.24 การทดสอบเปรียบเทียบความเข้มแสงจากการวัดด้วยตัวตรวจรู้ MCU-3001 OPT3001 กับมิเตอร์ Digital Lux Meter AS823

3.15 การทดสอบการทำงานของระบบ

การทดสอบการทำงานของระบบจะประกอบด้วย การทดสอบมอเตอร์หมุนเหวี่ยงงาน 2 ตัว และ ป้อนน้ำ ซึ่งจะทำให้การทดสอบการทำงานตามเวลาที่ตั้งค่าในโปรแกรม การทดสอบจะเริ่มต้นโดยการตั้งค่าระยะเวลาในการทำงานของมอเตอร์และป้อนน้ำผ่านโปรแกรมควบคุมระบบ จากนั้นจะทำการเปิดระบบให้มอเตอร์หมุนเหวี่ยงน้ำออกจากงานทั้ง 2 ตัว และป้อนน้ำเพื่อจ่ายน้ำเข้าสู่ระบบ

- 1) การทดสอบการทำงานของป้อนน้ำ และมอเตอร์งานหมุนเหวี่ยงจะถูกแบ่งออกเป็น 2 ช่วงเวลา คือ ช่วงแรกเวลา 08.00 น. และช่วงที่สองเวลา 16.00 น. ในแต่ละช่วง ป้อนน้ำจะทำงานก่อนเป็นระยะเวลา 3 วินาที เพื่อให้สามารถไล่อากาศออกจากระบบท่อน้ำ หลังจากนั้น มอเตอร์หมุนเหวี่ยงน้ำจะเริ่มทำงานต่อเนื่องเป็นระยะเวลา 3 นาที เมื่อครบระยะเวลาที่กำหนดป้อนน้ำ และมอเตอร์หมุนเหวี่ยงจะหยุดการทำงานตามลำดับ แสดงดังรูป

รูปที่ 3.25 การทดสอบการทำงานของป้อนน้ำ และมอเตอร์งานหมุนเหวี่ยง

- 2) ในระบบอัตโนมัติจะมีการใช้เซนเซอร์ความชื้นเพื่อตรวจสอบค่าความชื้นในช่วงเวลา 11.00 น. และ 14.00 น. หากค่าความชื้นต่ำกว่า 70% ระบบจะทำการส่งรดน้ำจนกว่าค่าความชื้นจะกลับมาถึงระดับ 70% โดยการทดสอบจะดำเนินการตามขั้นตอนในข้อ 1)

รูปที่ 3.26 เว็บเซิร์ฟเวอร์ LIMIT SETTING

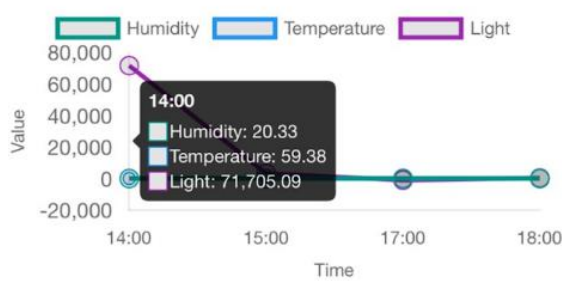
- 3) การทดสอบระบบจะแสดงผลค่าอุณหภูมิ ความเข้มแสง และความชื้นสัมพัทธ์ พร้อมระบบแจ้งเตือน และคำแนะนำเมื่อสภาพแสงหรือความชื้นไม่อยู่ในเกณฑ์ที่เหมาะสม ผ่านโปรแกรมเว็บเซิร์ฟเวอร์ โดยสามารถเข้าถึงได้ผ่าน IP Address: 192.168.4.1 เมื่อเชื่อมต่อกับเครือข่าย Wi-Fi ชื่อ "TEST" และใช้รหัสผ่าน "m55B31|7" ระบบควบคุมโรงเรือนเพาะต้นกล้าด้วยเทคโนโลยีการควบคุมงานหมุนเหวี่ยงให้น้ำอัตโนมัติจะทำงานร่วมกับฟังก์ชันการเก็บข้อมูลย้อนหลัง 7 วัน ซึ่งจะแสดงค่าเฉลี่ยอุณหภูมิ ความเข้มแสง และความชื้นสัมพัทธ์ในแต่ละวันเป็นระยะเวลา 7 วัน นอกจากนี้ ข้อมูลรายวันยังแสดงผลเป็นค่าในแต่ละชั่วโมง เพื่อให้สามารถติดตาม และวิเคราะห์แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมในโรงเรือนได้อย่างละเอียด และมีประสิทธิภาพ

Date : 15/03/2025 Time : 01:09 N.

Smart Farm

Mode: Day

 Temperature
21.16 °C

mode   MANUAL   **AUTO**

Time   1   2   **3**

TIME START

08:00

Morning :

TIME END

08:03

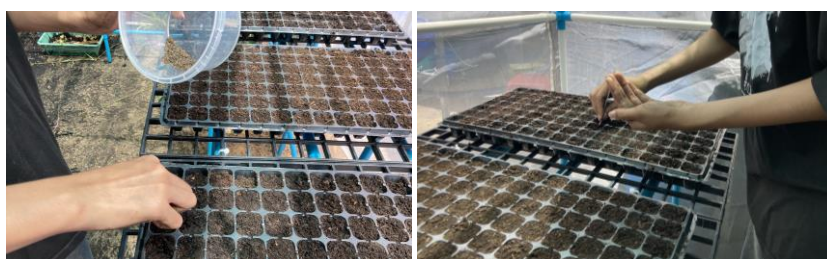
TIME START

 192.168.4.1

รูปที่ 3.27 เว็บไซต์ฟาร์ม

3.16 การเพาะต้นกล้าผักกาดหอมภายในโรงเรือนกรณีที่ 1

ในการทดสอบการเพาะปลูกต้นกล้าผักกาดหอมในกรณีที่ 1 ได้ดำเนินการเพาะปลูกภายในโรงเรือนทั้งหมดจำนวน 6 ถาด โดยแบ่งการทดลองออกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มที่ได้รับแสงแดดร่มรำไร กลุ่มที่ได้รับแสงแดดปานกลาง และกลุ่มที่ได้รับแสงแดดจัด กลุ่มละ 2 ถาด เพื่อศึกษาความแตกต่างของการเจริญเติบโตของต้นกล้าในแต่ละระดับแสงทั้งนี้ เพื่อประเมินผลกระทบของปัจจัยด้านแสงที่มีต่อการเจริญเติบโตของต้นกล้าผักกาดหอม และนำข้อมูลที่ได้ไปใช้ในการปรับปรุงสภาพแวดล้อมการเพาะปลูกให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

รูปที่ 3.28 การเพาะต้นกล้าผักกาดหอมภายในโรงเรือนกรณีที่ 1

บทที่ 4

ผลการดำเนินงานและการทดลอง

หลังจากที่ทำการออกแบบควบคุม และเขียนโปรแกรมการควบคุมโรงเรือนเพาะต้นกล้าด้วยเทคโนโลยีงานหมุนเหวี่ยงให้น้ำอัตโนมัติโดยส่วนของขั้นตอนต่อไปนี้เป็นารรายงานผลที่ได้จากการดำเนินงาน และวิเคราะห์ผลการทดสอบตามวัตถุประสงค์ที่ได้กำหนดไว้ เพื่อให้ทราบถึงขั้นตอนการทดสอบการทำงานในส่วนต่าง ๆ ของการดำเนินงานในครั้งนี้ หากเกิดปัญหา หรือข้อบกพร่องทางผู้จัดทำแก้ไข และพัฒนาให้สามารถใช้งานได้มีประสิทธิภาพต่อไป

ในการดำเนินการจัดทำปฏิญญาพันธ เรื่อง โรงเรือนเพาะต้นกล้าด้วยเทคโนโลยีงานหมุนเหวี่ยงให้น้ำอัตโนมัติโดยมีลักษณะการทำงานเป็น ระบบควบคุมปริมาณความเข้มแสง อุณหภูมิ ความชื้นภายในโรงเรือน ให้มีความเหมาะสมกับพืชที่ปลูก ซึ่งในการดำเนินงาน และการทดลองเป็นไปตามวัตถุประสงค์ และขอบเขตการทำงาน สำหรับในบทนี้จะกล่าวถึงผลการทดลอง โดยนำอุปกรณ์ต่าง ๆ มาประกอบรวมกันให้เป็นตัวฮาร์ดแวร์ และทำการเขียนซอฟต์แวร์ควบคุมฮาร์ดแวร์ของอุปกรณ์ต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

- 4.1 ผลการทดสอบการทำงานของระบบ
- 4.2 ผลการทดสอบแสดงข้อมูลวัน เดือน ปี และเวลา
- 4.3 ผลการทดสอบมอเตอร์ปั้มน้ำ
- 4.4 ผลการทดสอบงานหมุนเหวี่ยงให้น้ำอัตโนมัติ
- 4.5 ผลการทดสอบเปรียบเทียบอุณหภูมิจากการวัดด้วยตัวตรวจรู้ BME280 กับมิเตอร์ Lutron MHB-382SD
- 4.6 ผลการทดสอบเปรียบเทียบความชื้นสัมพัทธ์จากการวัดด้วยตัวตรวจรู้ BME280 กับ Lutron MHB-382SD
- 4.7 ผลการทดสอบเปรียบเทียบความเข้มแสงจากการวัดด้วยตัวตรวจรู้ MCU-3001 OPT3001กับกับ Digital Lux MeterAs823
- 4.8 ผลการทดสอบเพาะต้นกล้าภายในโรงเรือนกรณีที่ 1
- 4.9 ผลการทดสอบสภาพแวดล้อมภายในโรงเรือน
- 4.10 สรุป และวิเคราะห์ผลการทดลอง

4.1 ผลการทดสอบการทำงานของระบบ

จากการทดลองการทำงานในบทที่ 3 การทดลองของระบบตามเงื่อนไขที่กำหนด ซึ่งจะทดลองการทำงานของเว็บเซิร์ฟเวอร์ตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ และทำการเก็บข้อมูล ผลการทำงานดังตารางที่ 4.1.1

ตารางที่ 4.1.1 การทดสอบการทำงานของระบบตามเงื่อนไขที่กำหนด

การทดสอบ	การทดสอบการทำงานของระบบตามเงื่อนไขที่กำหนด					
	ปั๊มน้ำ		มอเตอร์ DC ตัวที่ 1		มอเตอร์ DC ตัวที่ 2	
	เปิด	ปิด	เปิด	ปิด	เปิด	ปิด
การทดสอบครั้งที่ 1	✓	✓	✓	✓	✓	✓
การทดสอบครั้งที่ 2	✓	✓	✓	✓	✓	✓
การทดสอบครั้งที่ 3	✓	✓	✓	✓	✓	✓
การทดสอบครั้งที่ 4	✓	✓	✓	✓	✓	✓
การทดสอบครั้งที่ 5	✓	✓	✓	✓	✓	✓

จากตารางที่ 4.1.1 เป็นผลการทดลองการสอบการทำงานของระบบตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในตัวโปรแกรม Arduino IDE ซึ่งจะทำการสั่งเปิด-ปิด ปั๊มน้ำ มอเตอร์ DC (จานหมุนเหวี่ยง) ตัวที่ 1 และ มอเตอร์ DC (จานหมุนเหวี่ยง) ตัวที่ 2 โดยจะทำการทดสอบทั้งหมด 5 ครั้ง สรุปได้ว่าอุปกรณ์ทั้ง 3 สามารถทำงานได้ตรงตามเงื่อนไข 100 เปอร์เซ็นต์

4.2 ผลการทดสอบแสดงข้อมูลวัน เดือน ปี และเวลา

จากการทดลองการทำงานในบทที่ 3 การทดลองของระบบตามเงื่อนไขที่กำหนด ซึ่งจะทดลองการทำงานของเว็บเซิร์ฟเวอร์ตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ และทำการเก็บข้อมูลวัน เดือน ปี และเวลา ผลการทำงานดังตารางที่ 4.2.1

ตารางที่ 4.2.1 การทดสอบการทำงานผลการทดสอบแสดงข้อมูลวัน เดือน ปี และเวลา

การทดสอบ	การทดสอบค่าที่แสดงในแอปพลิเคชัน			
	วันที่	เดือน	ปี	เวลา
การทดสอบครั้งที่ 1	✓	✓	✓	✓
การทดสอบครั้งที่ 2	✓	✓	✓	✓

การทดสอบครั้งที่ 3	✓	✓	✓	✓
การทดสอบครั้งที่ 4	✓	✓	✓	✓
การทดสอบครั้งที่ 5	✓	✓	✓	✓

จากตารางที่ 4.2.1 เป็นผลการทดสอบค่าที่แสดงในเว็บเซิร์ฟเวอร์ ที่กำหนดไว้ในตัว โปรแกรม Arduino IDE ซึ่งจะแสดงค่าวัน เดือน ปี และเวลา โดยจะทำการทดสอบทั้งหมด 5 ครั้ง สรุปได้ว่า สามารถแสดงค่า วัน เดือน ปี และเวลา ได้ตรงตามค่าจริง

4.3 ผลการทดสอบอัตราการไหลของปั้มน้ำ

จากการทดสอบการทำงานในบทที่ 3 การทดสอบการทำงานของระบบตามเงื่อนไขที่กำหนดซึ่ง อัตราการไหลของน้ำไม่น้อยกว่า 2,000 มิลลิลิตร ต่อ 1 นาที ตามเงื่อนไขที่กำหนดและทำการเก็บค่า ผลการทำงานดังตารางที่ 4.3.1

ตารางที่ 4.3.1 ผลการทดสอบอัตราการไหลของน้ำต่อ 1 นาที

ผลการทดสอบ	การทดสอบอัตราการไหลของน้ำ ต่อ 1 นาที	
	อัตราการไหลของน้ำ 1 หัวจ่าย	อัตราการไหลของน้ำ 2 หัวจ่าย
ครั้งที่ 1	2,512 มิลลิลิตร	4,793 มิลลิลิตร
ครั้งที่ 2	2,551 มิลลิลิตร	4,759 มิลลิลิตร
ครั้งที่ 3	2,600 มิลลิลิตร	4,753 มิลลิลิตร
ครั้งที่ 4	2,644 มิลลิลิตร	4,778 มิลลิลิตร
ครั้งที่ 5	2,644 มิลลิลิตร	4,745 มิลลิลิตร
ค่าเฉลี่ย	2,590.20 มิลลิลิตร	4,766 มิลลิลิตร

จากตารางที่ 4.3.1 จากการทดสอบอัตราการไหลของน้ำ พบว่าเมื่อใช้ 1 หัวจ่ายน้ำ อัตราการไหลเฉลี่ยคือ 2590.2 มิลลิลิตร เมื่อใช้ 2 หัวจ่ายน้ำ อัตราการไหลเฉลี่ยคือ 4765.6 มิลลิลิตร แสดงให้เห็นว่า การเพิ่มจำนวนหัวจ่ายน้ำทำให้การไหลของน้ำเพิ่มขึ้นอย่างชัดเจน โดยเฉพาะในการใช้ 2 หัวจ่ายน้ำ อัตราการไหลสูงกว่า 2 เท่าเมื่อเทียบกับการใช้หัวจ่ายน้ำเพียง 1 หัวจ่าย

รูปที่ 4.1 ผลการทดลองอัตราการไหลของน้ำ 1 หัวจ่ายและ 2 หัวจ่าย

4.4 ผลการทดสอบงานหมุนเหวี่ยงให้น้ำอัตโนมัติ

จากการทดสอบการทำงานในของงานหมุนเหวี่ยงให้น้ำอัตโนมัติ จำนวน 3 ขนาด (3 เซนติเมตร , 6 เซนติเมตร , 9 เซนติเมตร) และความสูงต่างกัน 3 ระดับ (190 เซนติเมตร, 180 เซนติเมตร , 170 เซนติเมตร) นำมาเปรียบเทียบกันเพื่อหาการหมุนเหวี่ยงที่สมดุลต่อโรงเรือนขนาด (2.5 x 2.9 x 2.2) เมตร (กว้าง x ยาว x สูง)

ตารางที่ 4.4.1 ผลการทดลองงานขนาด 3 เซนติเมตร เวลา 3 นาที มอเตอร์งานหมุนเหวี่ยง จำนวน 1 ตัว

ครั้งที่	ความสูง	ปริมาณน้ำทั้ง 5 จุด (กรัม)				
		1	2	3	4	5
1	170 เซนติเมตร	51	53	51	56	59
2	170 เซนติเมตร	52	54	52	51	60
3	170 เซนติเมตร	52	55	55	52	58
1	180 เซนติเมตร	51	53	51	51	54
2	180 เซนติเมตร	52	53	52	55	57
3	180 เซนติเมตร	55	55	54	53	55
1	190 เซนติเมตร	52	53	52	51	52
2	190 เซนติเมตร	53	52	52	52	51
3	190 เซนติเมตร	52	54	52	52	51

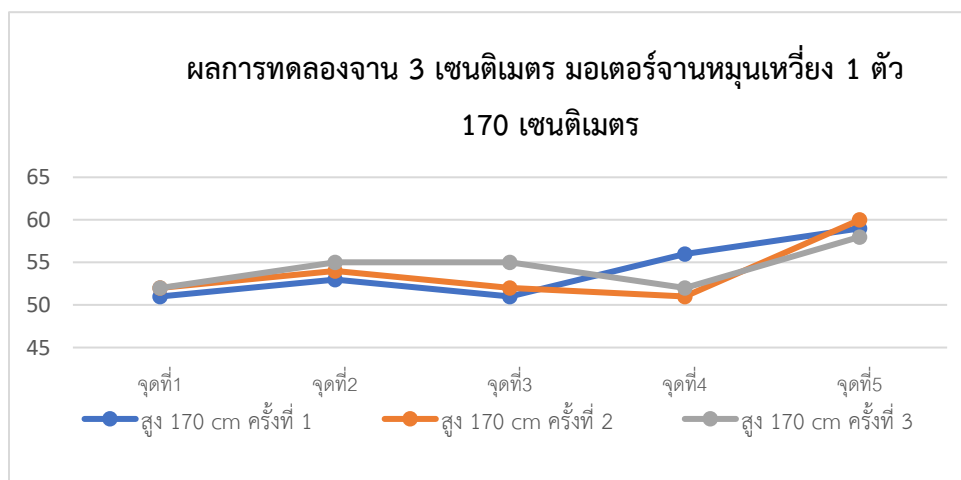
จากตารางที่ 4.4.1 เป็นผลการทดลองพบว่า การกระจายของปริมาณน้ำที่จุดทั้ง 5 บนจานขนาด 3 เซนติเมตรมีความแตกต่างกันตามความสูงที่ตั้งมอเตอร์จานหมุนเหวี่ยง เมื่อทดสอบที่

ความสูง 170 เซนติเมตร ปริมาณน้ำที่จุดต่าง ๆ มีความแตกต่างกันเล็กน้อย โดยจุดที่ 5 มักจะมีปริมาณน้ำสูงสุดในทุกการทดสอบเมื่อทดสอบที่

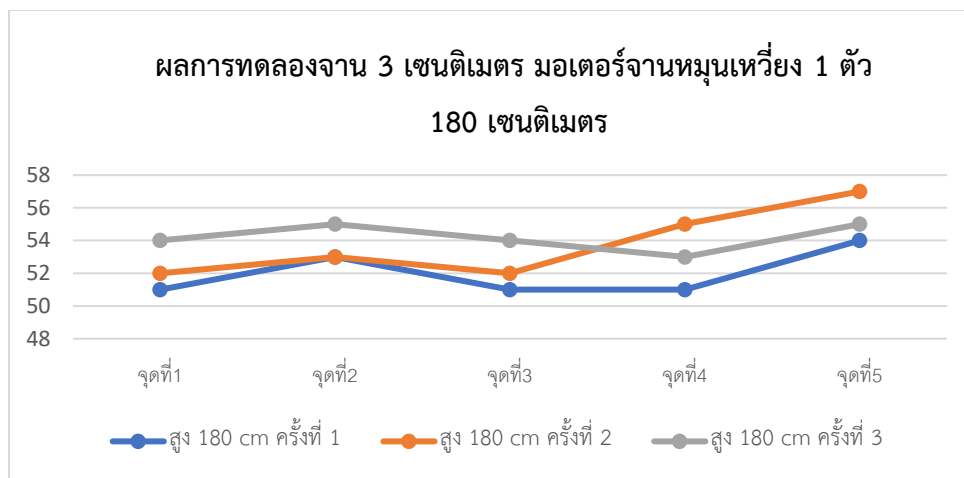
ความสูง 180 เซนติเมตร พบว่าปริมาณน้ำที่จุดต่าง ๆ มีความหลากหลายมากขึ้น โดยจุดที่ 5 ยังคงมีปริมาณน้ำสูงสุด แต่จุดอื่นๆ ก็มีการเปลี่ยนแปลงชัดเจนจากการทดสอบที่ความสูง 170 เซนติเมตร สำหรับการทดสอบที่

ความสูง 190 เซนติเมตร ปริมาณน้ำที่จุดต่าง ๆ มีความสม่ำเสมอมากขึ้น โดยค่าปริมาณน้ำที่จุดทั้ง 5 ค่อนข้างใกล้เคียงกันเมื่อเทียบกับความสูง 170 และ 180 เซนติเมตร ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ความสูงที่เพิ่มขึ้นมีผลต่อการกระจายน้ำให้มีความสมดุลมากขึ้นในทุกจุด

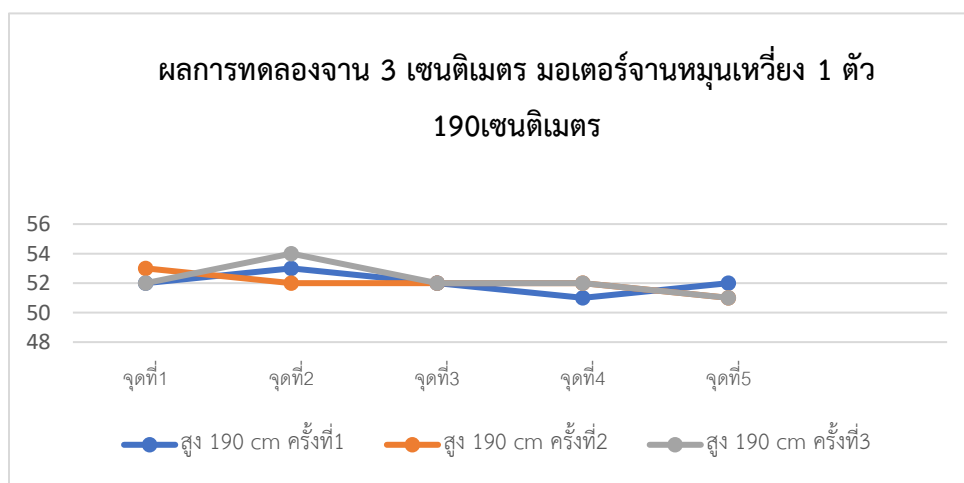
ผลการทดลองพบว่าความสูงของการตั้งมอเตอร์จานหมุนเหวี่ยงมีผลต่อการกระจายตัวของน้ำบนจานขนาด 3 เซนติเมตร โดยที่ความสูง 190 เซนติเมตร ช่วยให้การกระจายน้ำมีความสม่ำเสมอมากที่สุด ขณะที่ที่ความสูง 170 เซนติเมตร และ 180 เซนติเมตร การกระจายน้ำยังคงมีความแตกต่างกันที่ค่อนข้างมาก ซึ่งอาจเป็นผลจากการหมุน และแรงที่เกิดจากมอเตอร์จานหมุนเหวี่ยงที่ต่างกันตามความสูง ช่วยให้เข้าใจถึงผลกระทบของความสูงที่มีต่อการกระจายน้ำ และเป็นข้อมูลที่สามารถนำไปใช้ในการปรับปรุงการตั้งค่าของมอเตอร์จานหมุนเหวี่ยง หรือการออกแบบอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับการกระจายน้ำให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

รูปที่ 4.2 กราฟแสดงผลการทดลองจานขนาด 3 เซนติเมตร มอเตอร์จานหมุนเหวี่ยง 1 ตัว
170 เซนติเมตร

รูปที่ 4.3 กราฟแสดงผลการทดลองงานขนาด 3 เซนติเมตร มอเตอร์งานหมุนเหวี่ยง 1 ตัว
180 เซนติเมตร

รูปที่ 4.4 กราฟแสดงผลการทดลองงานขนาด 3 เซนติเมตร มอเตอร์งานหมุนเหวี่ยง 1 ตัว
190 เซนติเมตร

ตารางที่ 4.4.2 ผลการทดลองงานขนาด 6 เซนติเมตร เวลา 3 นาที มอเตอร์งานหมุนเหวี่ยงจำนวน 1 ตัว

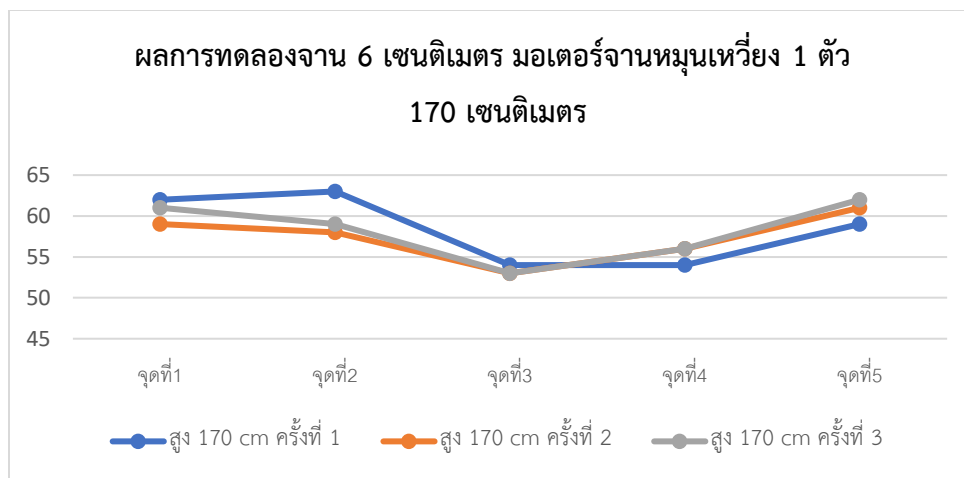
ครั้งที่	ความสูง	ปริมาณน้ำทิ้ง 5 จุด (กรัม)				
		1	2	3	4	5
1	170 เซนติเมตร	62	63	54	54	59
2	170 เซนติเมตร	59	58	53	56	61
3	170 เซนติเมตร	61	59	53	55	62
1	180 เซนติเมตร	68	55	51	52	62
2	180 เซนติเมตร	72	56	53	56	64
3	180 เซนติเมตร	71	56	52	57	62
1	190 เซนติเมตร	55	69	66	64	62
2	190 เซนติเมตร	55	75	80	65	54
3	190 เซนติเมตร	54	71	61	72	54

จากตารางที่ 4.4.2 ผลการทดลองพบว่า การกระจายของปริมาณน้ำที่จุดทิ้ง 5 บนงาน ขนาด 6 เซนติเมตร มีความแตกต่างกันตามความสูงที่ตั้งมอเตอร์งานหมุนเหวี่ยง โดยที่ความสูง 170 เซนติเมตร ปริมาณน้ำที่จุดต่าง ๆ มีการกระจายค่อนข้างสม่ำเสมอ โดยจุดที่ 5 มักจะมีปริมาณน้ำสูงสุดในทุกครั้งของการทดสอบเมื่อทดสอบที่

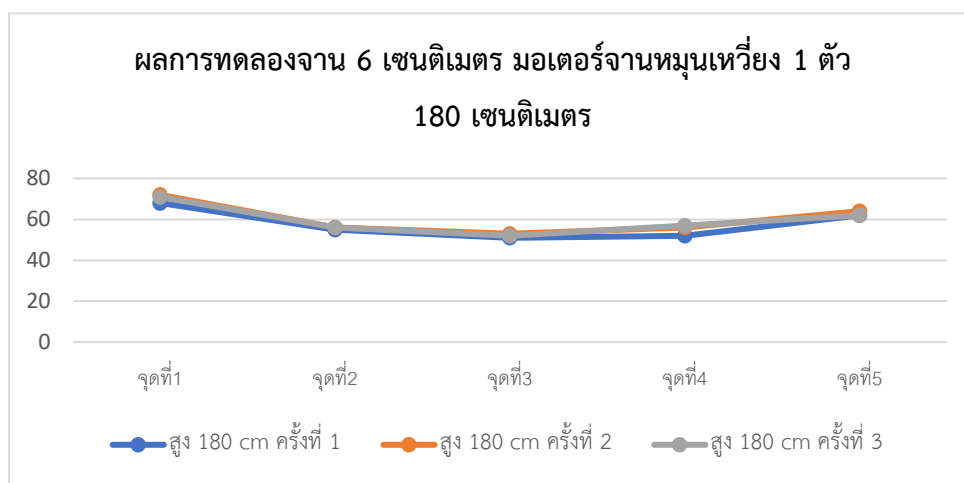
ความสูง 180 เซนติเมตร พบว่าการกระจายของน้ำมีความหลากหลายมากขึ้น โดยจุดที่ 5 ยังคงมีปริมาณน้ำสูงสุด แต่จุดอื่น ๆ มีความแตกต่างกันชัดเจนการทดสอบที่

ความสูง 190 เซนติเมตร ปริมาณน้ำที่จุดต่าง ๆ มีความแตกต่างกันมากขึ้น โดยเฉพาะที่จุดที่ 3 และ 4 ที่มีปริมาณน้ำสูงขึ้นอย่างเห็นได้ชัด

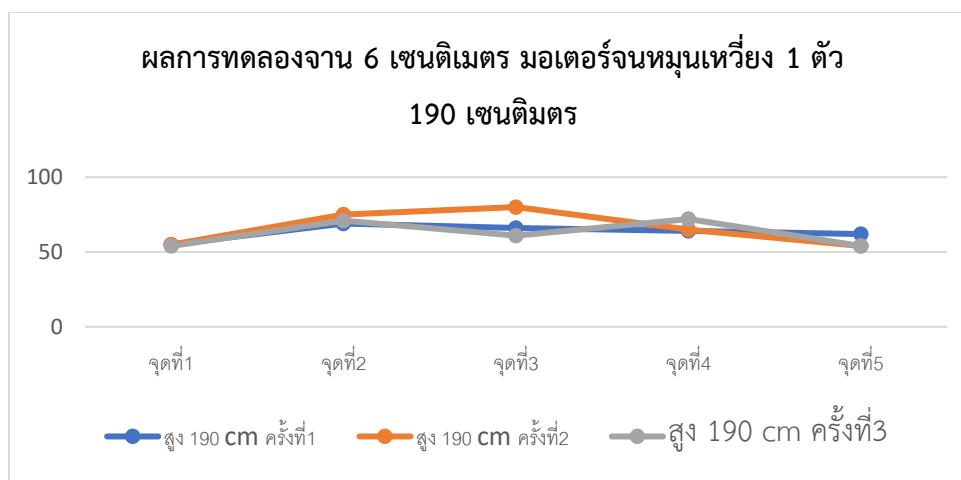
ผลการทดลองพบว่า ความสูงของการตั้งมอเตอร์งานหมุนเหวี่ยงมีผลต่อการกระจายตัวของน้ำบนงานขนาด 6 เซนติเมตร โดยที่ความสูง 190 เซนติเมตรทำให้การกระจายน้ำมีความหลากหลายมากขึ้น โดยเฉพาะที่จุดที่ 3 และ 4 ซึ่งมีปริมาณน้ำสูงขึ้นอย่างชัดเจน ขณะที่ที่ความสูง 170 เซนติเมตร และ 180 เซนติเมตร การกระจายน้ำมีความสม่ำเสมอมากกว่า โดยจุดที่ 5 มักจะมีปริมาณน้ำสูงสุดในทุกการทดสอบ ผลการทดลองนี้ช่วยให้เข้าใจถึงผลกระทบของความสูงที่มีต่อการกระจายน้ำ และสามารถนำไปใช้ในการปรับปรุงการตั้งค่าของมอเตอร์งานหมุนเหวี่ยง

จากรูปที่ 4.5 กราฟแสดงผลการทดลองงานขนาด 6 เซนติเมตร มอเตอร์งานหมุนเหวี่ยง 1 ตัว
170 เซนติเมตร

จากรูปที่ 4.6 กราฟแสดงผลการทดลองงานขนาด 6 เซนติเมตร มอเตอร์งานหมุนเหวี่ยง 1 ตัว
190 เซนติเมตร

จากรูปที่ 4.7 กราฟแสดงผลการทดลองงานขนาด 6 เซนติเมตร มอเตอร์จันทุนเหวียง 1 ตัว
190 เซนติเมตร

ตารางที่ 4.4.3 ผลการทดลองงานขนาด 9 เซนติเมตร เวลา 3 นาที มอเตอร์จันทุนเหวียงจำนวน 1 ตัว

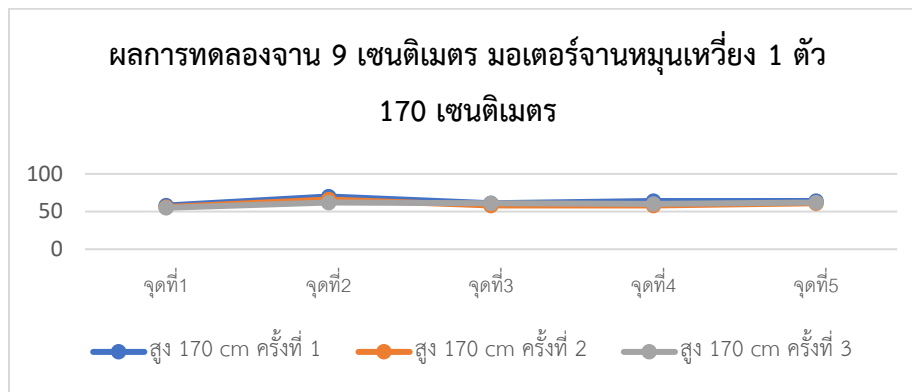
ครั้งที่	ความสูง	ปริมาณน้ำทั้ง 5 จุด (กรัม)				
		1	2	3	4	5
1	170 เซนติเมตร	55	62	61	60	62
2	170 เซนติเมตร	56	66	58	58	61
3	170 เซนติเมตร	58	70	61	61	64
1	180 เซนติเมตร	58	93	72	59	54
2	180 เซนติเมตร	64	78	65	60	54
3	180 เซนติเมตร	60	85	65	60	55
1	190 เซนติเมตร	107	63	58	61	55
2	190 เซนติเมตร	106	66	56	58	55
3	190 เซนติเมตร	93	64	56	56	58

จากตารางที่ 4.4.3 ผลการทดลองพบว่า ความสูงของการตั้งมอเตอร์จันทุนเหวียงมีผลต่อการกระจายตัวของน้ำบนงานขนาด 9 เซนติเมตร โดยการทดสอบที่ความสูง 170 เซนติเมตร การกระจายของน้ำค่อนข้างสม่ำเสมอ โดยจุดที่ 5 มักจะมีปริมาณน้ำสูงสุดในทุกครั้งที่ของการทดสอบ เช่น ในครั้งที่ 1 จุดที่ 1 มี 55 กรัม จุดที่ 5 มี 62 กรัม ในครั้งที่ 3 จุดที่ 1 มี 58 กรัม และจุดที่ 5 มี 64 กรัม เมื่อทดสอบที่

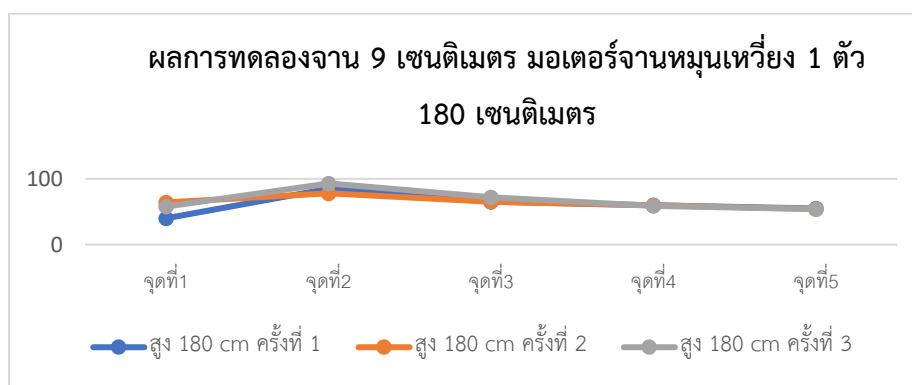
ความสูง 180 เซนติเมตร พบว่า การกระจายน้ำมีความแตกต่างชัดเจน โดยจุดที่ 2 และ 3 มักจะมี ปริมาณน้ำสูงขึ้น เช่น ในครั้งที่ 1 จุดที่ 2 มี 93 กรัม จุดที่ 3 มี 72 กรัม ส่วนจุดที่ 5 มีปริมาณน้ำลดลง อย่างเห็นได้ชัด เช่น ครั้งที่ 1 มี 54 กรัม และในครั้งที่ 3 มี 55 กรัม สำหรับการทดสอบที่

ความสูง 190 เซนติเมตร ปริมาณน้ำที่จุดต่าง ๆ ค่อนข้างมีความหลากหลาย โดยจุดที่ 1 มีปริมาณ น้ำสูงขึ้น เช่น ครั้งที่ 1 มี 107 กรัม แต่จุดอื่น ๆ มีการกระจายที่ใกล้เคียงกัน เช่น จุดที่ 2 มี 63 กรัม ใน ครั้งที่ 1 และ 66 กรัม ในครั้งที่ 2 โดยจุดที่ 5 มีปริมาณน้ำค่อนข้างคงที่ เช่น 55 กรัม ในทุกครั้ง

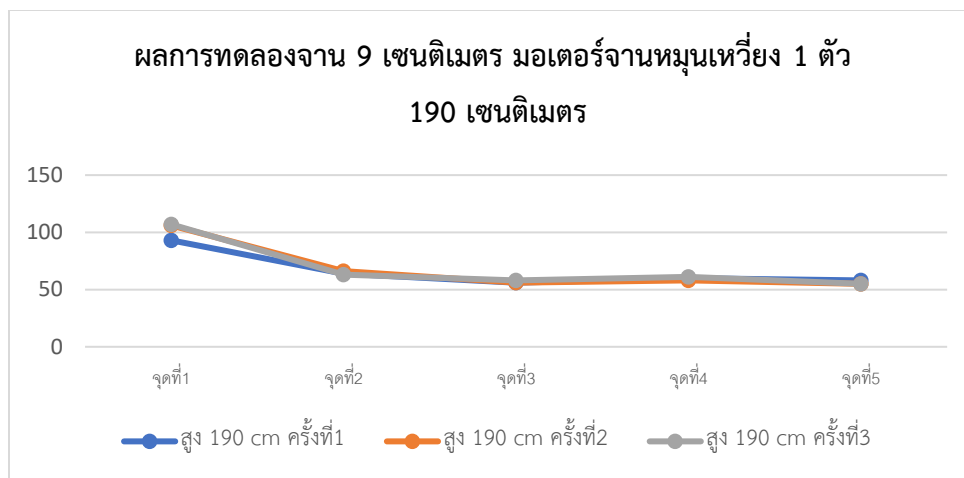
จากการทดลองที่ความสูง 170 เซนติเมตรมีการกระจายที่ค่อนข้างสม่ำเสมอ ขณะที่ที่ความสูง 180 และ 190 เซนติเมตร มีความหลากหลายในการกระจายน้ำ โดยเฉพาะที่ความสูง 180 เซนติเมตร ที่ทำให้ การกระจายน้ำที่จุด 2 และ 3 สูงขึ้น ขณะที่จุดที่ 5 มีการกระจายที่ลดลง

จากรูปที่ 4.8 กราฟแสดงผลการทดลองงานขนาด 9 เซนติเมตร มอเตอร์จานหมุนเหวี่ยง 1 ตัว
170 เซนติเมตร

จากรูปที่ 4.9 กราฟแสดงผลการทดลองงานขนาด 9 เซนติเมตร มอเตอร์จานหมุนเหวี่ยง 1 ตัว
180 เซนติเมตร

จากรูปที่ 4.10 กราฟแสดงผลการทดลองงานขนาด 9 เซนติเมตร มอเตอร์งานหมุนเหวี่ยง 1 ตัว
190 เซนติเมตร

4.4.4 การใช้งานของมอเตอร์งานหมุนเหวี่ยง 1 ตัว และมอเตอร์งานหมุนเหวี่ยง 2 ตัว

การใช้มอเตอร์งานหมุนเหวี่ยง 2 ตัวช่วยให้ระบบทำงานได้มีประสิทธิภาพมากกว่าการใช้มอเตอร์งานหมุนเหวี่ยง 1 ตัว เนื่องจากสามารถกระจายแรงเหวี่ยงได้ดีขึ้นในหลายทิศทาง ทำให้การกระจายน้ำหรือวัสดุทั่วถึงและมีประสิทธิภาพมากขึ้น นอกจากนี้ การทำงานร่วมกันของมอเตอร์ทั้งสองช่วยลดความเสี่ยงจากความไม่สมดุลของระบบ ทำให้การหมุนเหวี่ยงเสถียร และลดการสึกหรอจากแรงที่ไม่สมดุล การใช้มอเตอร์งานหมุนเหวี่ยง 2 ตัว ยังสามารถเพิ่มประสิทธิภาพในการหมุนเหวี่ยงได้มากขึ้น เพิ่มความเร็วและแรงเหวี่ยง ทำให้ระบบทำงานได้ดีขึ้น อีกทั้งยังช่วยยืดอายุการใช้งานของมอเตอร์งานหมุนเหวี่ยงทั้งสองตัว โดยการแบ่งเบาภาระการทำงาน ทำให้มอเตอร์งานหมุนเหวี่ยงไม่ต้องทำงานหนักเกินไป ส่งผลให้การใช้งานยาวนานขึ้น

ตารางที่ 4.4.5 ผลการทดลองงานขนาด 6 เซนติเมตร เวลา 3 นาที มอเตอร์งานหมุนเหวี่ยงจำนวน 2 ตัว

ครั้งที่	ความสูง	ปริมาณน้ำทิ้ง 5 จุด (กรัม)				
		1	2	3	4	5
1	170 เซนติเมตร	96	89	91	85	97
2	170 เซนติเมตร	87	81	82	86	89
3	170 เซนติเมตร	92	88	95	101	100
1	180 เซนติเมตร	83	75	78	94	73
2	180 เซนติเมตร	80	72	71	95	79
3	180 เซนติเมตร	70	70	77	89	68
1	190 เซนติเมตร	96	102	78	77	56
2	190 เซนติเมตร	96	104	79	81	67
3	190 เซนติเมตร	91	91	80	80	56

จากการตารางที่ 4.4.5 ซึ่งเป็นผลการทดลองการทดสอบงานขนาด 6 เซนติเมตร เวลา 3 นาที โดยใช้มอเตอร์งานหมุนเหวี่ยง จำนวน 2 ตัว การทดสอบที่ความสูง 170 เซนติเมตร การกระจายน้ำที่ความสูงนี้มีความสม่ำเสมอ และไม่แปรปรวนมาก โดยเฉพาะในครั้งที่ 3 ปริมาณน้ำในจุดต่าง ๆ มีการกระจายตัวอย่างเหมาะสม เช่น จุดที่ 4 มี 101 กรัม และจุดที่ 1 มี 92 กรัม ซึ่งแสดงให้เห็นว่าในทุกครั้ง

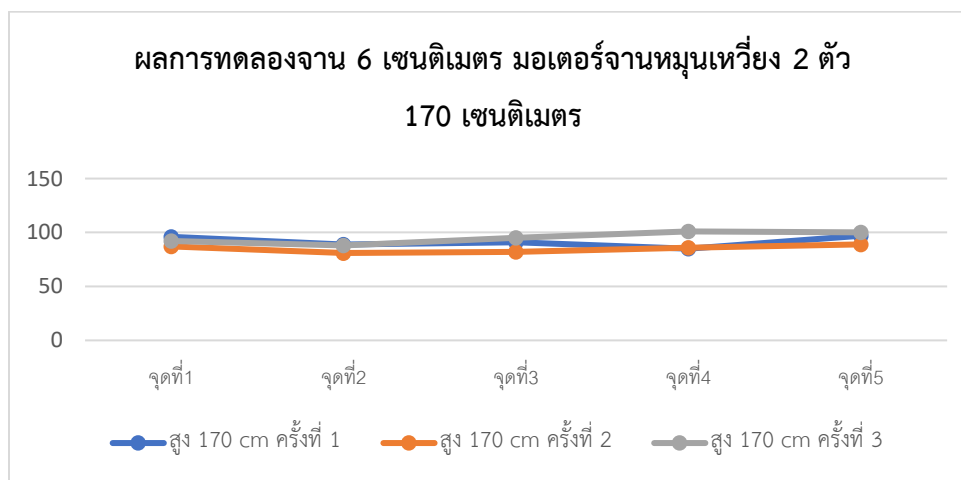

ของการทดสอบ ความสูง 170 เซนติเมตรสามารถกระจายน้ำได้ดี และมีปริมาณน้ำที่ไม่แปรปรวนมากเกินไประหว่างจุดต่างๆความสูง

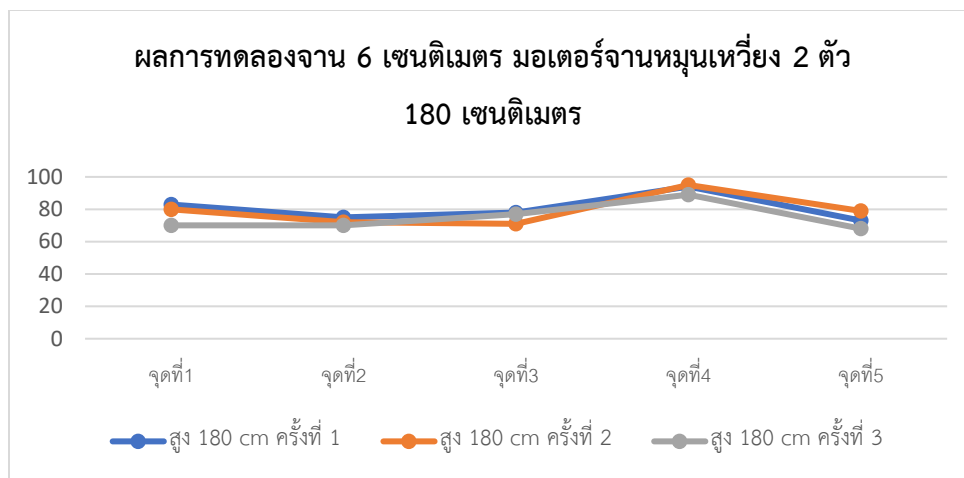
ความสูง180 เซนติเมตร การกระจายน้ำที่ความสูงนี้มีความแตกต่างจากที่ความสูง 170 เซนติเมตรเล็กน้อย โดยจุดที่ 4 มีปริมาณน้ำสูงสุดในบางครั้ง เช่น ในครั้งที่ 1 มี 94 กรัม แต่การกระจายน้ำดูเหมือนจะมีความแตกต่างมากขึ้นระหว่างจุดต่าง ๆ เมื่อเปรียบเทียบกับความสูง 170 เซนติเมตร เช่น จุดที่ 1 มีเพียง 83 กรัมในครั้งที่ 1

ความสูง 190 เซนติเมตร การกระจายน้ำมีความไม่สม่ำเสมอและมีความแตกต่างระหว่างจุดต่าง ๆ มากที่สุด โดยเฉพาะจุดที่ 5 ซึ่งมีปริมาณน้ำต่ำสุดในทุกครั้ง เช่น ในครั้งที่ 1 มีเพียง 56 กรัม การกระจายน้ำที่ความสูงนี้ดูเหมือนจะไม่เหมาะสมเท่ากับที่ความสูง 170 เซนติเมตร และ180 เซนติเมตร

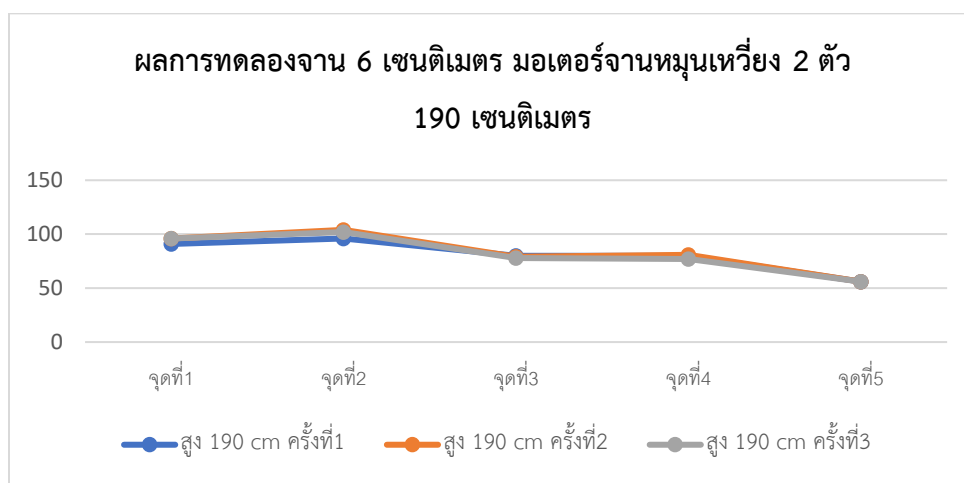
จากการทดสอบความสูง 170 เซนติเมตร ให้ผลการกระจายน้ำที่ดีที่สุด โดยการกระจายน้ำมีความสม่ำเสมอ และไม่แปรปรวนมากเกินไปในแต่ละจุด ซึ่งถือเป็นความสูงที่เหมาะสมที่สุดในการทดลองนี้ ขณะที่ที่ความสูง 180 และ190 เซนติเมตรการกระจายน้ำมีความแตกต่าง และไม่สม่ำเสมอ

จากรูปที่ 4.11 กราฟแสดงผลการทดลองงานขนาด 6 เซนติเมตร มอเตอร์งานหมุนเหวี่ยง 2 ตัว
170 เซนติเมตร

จากรูปที่ 4.12 กราฟแสดงผลการทดลองงานขนาด 6 เซนติเมตร มอเตอร์งานหมุนเหวี่ยง 2 ตัว
180 เซนติเมตร

จากรูปที่ 4.13 กราฟแสดงผลการทดลองงานขนาด 6 เซนติเมตร มอเตอร์งานหมุนเหวี่ยง 2 ตัว
190 เซนติเมตร

ตารางที่ 4.4.6 ผลการทดลองงานขนาด 9 เซนติเมตร เวลา 3 นาที มอเตอร์งานหมุนเหวี่ยงจำนวน 2 ตัว

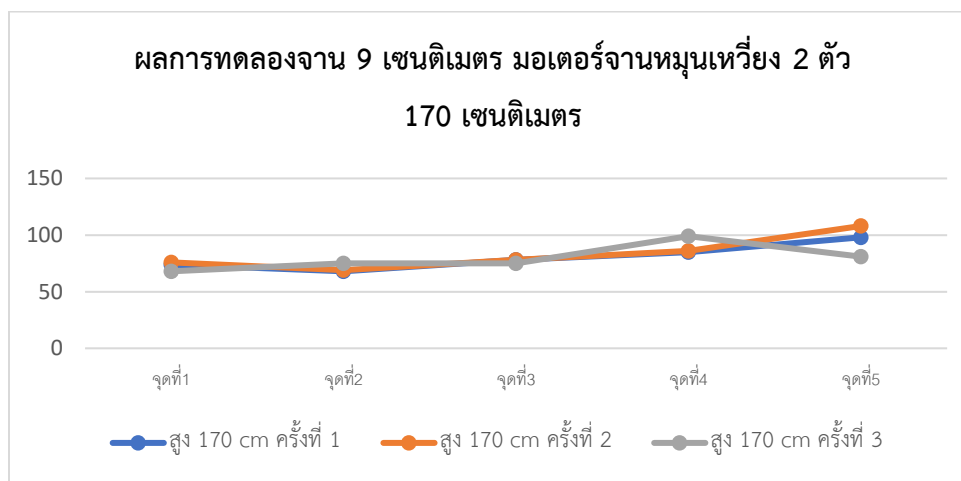
ครั้งที่	ความสูง	ปริมาณน้ำทั้ง 5 จุด (กรัม)				
		1	2	3	4	5
1	170 เซนติเมตร	74	68	78	85	98
2	170 เซนติเมตร	76	69	78	86	108
3	170 เซนติเมตร	68	75	75	99	81
1	180 เซนติเมตร	70	70	77	89	78
2	180 เซนติเมตร	96	92	51	77	56
3	180 เซนติเมตร	96	104	79	81	56
1	190 เซนติเมตร	77	80	69	75	81
2	190 เซนติเมตร	84	73	70	77	81
3	190 เซนติเมตร	81	74	62	75	80

จากตารางที่ 4.4.6 ผลการทดลองการทดสอบงานขนาด 9 เซนติเมตร เวลา 3 นาที โดยใช้มอเตอร์งานหมุนเหวี่ยง จำนวน 2 ตัว พบว่าการตั้งมอเตอร์งานหมุนเหวี่ยงที่ความสูง 170 เซนติเมตร ยังคงให้ผลการกระจายน้ำที่ดีที่สุดเมื่อเทียบกับความสูง 180 เซนติเมตร และ 190 เซนติเมตร โดยการกระจายน้ำในแต่ละจุดมีความสมดุล และสม่ำเสมอที่ความสูง 170 เซนติเมตร การกระจายน้ำในแต่ละจุดมีความค่อนข้างสมดุล โดยจุดที่ 5 มักจะมีปริมาณน้ำสูงสุด เช่น ในครั้งที่ 2 มี 108 กรัม ขณะที่จุดอื่น ๆ เช่น จุดที่ 1 มี 76 กรัม การกระจายน้ำที่ความสูงนี้ค่อนข้างสม่ำเสมอ และไม่มีผลการกระจายน้ำที่แตกต่างกันมากเกินไประหว่างจุดต่าง ๆ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการตั้งมอเตอร์ที่ความสูง 170 เซนติเมตร ให้ผลการกระจายน้ำที่ดีที่สุดในการทดลองที่

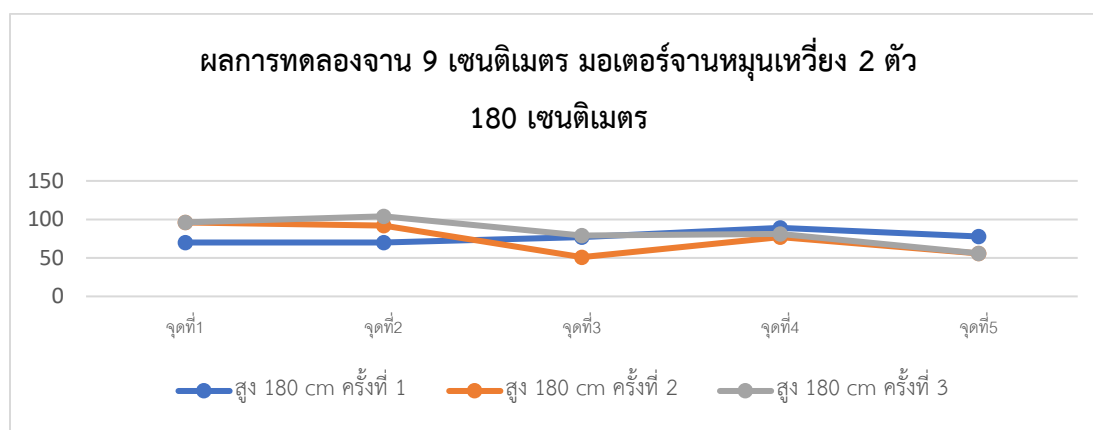
ความสูง 180 เซนติเมตร การกระจายน้ำที่ความสูงนี้มีความแปรปรวนในบางจุด เช่น ในครั้งที่ 2 จุดที่ 3 มีเพียง 51 กรัม ซึ่งต่ำกว่าจุดอื่น ๆ อย่างเห็นได้ชัด ขณะที่จุดที่ 1 และจุดที่ 2 มีปริมาณน้ำสูงขึ้น เช่น จุดที่ 1 มี 96 กรัม ในครั้งที่ 2 การกระจายน้ำที่ความสูง 180 เซนติเมตร มีความแปรปรวนมากขึ้นเมื่อเทียบกับที่ความสูง 170 เซนติเมตรในการทดลองที่

ความสูง 190 เซนติเมตร การกระจายน้ำที่ความสูงนี้มีความสม่ำเสมอ แต่ปริมาณน้ำที่จุดต่าง ๆ ค่อนข้างใกล้เคียงกันมากขึ้น เช่น ในครั้งที่ 1 จุดที่ 1 มี 77 กรัม และจุดที่ 5 มี 81 กรัม ซึ่งทำให้การกระจายน้ำไม่เท่ากับที่ความสูง 170 เซนติเมตรที่มีความหลากหลายของปริมาณน้ำระหว่างจุดต่าง ๆ

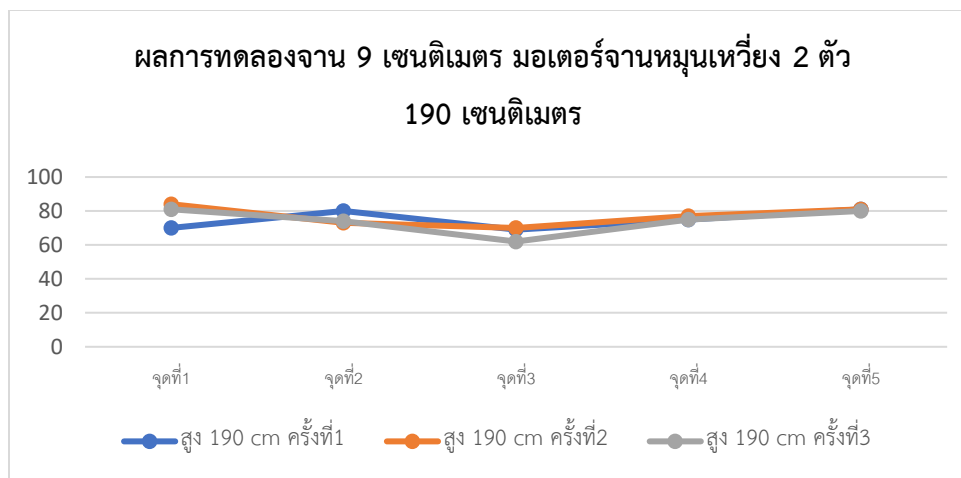
จากการทดลองพบว่าความสูง 170 เซนติเมตร เป็นความสูงที่ให้ผลการกระจายน้ำดีที่สุด เนื่องจากการกระจายน้ำมีความสม่ำเสมอ และไม่มีความแปรปรวนมากเกินไปในแต่ละจุด ขณะที่ที่ความสูง 180 เซนติเมตร และ 190 เซนติเมตรการกระจายน้ำมีความแปรปรวนมากขึ้น และไม่สม่ำเสมอเท่าความสูง 170 เซนติเมตร

จากรูปที่ 4.14 กราฟแสดงผลการทดลองงานขนาด 9 เซนติเมตร มอเตอร์งานหมุนเหวี่ยง 2 ตัว 170 เซนติเมตร

จากรูปที่ 4.15 กราฟแสดงผลการทดลองงานขนาด 9 เซนติเมตร มอเตอร์งานหมุนเหวี่ยง 2 ตัว 180 เซนติเมตร

จากรูปที่ 4.16 กราฟแสดงผลการทดลองงานขนาด 9 เซนติเมตร มอเตอร์งานหมุนเหวี่ยง 2 ตัว 190 เซนติเมตร

ตารางที่ 4.4.7 การทดลองปริมาตรน้ำ 2 ขนาด (6 เซนติเมตร , 9 เซนติเมตร) มอเตอร์หมุนเหวี่ยง จำนวน 2 ตัว 170 เซนติเมตร

ครั้งที่	ความสูง	ปริมาณน้ำทั้ง 5 จุด (กรัม)				
		1	2	3	4	5
1	170 เซนติเมตร	74	82	70	70	75
2	170 เซนติเมตร	73	89	71	75	74
3	170 เซนติเมตร	73	85	80	73	79

ตารางที่ 4.4.8 การทดลองรัศมีของงาน 2 ขนาด (6 เซนติเมตร, 9 เซนติเมตร) มอเตอร์งานหมุนเหวี่ยง จำนวน 2 ตัว 170 เซนติเมตร

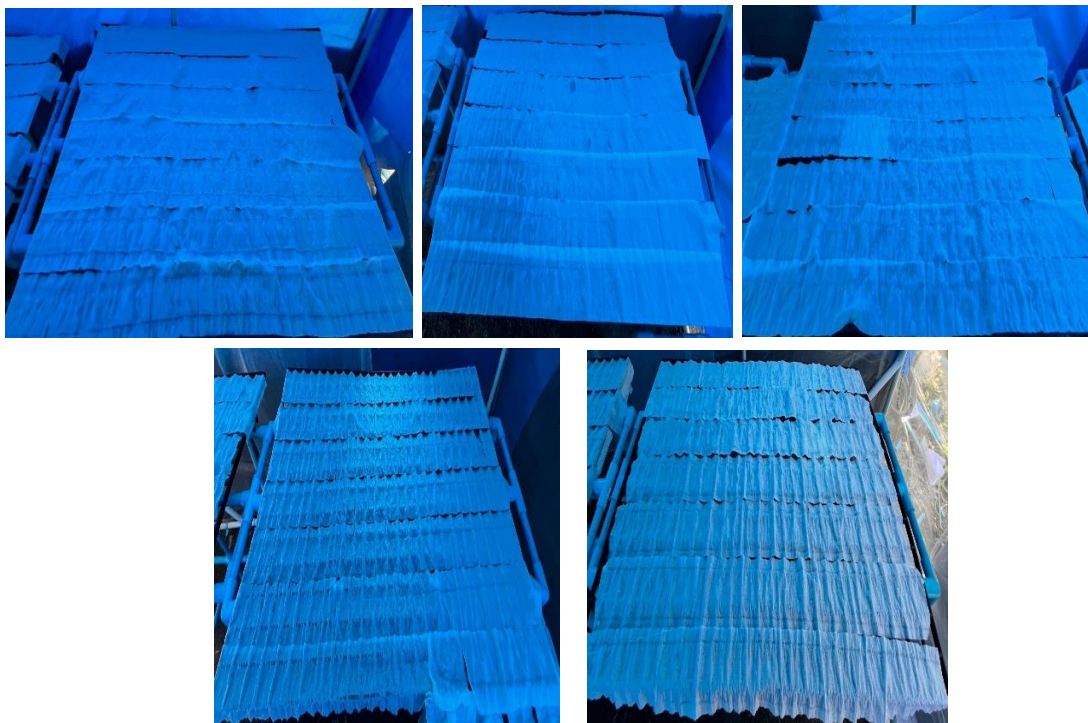
จากการทดลองพบว่า รัศมีของงาน 6 เซนติเมตร และ 9 เซนติเมตร สามารถกระจายน้ำเป็นละอองได้อย่างทั่วถึง และเหมาะสมสำหรับการเพาะต้นอ่อน ซึ่งจะเห็นได้จากการทดลองในชุดที่ 1-2 และชุดที่ 4-5 จะได้รับละอองน้ำจากงาน 9 เซนติเมตร และสำหรับชุดที่ 2 3 และ 4 ซึ่งใช้งานขนาด 6 เซนติเมตร พบว่าละอองน้ำของงานหมุนเหวี่ยงทั้ง 2 จะกระจายอย่างสม่ำเสมอ และทั่วถึงทุกบริเวณ โดยไม่มีการสะสมของน้ำในจุดใดจุดหนึ่ง ทำให้สภาพแวดล้อมในการเพาะต้นอ่อนมีความเหมาะสมสำหรับการเจริญเติบโตของพืช ซึ่งแสดงให้เห็นถึงประสิทธิภาพในการกระจายน้ำที่เหมาะสม

จากรูปที่ 4.17 กราฟแสดงผลการทดลองงานขนาด 6 และ 9 เซนติเมตร มอเตอร์งานหมุนเหวี่ยง 2 ตัว 170 เซนติเมตร

ตารางที่ 4.4.9 การทดลองรัศมีของงาน 2 ขนาด (9 เซนติเมตร, 9 เซนติเมตร) มอเตอร์งานหมุนเหวี่ยง จำนวน 2 ตัว 170 เซนติเมตร

จากการทดลองพบว่า รัศมีของงานขนาด 9 เซนติเมตร และ 9 เซนติเมตร สามารถกระจายน้ำได้ทั่วถึง และเหมาะสมในการเพาะต้นอ่อน แต่การใช้งานงานขนาด 9 เซนติเมตร ทั้งสองงานนั้น มีข้อเสียที่สำคัญ คือน้ำที่กระจายออกมาจากงานจะกระจายเกินพื้นที่ที่ต้องการภายในโรงเรือน ซึ่งทำให้ละอองน้ำไปกระจายเกินขอบเขตที่เหมาะสม อาจส่งผลให้ไม่สามารถควบคุมปริมาณน้ำในพื้นที่เพาะปลูกได้ดีอีกทั้งเมื่อละอองน้ำไปกระทบกับตาข่ายที่คลุมโรงเรือน ก็จะมีการตกลงมาเป็นเม็ดน้ำแทนละอองน้ำ ซึ่งทำให้เกิดการหยดลงมาเป็นน้ำหยด ซึ่งไม่เหมาะสมในการเพาะต้นกล้า เนื่องจากการมีน้ำหยดลงบนต้นกล้าสามารถทำให้เกิดความชื้นสะสมในบางจุดที่อาจส่งผลเสียต่อการเจริญเติบโตของต้นกล้า หรือทำให้รากต้นกล้าเกิดโรคจากการที่น้ำเกาะอยู่มากเกินไป

จากรูปที่ 4.18 กราฟแสดงผลการทดลองงานขนาด 9 และ 9 เซนติเมตร มอเตอร์ 2 ตัว
170 เซนติเมตร

ตารางที่ 4.4.10. แบบจำลองการหมุนเหวี่ยงของจานด้านหน้าขนาด 9 เซนติเมตร และด้านหลังขนาด 6 เซนติเมตร มอเตอร์จานหมุนเหวี่ยง จำนวน 2 ตัว ความสูง 170 เซนติเมตร

ภาคที่	ครั้งที่	ปริมาณน้ำ (กรัม)	ค่าเฉลี่ย (กรัม)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
1	1	150	156.33	4.92
	2	157		
	3	162		
2	1	193	199.33	4.92
	2	200		
	3	205		
3	1	196	201.33	6.85
	2	197		
	3	211		
4	1	253	250.67	2.05
	2	248		
	3	251.		
5	1	203	203.00	5.72
	2	196		
	3	210		
6	1	251	249.67	1.25
	2	248		
	3	250		
7	1	191	190.67	2.87
	2	187		
	3	194		

8	1	204	200.00	3.74
	2	201		
	3	195		
9	1	210	210.00	10.61
	2	223		
	3	197		
10	1	218	212.33	9.46
	2	220		
	3	199		
11	1	198	201.67	6.65
	2	211		
	3	196		
12	1	192	200.00	8.64
	2	196		
	3	212		
13	1	201	203.00	6.68
	2	212		
	3	196		
14	1	230	236.67	4.78
	2	241		
	3	239		
15	1	211	203.00	5.72
	2	198		
	3	200		

16	1	231	224.33	10.14
	2	210		
	3	232		
17	1	208	206.00	4.32
	2	210		
	3	200		
18	1	190	208.67	13.60
	2	214		
	3	222		
19	1	193	200.33	8.99
	2	195		
	3	213		
20	1	192	199.67	7.59
	2	210		
	3	197		

จากตารางที่ 4.4.10 ผลการทดลองแสดงให้เห็นถึงความสม่ำเสมอ ในการหมุนเหวี่ยงของจาน 2 ตัว โดยมีการกระจายของปริมาณน้ำที่ค่อนข้างสม่ำเสมอ ซึ่งสะท้อนถึงความแม่นยำ และความเสถียรใน กระบวนการการหมุนเหวี่ยง การกระจายผลลัพธ์มีความคงที่ และสอดคล้องกัน ซึ่งแสดงถึงประสิทธิภาพ ที่ดีของอุปกรณ์ในการควบคุมปริมาณน้ำได้อย่างแม่นยำ และน่าเชื่อถือ ผลลัพธ์นี้ ช่วยให้การประเมินผล การทดลองมีความชัดเจน การทดลองแสดงให้เห็นถึงการควบคุมที่ดีในกระบวนการ

ตารางที่ 4.4.11 แบบจำลองการหมุนเหวี่ยงของจานด้านหน้าขนาด 9 เซนติเมตร และด้านหลังขนาด 6 เซนติเมตร มอเตอร์ DC จำนวน 2 ตัว ความสูง 170 เซนติเมตร

การทดลองแบบจำลองการหมุนเหวี่ยงของจานด้านหน้าขนาด 9 เซนติเมตร และด้านหลังขนาด 6 เซนติเมตร โดยใช้มอเตอร์จานหมุนเหวี่ยง จำนวน 2 ตัว และมีความสูง 170 เซนติเมตร พบว่าการกระจายน้ำไปยังแต่ละหลุมในงานนั้นมีความทั่วถึง และสม่ำเสมอ ทุกหลุมที่อยู่ในแต่ละจาน ซึ่งแต่ละชุดที่ใช้ในการทดลองมี 4 ถาด โดยในแต่ละถาดมี 105 หลุมการหมุนเหวี่ยงที่เกิดขึ้นสามารถกระจายน้ำให้กับทุกหลุมในงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งช่วยให้การทดลองมีความแม่นยำ และสม่ำเสมอ โดยน้ำที่ถูกกระจายไปในหลุมต่าง ๆ จะมีการกระจายที่ไม่ค่อยมีกระจุกตัวที่หลุมใดหลุมหนึ่ง ทำให้ผลลัพธ์มีความเสถียรและสามารถวิเคราะห์ได้ง่าย การกระจายน้ำในแต่ละหลุมทำให้มั่นใจได้ว่า การทดลองนั้นมีความทั่วถึง และเป็นมาตรฐานในทุกหลุม ทำให้ได้ผลลัพธ์ที่มีความน่าเชื่อถือ และสามารถนำไปใช้ในการปรับปรุงหรือพัฒนาแบบจำลองในอนาคตได้

ชุดที่	แบบจำลองการหมุนเหวี่ยงด้านหน้าขนาดจาน 9 และด้านหลังขนาด 6 เซนติเมตร			
	มอเตอร์จานหมุนเหวี่ยง จำนวน 2 ตัว ที่ความสูง 170 เซนติเมตร			
	ถาดที่ 1	ถาดที่ 2	ถาดที่ 3	ถาดที่ 4
1				
		ถาดที่ 5	ถาดที่ 6	ถาดที่ 7
2				
		ถาดที่ 9	ถาดที่ 10	ถาดที่ 11
3				

	ถาดที่ 13	ถาดที่ 14	ถาดที่ 15	ถาดที่ 16
4				
	ถาดที่ 17	ถาดที่ 18	ถาดที่ 19	ถาดที่ 20
5				

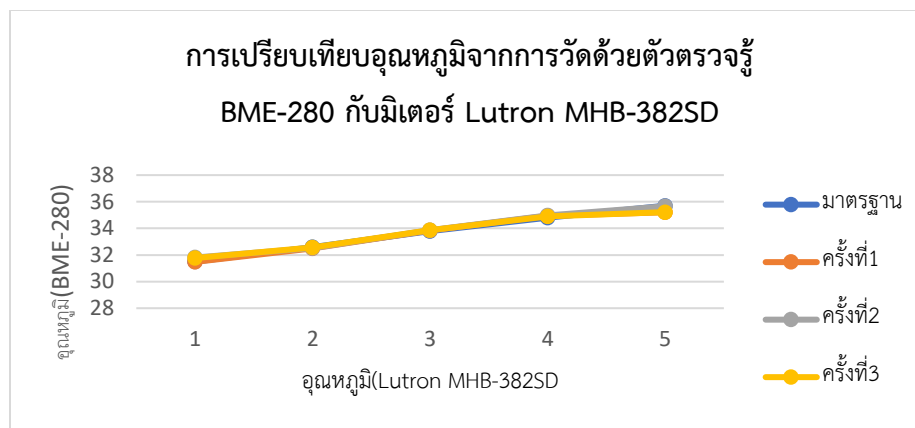
4.5 ผลการทดสอบเปรียบเทียบอุณหภูมิจากการวัดด้วยตัวตรวจรู้ BME-280 กับมิเตอร์ Lutron MHB-382SD

จากการทดลองในบทที่ 3 การทดลองเปรียบเทียบอุณหภูมิจากการวัดด้วยตัวตรวจรู้ BME-280 กับ Lutron MHB-382SD ดังรูปที่ 3.22 ได้มีผลการทดลองการเปรียบเทียบอุณหภูมิจากการวัดด้วยตัวตรวจรู้ BME-280 กับมิเตอร์ Lutron MHB-382SD มีการเปรียบเทียบอุณหภูมิที่ 31.5 ถึง 35.7 องศาเซลเซียส ซึ่งค่าอุณหภูมิในการเปรียบเทียบ โดยอุณหภูมิที่ได้จากการวัดค่าจากตัวตรวจรู้ กับมิเตอร์ Lutron MHB-382SD แสดงผลการทดสอบดังตารางที่ 4.5.1

ตารางที่ 4.5.1 ผลทดสอบเปรียบเทียบอุณหภูมิจากการวัดด้วยตัวตรวจรู้ BME-280 กับมิเตอร์ Lutron MHB-382SD

ผลการทดสอบเปรียบเทียบ อุณหภูมิจากการวัด กับ มิเตอร์ Lutron MHB-382SD (องศาเซลเซียส)	อุณหภูมิจากการวัดด้วยตัวตรวจรู้ BME-280 (องศาเซลเซียส)				ค่าความผิดพลาด (เปอร์เซ็นต์)
	ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 3	ค่าเฉลี่ย	
31.50	31.48	31.81	31.77	31.68	± 0.59
32.60	32.49	32.52	32.67	32.56	± 0.12
33.80	33.84	33.86	33.88	33.86	± 0.17
34.80	34.94	34.96	34.82	34.90	± 0.30
35.70	35.21	35.66	35.70	35.52	± 0.49
ค่าความผิดพลาดเฉลี่ย					± 0.33

จากตารางที่ 4.5.1 เป็นการทดลองวัดอุณหภูมิจากตัวตรวจรู้ BME-280 เพื่อไปเปรียบเทียบกับค่าอุณหภูมิที่ได้จากการวัดจากมิเตอร์ Lutron MHB-382SD โดยมีค่าความผิดพลาดเฉลี่ย 0.33 เปอร์เซ็นต์ และเขียนกราฟเปรียบเทียบอุณหภูมิ แสดงดังรูปที่ 4.19

รูปที่ 4.19 กราฟการเปรียบเทียบอุณหภูมิจากการวัดด้วยตัวตรวจรู้ BME-280 กับมิเตอร์ Lutron MHB-382SD

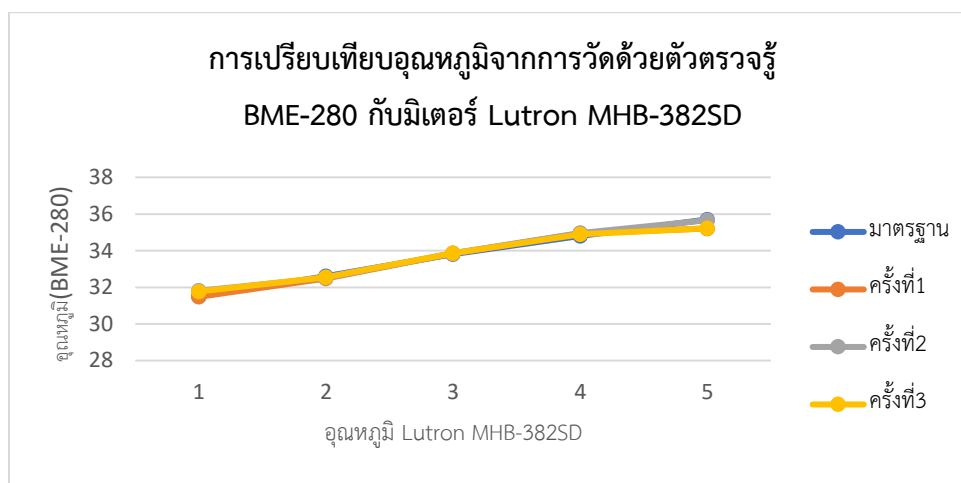
4.6 ผลการทดสอบเปรียบเทียบความชื้นสัมพัทธ์จากการวัดด้วยตัวตรวจรู้ BME-280 กับมิเตอร์ Lutron MHB-382SD

จากการทดลองในบทที่ 3 การทดสอบเปรียบเทียบความชื้นสัมพัทธ์จากการวัดด้วยตัวตรวจรู้ BME-280 กับมิเตอร์ Lutron MHB-382SD ดังรูปที่ 3.23 ได้มีผลการทดลองการเปรียบเทียบความชื้นสัมพัทธ์วัดด้วยตัวตรวจรู้ DHT22 กับมิเตอร์ Lutron MHB-382SD ค่าความชื้นสัมพัทธ์ที่ได้จากตัวตรวจรู้กับมิเตอร์ Lutron MHB-382SD แสดงผลการทดสอบดังตารางภาคที่ 4.6.1

ตารางที่ 4.6.1 ผลการทดสอบเปรียบเทียบความชื้นสัมพัทธ์ภายในโรงเรือนจากการวัดด้วยตัวตรวจรู้ BME-280 กับมิเตอร์ Lutron MHB-382SD

ผลการทดสอบเปรียบเทียบ ความชื้นสัมพัทธ์จากการวัด กับ มิเตอร์ Lutron MHB-382SD (เปอร์เซ็นต์)	ความชื้นสัมพัทธ์จากการวัดด้วยตัวตรวจรู้ BME-280 (เปอร์เซ็นต์)				ค่าความผิดพลาด (เปอร์เซ็นต์)
	ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 3	ค่าเฉลี่ย	
71.40	71.42	71.45	71.32	71.39	± 0.86
72.20	72.34	72.38	72.42	72.35	± 0.22
73.20	73.33	73.38	73.42	73.36	± 0.21
74.30	74.89	74.96	74.98	74.94	± 0.02
75.40	75.13	75.17	75.06	75.12	± 0.37
ค่าความผิดพลาดเฉลี่ย					± 0.34

จากตารางที่ 4.6.1 เป็นการทดลองวัดความชื้นสัมพัทธ์จากตัวตรวจรู้ BME-280 เพื่อไปเปรียบเทียบกับ ค่าความชื้นสัมพัทธ์ที่ได้จากการวัดจากมิเตอร์ Lutron MHB-382SD โดยมีค่าความผิดพลาดเฉลี่ยของความชื้นสัมพัทธ์ 0.336 เปอร์เซ็นต์ และเขียนกราฟเปรียบเทียบความชื้นสัมพัทธ์แสดงดังรูปที่ 4.20

รูปที่ 4.20 กราฟการเปรียบเทียบความชื้นสัมพัทธ์จากการวัดด้วยตัวตรวจรู้ BME-280 กับมิเตอร์ Lutron MHB-382SD

4.7 การทดสอบเปรียบเทียบความเข้มแสงจากการวัดด้วยตัวตรวจรู้ MCU-3001 OPT3001 กับมิเตอร์ Digital LUX Meter AS823

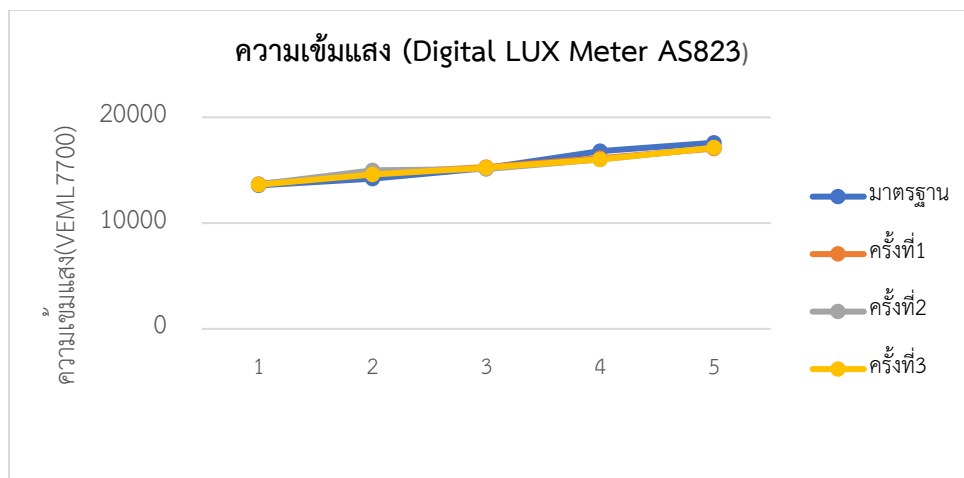
จากการทดลองในบทที่ 3 การทดสอบเปรียบเทียบความเข้มแสงจากการวัดด้วยตัวตรวจรู้ MCU-3001 OPT3001 กับมิเตอร์ Digital LUX Meter AS823 ดังรูปที่ 3.24 ได้มีผลการทดลองการเปรียบเทียบความเข้มแสงวัดด้วยตัวตรวจรู้ MCU-3001 OPT3001 กับมิเตอร์ Digital LUX Meter AS823 ค่าความเข้มแสงที่ได้จากตัวตรวจรู้กับมิเตอร์ Digital LUX Meter AS823 แสดงผลการทดสอบดังตารางภาคที่ 4.7.1

ตารางที่ 4.7.1 ผลการทดสอบเปรียบเทียบความเข้มแสงภายในโรงเรือนจากการวัดด้วยตัวตรวจรู้ MCU-3001 OPT3001 กับมิเตอร์ Digital LUX Meter AS823

ผลการทดสอบเปรียบเทียบความเข้มแสงจากการวัด กับมิเตอร์ Digital LUX Meter AS823 (ลักซ์)	ความเข้มแสงจากการวัดด้วยตัวตรวจรู้ MCU-3001 OPT3001 (ลักซ์)				ค่าความผิดพลาด (เปอร์เซ็นต์)
	ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 3	ค่าเฉลี่ย	
13570	13,700.00	13,671.00	13,628.22	1,366.40	± 3.51
14210	14,710.12	14,992.50	14,610.16	14,770.92	± 0.71
15200	15,288.33	15,106.88	15,244.21	15,213.10	± 0.08
16810	16,153.25	16,140.01	16,028.99	16,107.40	± 4.17
17600	1,7049.20	1,723.04	17,128.05	17,135.80	± 2.63
ค่าความผิดพลาดเฉลี่ย					± 2.22

จากตารางที่ 4.7.1 เป็นการทดลองวัดความเข้มแสงจากตัวตรวจรู้ MCU-3001 OPT3001 เพื่อไปเปรียบเทียบกับ ค่าความชื้นสัมพัทธ์ที่ได้จากการวัดจากมิเตอร์ Digital LUX Meter AS823 โดยมีค่าความผิดพลาดเฉลี่ยของความเข้มแสง 2.22 เปอร์เซ็นต์ และเขียนกราฟเปรียบเทียบความเข้มแสงแสดงดังรูปที่ 4.21

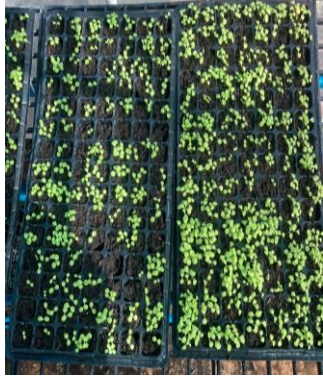

รูปที่ 4.21 กราฟการเปรียบเทียบความเข้มแสงจากการวัดด้วยตัวตรวจรู้ MCU-3001 OPT3001 กับมิเตอร์ Digital LUX Meter AS823

4.8 ผลการทดสอบการเพาะต้นกล้าภายในโรงเรือนกรณีที่ 1

ผักกาดหอมในบพที่ 3 โดยจะมีการปลูกเพาะต้นกล้าผักกาดหอมในโรงเรือน 2 กรณีหลัก กรณีที่ 1 คือการปลูกโดยมีการปลูกนอกโรงเรือนจำนวน 6 ถาดหลุมซึ่งจะแบ่งการปลูกเป็น 3 กรณีย่อย กรณีที่ 1 จำนวน 2 ถาดหลุมแรกจะตั้งบริเวณแดดอ่อน กรณีที่ 2 จะตั้งบริเวณแดดกล้า และกรณีที่สามจะตั้งบริเวณแดดกล้าซึ่งทั้ง 3 กรณี จะมีการรดน้ำเข้าเวลา 8.00 น. และเย็นเวลา 16.00 น. จากระบบตามลำดับ และกรณีที่ 2 กรณีปลูกภายในโรงเรือนจำนวน 20 ถาดหลุม และสั่งการรดน้ำผ่านเว็บเซิร์ฟเวอร์ มีการเก็บผลการทดลอง และเปรียบเทียบทั้ง 2 กรณี ว่ากรณีไหนสามารถให้การเจริญเติบโตได้ดีที่สุด

ตารางที่ 4.8.1 เจริญเติบโตการเพาะต้นกล้า ในกรณีที่ 1

การเจริญเติบโตต้นอ่อนผักกาดหอมในกรณี 1		
วันที่ 1		
ถาดที่ 1	ถาดที่ 2	ถาดที่ 3
		
วันที่ 2		
ถาดที่ 1	ถาดที่ 2	ถาดที่ 3
		

	วันที่ 3	
ถาดที่ 1	ถาดที่ 2	ถาดที่ 3
		
	วันที่ 4	
ถาดที่ 1	ถาดที่ 2	ถาดที่ 3
		
	วันที่ 5	
ถาดที่ 1	ถาดที่ 2	ถาดที่ 3
		

	วันที่ 6	
ถาดที่ 1	ถาดที่ 2	ถาดที่ 3
		
	วันที่ 7	
ถาดที่ 1	ถาดที่ 2	ถาดที่ 3
		
	วันที่ 8	
ถาดที่ 1	ถาดที่ 2	ถาดที่ 3
		

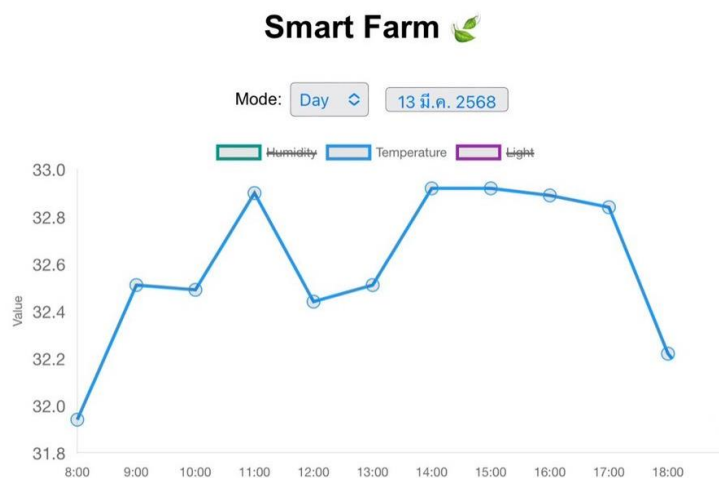
วันที่ 9		
ถาดที่ 1	ถาดที่ 2	ถาดที่ 3
		
วันที่ 10		
ถาดที่ 1	ถาดที่ 2	ถาดที่ 3
		

4.9 ผลการทดสอบสภาพแวดล้อมภายในโรงเรือน

การควบคุมอุณหภูมิ ความชื้นสัมพัทธ์ และความเข้มแสงในโรงเรือนมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการเพาะต้นกล้าเพื่อให้เติบโตได้ดี และแข็งแรง อุณหภูมิที่เหมาะสมช่วยส่งเสริมการเจริญเติบโตของต้นกล้าอย่างต่อเนื่อง ในขณะที่ความชื้นสัมพัทธ์ที่พอเหมาะจะช่วยให้ต้นกล้าดูดซึมน้ำได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยไม่เสี่ยงต่อโรคจากความชื้นสูงเกินไป ส่วนความเข้มแสงที่เหมาะสม ช่วยกระตุ้นกระบวนการสังเคราะห์แสง ซึ่งเป็นปัจจัยหลักในการพัฒนาราก และลำต้นที่แข็งแรง การควบคุมสภาพแวดล้อมในโรงเรือนให้เหมาะสม จึงเป็นปัจจัยสำคัญในการเพิ่มโอกาสให้ต้นกล้าเติบโตอย่างมีคุณภาพ และพร้อมสำหรับการปลูกในระยะต่อไป

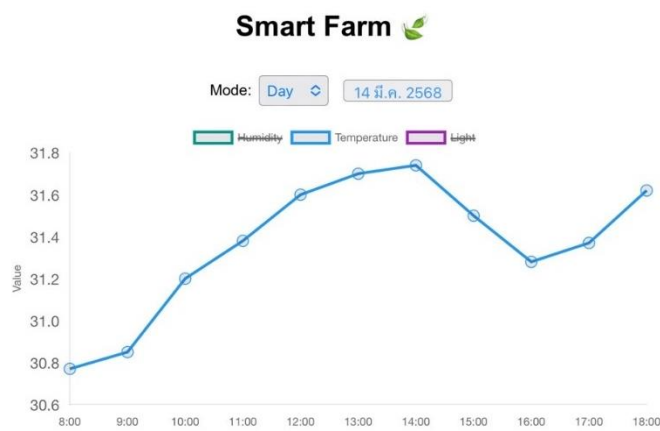
ตารางที่ 4.9.1 ผลการทดสอบอุณหภูมิภายในระยะเวลาในการปลูก 7 วัน

ค่าอุณหภูมิ							
วัน/เวลา	วันที่ 1	วันที่ 2	วันที่ 3	วันที่ 4	วันที่ 5	วันที่ 6	วันที่ 7
7.00 น. - 8.00 น.	31.94	30.77	31.22	31.73	29.72	30.82	30.02
8.00 น. - 9.00 น.	32.51	30.85	31.35	32.04	37.50	31.91	30.68
9.00 น. - 10.00 น.	32.49	31.20	31.55	32.26	40.51	33.32	31.94
10.00 น. - 11.00 น.	32.90	31.38	31.81	32.57	36.34	34.33	34.76
11.00 น. - 12.00 น.	32.44	31.60	31.94	32.64	36.67	35.86	36.10
12.00 น. - 13.00 น.	32.51	31.70	32.26	33.11	35.19	36.84	35.50
13.00 น. - 14.00 น.	32.92	31.74	32.57	33.24	33.97	39.27	38.69
14.00 น. - 15.00 น.	32.92	31.50	32.59	33.44	32.52	37.65	37.93
15.00 น. - 16.00 น.	32.89	31.28	32.69	33.69	31.71	33.38	40.27
16.00 น. - 17.00 น.	32.84	31.37	32.79	33.77	31.49	30.23	36.32
17.00 น. - 18.00 น.	32.22	31.62	32.56	33.55	29.88	31.72	32.21

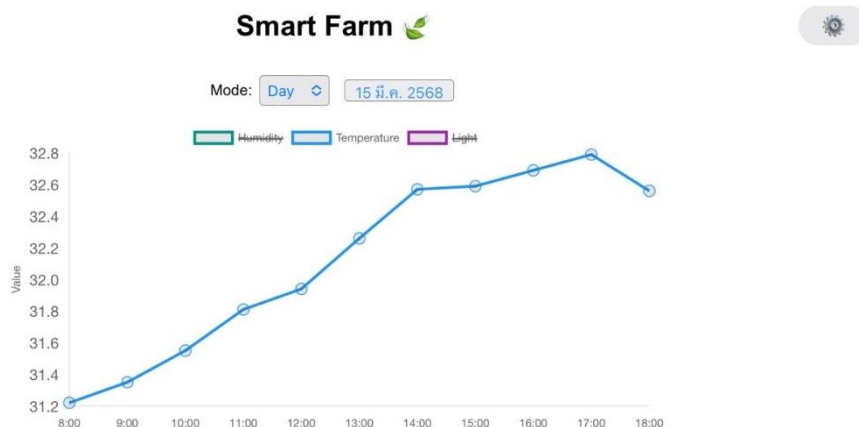
รูปที่ 4.22 กราฟแสดงค่าอุณหภูมิ (องศาเซลเซียส) วันที่ 13 มีนาคม 2568 (วันที่ 1) ในการเก็บค่า

ช่วงเช้า (8.00 น. – 11.00 น.) อุณหภูมิมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง จากประมาณ 32.0 องศาเซลเซียส ไปจนถึงจุดสูงสุดที่ประมาณ 32.9 องศาเซลเซียสส่วนช่วงบ่ายถึงเย็น (11.00 น. – 18.00น.) หลังจากจุดสูงสุด อุณหภูมิเริ่มมีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่อง จากประมาณ 32.9 องศาเซลเซียส ไปจนถึงประมาณ 32.2 องศาเซลเซียสค่าอุณหภูมิล่าสุด (15.23 น.) มีค่า 27.68 องศาเซลเซียส ซึ่งต่ำกว่าแนวโน้มที่แสดงในกราฟ

รูปที่ 4.23 กราฟแสดงค่าอุณหภูมิ (องศาเซลเซียส) วันที่ 14 มีนาคม 2568 (วันที่ 2) ในการเก็บค่า

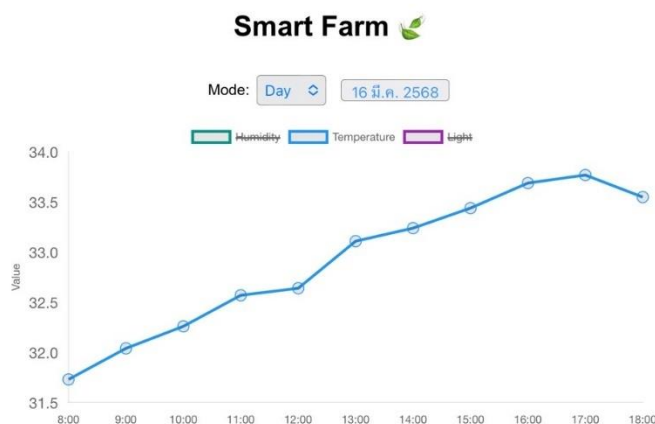
ช่วงเช้า (8.00 น. – 14.00 น.) อุณหภูมิมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง จากประมาณ 30.8 องศาเซลเซียส ไปจนถึงจุดสูงสุดจุดสูงสุด (ประมาณ 14.00 น.) อุณหภูมิขึ้นไปถึงจุดสูงสุดที่ประมาณ 31.8 องศาเซลเซียสช่วงบ่าย (14.00 น. – 16.00 น.) หลังจากจุดสูงสุด อุณหภูมิเริ่มมีแนวโน้มลดลงช่วงเย็น (16.00 น. – 18.00 น.) อุณหภูมิกลับมามีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอีกครั้ง

รูปที่ 4.24 กราฟแสดงค่าอุณหภูมิ (องศาเซลเซียส) วันที่ 15 มีนาคม 2568 (วันที่ 3) ในการเก็บค่า

ช่วงเช้า (8.00 น. – 14.00 น.) อุณหภูมิมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง จากประมาณ 31.2 องศาเซลเซียส ไปจนถึงจุดสูงสุดจุดสูงสุด (ประมาณ 17.00 น.) อุณหภูมิขึ้นไปถึงจุดสูงสุดที่ประมาณ 32.8 องศาเซลเซียสช่วงเย็น (17.00 น. – 18.00 น.) หลังจากจุดสูงสุด อุณหภูมิเริ่มมีแนวโน้มลดลง

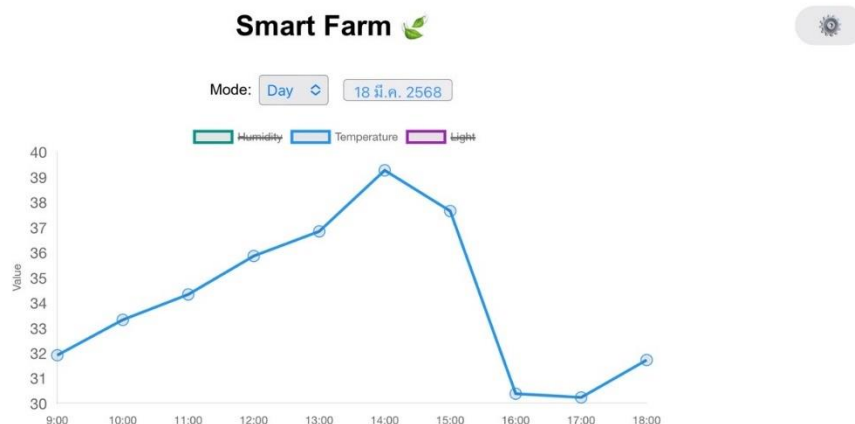
รูปที่ 4.25 กราฟแสดงค่าอุณหภูมิ (องศาเซลเซียส) วันที่ 16 มีนาคม 2568 (วันที่ 4) ในการเก็บค่า

ช่วงเช้า (8.00 น. – 17.00 น.) อุณหภูมิมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง จากประมาณ 31.8 องศาเซลเซียส ไปจนถึงจุดสูงสุดจุดสูงสุด (ประมาณ 17.00 น.) อุณหภูมิขึ้นไปถึงจุดสูงสุดที่ประมาณ 33.8 องศาเซลเซียสช่วงเย็น (17.00 น. – 18.00 น.) หลังจากจุดสูงสุด อุณหภูมิเริ่มมีแนวโน้มลดลง

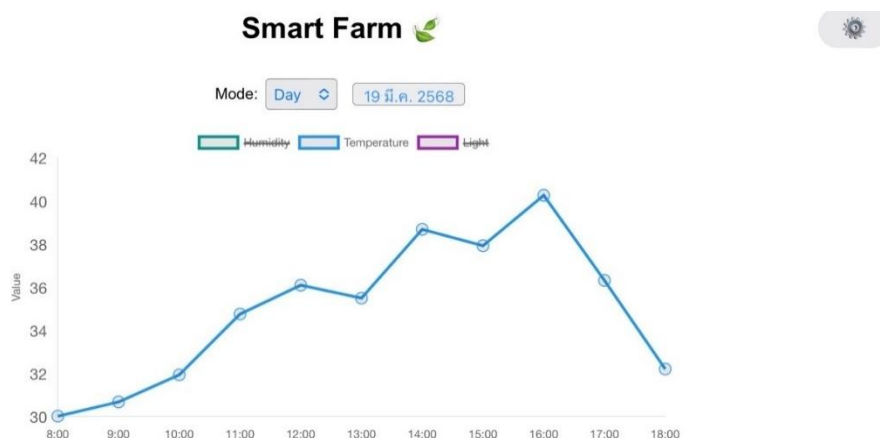
รูปที่ 4.26 กราฟแสดงค่าอุณหภูมิ (องศาเซลเซียส) วันที่ 17 มีนาคม 2568 (วันที่ 5) ในการเก็บค่า

ช่วงเช้า (08.00 น. – 10.00 น.) อุณหภูมิมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว จากประมาณ 30 องศาเซลเซียส ไปจนถึงจุดสูงสุด จุดสูงสุด (ประมาณ 10.00 น.) อุณหภูมิขึ้นไปถึงจุดสูงสุดที่ประมาณ 40.5 องศาเซลเซียสช่วงบ่ายถึงเย็น (10.00 น. – 18.00 น.) หลังจากจุดสูงสุด อุณหภูมิเริ่มมีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่อง

รูปที่ 4.27 กราฟแสดงค่าอุณหภูมิ (องศาเซลเซียส) วันที่ 18 มีนาคม 2568 (วันที่ 6) ในการเก็บค่า

ช่วงเช้าถึงบ่าย (8.00 น. – 14.00 น.) อุณหภูมิมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง จากประมาณ 32 องศาเซลเซียส ไปจนถึงจุดสูงสุดซึ่งจุดสูงสุด (ประมาณ 14.00 น.) อุณหภูมิขึ้นไปถึงจุดสูงสุดที่ประมาณ 39 องศาเซลเซียส ช่วงบ่ายแก่ถึงเย็น (14.00 น. – 17.00 น.) หลังจากจุดสูงสุด อุณหภูมิเริ่มมีแนวโน้มลดลงอย่างรวดเร็ว โดยลดต่ำสุดที่ประมาณ 30 องศาเซลเซียสช่วงเย็น (17.00 น. – 18.00 น.) อุณหภูมิกลับมาเริ่มมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเล็กน้อย

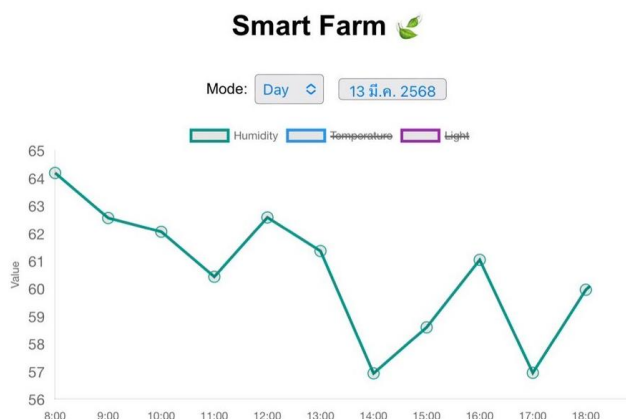
รูปที่ 4.28 กราฟแสดงค่าอุณหภูมิ (องศาเซลเซียส) วันที่ 19 มีนาคม 2568 (วันที่ 7) ในการเก็บค่า

ช่วงเช้า (8.00 น. – 10.00 น.) อุณหภูมิเริ่มต้นที่ประมาณ 30 องศาเซลเซียส และค่อย ๆ เพิ่มขึ้นอย่างช้า ๆ ไปจนถึงประมาณ 32 องศาเซลเซียสช่วงสาย (10.00 น. – 12.00 น.) อุณหภูมิเริ่มเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว โดยเพิ่มขึ้นจาก 32 องศาเซลเซียส ไปจนถึงประมาณ 36 องศาเซลเซียส ช่วงบ่าย (12.00 น. – 16.00 น.) อุณหภูมิยังคงมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น แต่มีการเปลี่ยนแปลงที่ผันผวน โดยมีช่วงที่

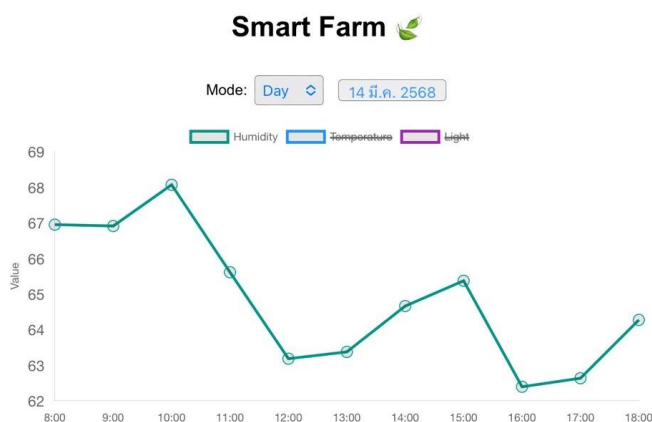
เพิ่มขึ้น และลดลงสลับกันไป โดยมีจุดสูงสุดอยู่ที่ประมาณ 40.5 องศาเซลเซียส ในช่วงประมาณ 16.00 น. ช่วงเย็น (16.00 น. - 18.00 น.) หลังจากจุดสูงสุด อุณหภูมิเริ่มลดลงอย่างรวดเร็ว โดยลดลงจาก 40.5 องศาเซลเซียส ไปจนถึงประมาณ 32 องศาเซลเซียส

ตารางที่ 4.9.2 ผลการทดสอบค่าความชื้นสัมพัทธ์ภายในระยะเวลาในการปลูก 7 วัน

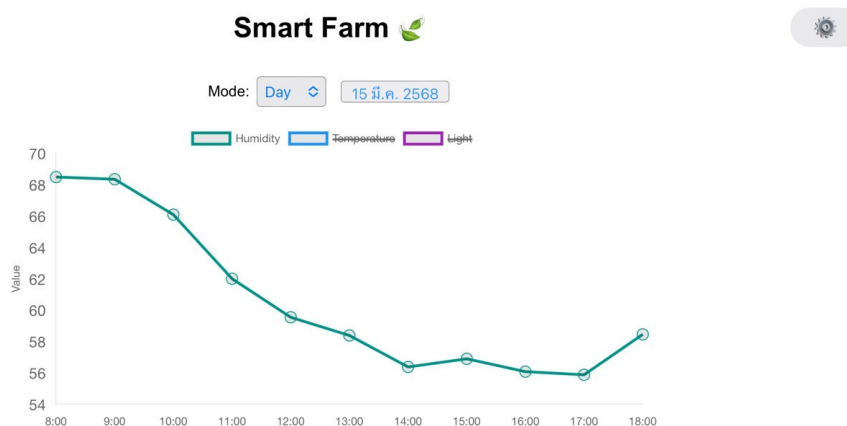
ค่าความชื้นสัมพัทธ์							
วัน/เวลา	วันที่ 1	วันที่ 2	วันที่ 3	วันที่ 4	วันที่ 5	วันที่ 6	วันที่ 7
7.00 น. - 8.00 น.	64.19	66.95	68.50	67.49	78.02	68.21	73.96
8.00 น. - 9.00 น.	62.56	66.91	68.50	65.65	54.41	70.62	70.96
9.00 น. - 10.00 น.	62.06	68.07	65.10	62.70	46.32	64.15	68.40
10.00 น. - 11.00 น.	60.43	65.61	62.01	67.10	58.30	62.66	58.82
11.00 น. - 12.00น.	62.58	63.18	59.55	61.42	55.68	57.06	55.11
12.00 น. - 13.00 น.	61.36	63.37	58.39	55.86	59.21	55.44	57.65
13.00 น. - 14.00 น.	56.93	64.66	56.38	55.81	64.56	50.21	50.06
14.00 น. - 15.00 น.	58.60	65.37	56.90	55.70	67.70	52.50	51.45
15.0 น. - 16.00 น.	61.04	62.39	56.08	55.05	70.64	51.99	46.11
16.00 น. - 17.00 น.	56.95	62.63	55.88	55.74	71.34	53.82	55.15
17.00 น. - 18.00 น.	59.96	64.27	58.46	58.44	77.47	63.14	66.13

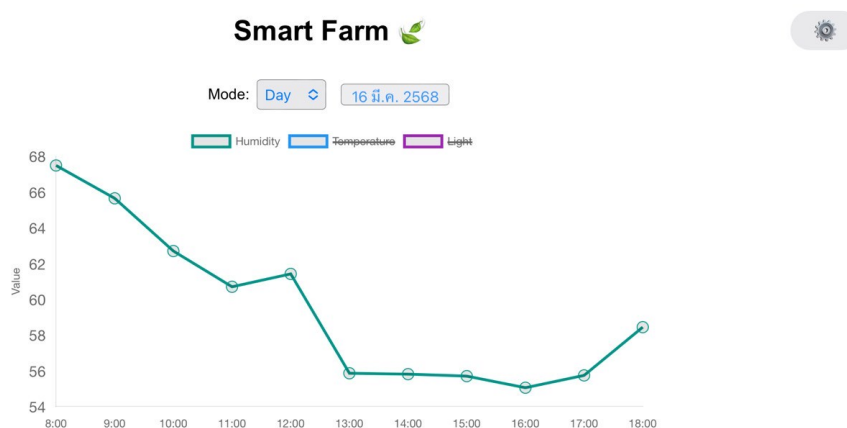
รูปที่ 4.29 กราฟแสดงค่าความชื้นสัมพัทธ์ (เปอร์เซ็นต์) วันที่ 13 มีนาคม 2568 (วันที่ 1) ในการเก็บค่า ช่วงเวลา: 8.00 น. – 18.00 น. ค่าความชื้นเริ่มต้นที่ประมาณ 64% ลดลงต่ำสุดประมาณ 57% ในช่วง 14.00 น. เพิ่มขึ้นอีกครั้งในช่วงเย็นความชื้นมีการเปลี่ยนแปลงโดยมีแนวโน้มลดลงในช่วงเช้าถึงบ่าย และเพิ่มขึ้นในช่วงเย็นกราฟแสดงให้เห็นถึงความผันผวนของความชื้นที่ค่อนข้างมาก

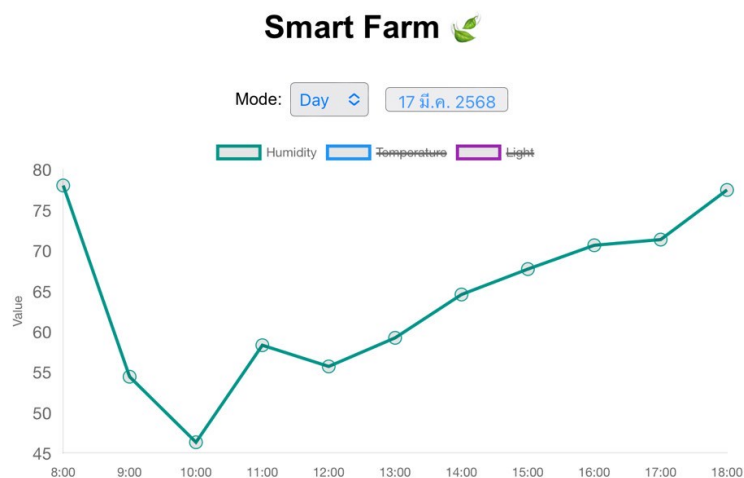
รูปที่ 4.30 กราฟแสดงค่าความชื้นสัมพัทธ์ (เปอร์เซ็นต์) วันที่ 14 มีนาคม 2568 (วันที่ 2) ในการเก็บค่า ช่วงเช้า (8.00 น. – 10.00 น.) ความชื้นเริ่มต้นที่ประมาณ 67% และเพิ่มขึ้นเล็กน้อยไปจนถึงประมาณ 68% ช่วงสาย (10.00 น. – 12.00 น.) ความชื้นลดลงอย่างรวดเร็ว โดยลดลงจาก 68% ไปจนถึงประมาณ 63% ช่วงบ่าย (12.00 น. – 16.00 น.) ความชื้นเริ่มเพิ่มขึ้น โดยเพิ่มขึ้นจาก 63% ไปจนถึงประมาณ 65% จากนั้นลดลงมาอยู่ที่ประมาณ 62% ช่วงเย็น (16.00 น. – 18.00 น.) ความชื้นกลับมาเพิ่มขึ้นอีกครั้ง โดยเพิ่มขึ้นจาก 62% ไปจนถึงประมาณ 64% กราฟแสดงให้เห็นถึงความผันผวนของความชื้นที่ค่อนข้างมาก

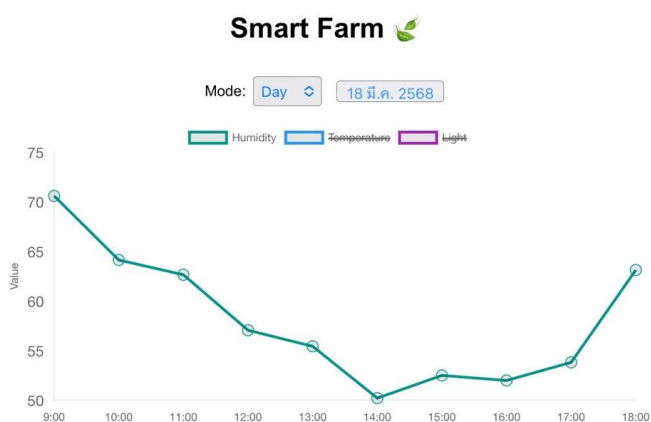
รูปที่ 4.31 กราฟแสดงค่าความชื้นสัมพัทธ์ (เปอร์เซ็นต์) วันที่ 15 มีนาคม 2568 (วันที่ 3) ในการเก็บค่า

รูปที่ 4.32 กราฟแสดงค่าความชื้นสัมพัทธ์ (เปอร์เซ็นต์) วันที่ 16 มีนาคม 2568 (วันที่ 4) ในการเก็บค่า ช่วงเช้า (8.00 น. – 12.00 น.) ความชื้นเริ่มต้นที่ประมาณ 67% และค่อย ๆ ลดลงอย่างต่อเนื่องไปจนถึงประมาณ 61% ช่วงบ่าย (12.00 น. – 13.00 น.) ความชื้นลดลงอย่างรวดเร็ว โดยลดลงจาก 61% ไปจนถึงประมาณ 56% ช่วงบ่ายแก่ถึงเย็น (13.00 น. – 18.00 น.) ความชื้นยังคงอยู่ในระดับต่ำ โดยมีค่าประมาณ 55-56% และค่อย ๆ เพิ่มขึ้นเล็กน้อยในช่วงท้ายของเวลาที่วัดการลดลงอย่างรวดเร็ว จุดที่น่าสังเกต คือการลดลงของความชื้นในช่วงบ่าย ซึ่งเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว และผิดปกติจากแนวโน้มทั่วไป ความชื้นอยู่ในระดับต่ำในช่วงบ่ายแก่ถึงเย็น ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อพืชที่ปลูกในฟาร์ม

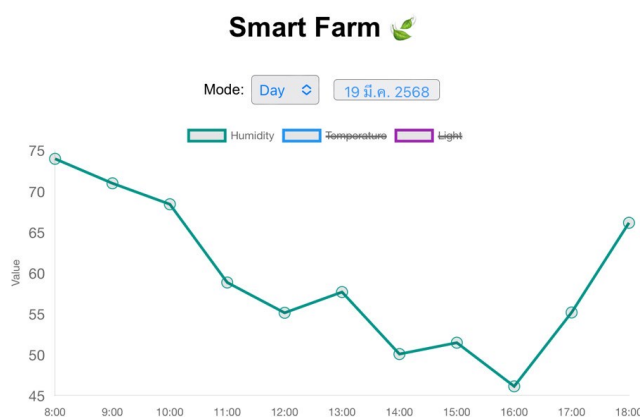

รูปที่ 4.33 กราฟแสดงค่าความชื้นสัมพัทธ์ (เปอร์เซ็นต์) วันที่ 17 มีนาคม 2568 (วันที่ 5) ในการเก็บค่า ช่วงเช้า (8.00 น. – 10.00 น.) ความชื้นเริ่มต้นที่ประมาณ 78% และลดลงอย่างรวดเร็วไปจนถึงประมาณ 47% ช่วงสาย (10.00 น. – 12.00 น.) ความชื้นเริ่มเพิ่มขึ้น โดยเพิ่มขึ้นจาก 47% ไปจนถึงประมาณ 58% ช่วงบ่ายถึงเย็น (12.00 น. – 18.00 น.) ความชื้นมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยเพิ่มขึ้นจาก 58% ไปจนถึงประมาณ 77% การลดลงอย่างรวดเร็ว จุดที่น่าสังเกต คือการลดลงของความชื้นในช่วงเช้า ซึ่งเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว และผิดปกติจากแนวโน้มทั่วไปการเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ในช่วงบ่ายถึงเย็น ความชื้นมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งอาจบ่งบอกถึงการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อม

รูปที่ 4.34 กราฟแสดงค่าความชื้นสัมพัทธ์ (เปอร์เซ็นต์) วันที่ 18 มีนาคม 2568 (วันที่ 6) ในการเก็บค่า

ช่วงเช้า (8.00 น. – 12.00 น.) ความชื้นเริ่มต้นที่ประมาณ 67% และค่อย ๆ ลดลงอย่างต่อเนื่องไปจนถึงประมาณ 61% ช่วงบ่าย (12.00 น. – 13.00 น.) ความชื้นลดลงอย่างรวดเร็ว โดยลดลงจาก 61% ไปจนถึงประมาณ 56% ช่วงบ่ายแก่ถึงเย็น (13.00 น. – 18.00 น.) ความชื้นยังคงอยู่ในระดับต่ำ โดยมีค่าประมาณ 55-56% และค่อย ๆ เพิ่มขึ้นเล็กน้อยในช่วงท้ายของเวลาที่วัดการลดลงอย่างรวดเร็ว จุดที่น่าสังเกตคือการลดลงของความชื้นในช่วงบ่าย ซึ่งเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วและผิดปกติจากแนวโน้มทั่วไป

รูปที่ 4.35 กราฟแสดงค่าความชื้นสัมพัทธ์ (เปอร์เซ็นต์) วันที่ 19 มีนาคม 2568 (วันที่ 7) ในการเก็บค่า

ช่วงเช้าถึงบ่าย (8.00 น. – 14.00 น.) ความชื้นเริ่มต้นที่ประมาณ 74% และลดลงอย่างต่อเนื่องไปจนถึงประมาณ 50% ช่วงบ่ายแก่ถึงเย็น (14.00 น. – 17.00 น.) ความชื้นยังคงอยู่ในระดับต่ำ โดยมีค่าประมาณ 47-50% ช่วงเย็น (17.00 น. – 18.00 น.) ความชื้นกลับมามีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว โดยเพิ่มขึ้นจาก 47% ไปจนถึงประมาณ 66% การลดลงอย่างต่อเนื่อง ความชื้นมีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่องในช่วงเช้าถึงบ่าย ซึ่งอาจบ่งบอกถึงการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อม

ตารางที่ 4.9.3 ผลการทดสอบค่าความเข้มแสงระยะเวลาในการปลูก 7 วัน

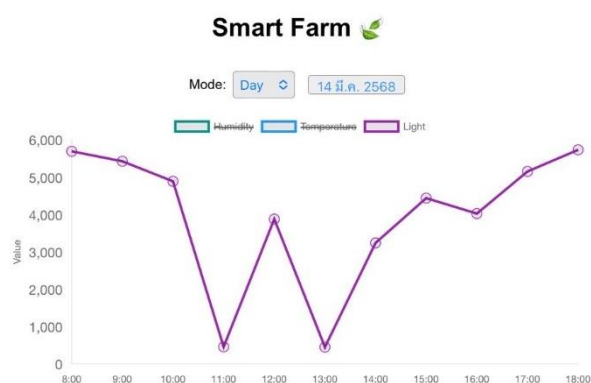
ค่าความเข้มแสง							
วัน/เวลา	วันที่ 1	วันที่ 2	วันที่ 3	วันที่ 4	วันที่ 5	วันที่ 6	วันที่ 7
7.00 น. -8.00 น.	624	5,697	1,398	5,834	2,082	5,850	4,880
8.00 น. -9.00 น.	3,210	5,430	4,287	237	35,877	9,188	5,204
9.00 น. -10.00 น.	5,776	4,893	333	5,879	16,611	12,065	8,348
10.00 น.-11.00 น.	2,185	459	695	2,452	2,944	12,190	8,625
11.00 น.-12.00 น.	2,594	3,882	5,444	5,782	4,955	8,985	8,714
12.00 น. -13.00 น.	5,193	451	3,659	5,620	3,806	10,032	9,799
13.00 น. -14.00 น.	3,606	3,243	5,407	5,721	1,498	13,432	12,307
14.00 น. -15.00 น.	882	4,443	3,914	662	902	13,187	13,197
15.0 น. - 16.00 น.	4,643	429	4,332	2,425	937	1,543	13,095
16.00 น. -17.00 น.	383	5,157	768	3,444	90	3,831	5,094
17.00 น. -18.00 น.	5,696	5,737	846	5,392	1,508	2,237	1,061

รูปที่ 4.36 กราฟแสดงค่าความเข้มแสง (ลักซ์) วันที่ 13 มีนาคม 2568 (วันที่ 1) ในการเก็บค่า

ช่วงเช้า (8.00 น. – 10.00 น.) ปริมาณแสงเริ่มต้นที่ประมาณ 0 และเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วไปจนถึงประมาณ 6,000 ลักซ์ ช่วงสาย (10.00 น. – 12.00 น.) ปริมาณแสงลดลงอย่างรวดเร็ว โดยลดลงจาก 6,000 ลักซ์ ไปจนถึงประมาณ 2,000 ลักซ์ จากนั้นเพิ่มขึ้นเล็กน้อยช่วงบ่าย (12.00 น. – 16.00 น.) ปริมาณแสงมีการเปลี่ยนแปลงอย่างมาก โดยมีช่วงที่เพิ่มขึ้นและลดลงสลับกันไป โดยมีจุดสูงสุดอยู่ที่ประมาณ 5,000 ลักซ์ และจุดต่ำสุดอยู่ที่ประมาณ 0 ช่วงเย็น (16.00 น. – 18.00 น.) ปริมาณแสงกลับมา มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น โดยเพิ่มขึ้นจาก 0 ลักซ์ ไปจนถึงประมาณ 5,800 ลักซ์ ความผันผวนกราฟแสดงให้เห็นถึงความผันผวนของแสงที่ค่อนข้างมาก โดยมีช่วงที่เพิ่มขึ้นและลดลงสลับกันไปอย่างรวดเร็ว

รูปที่ 4.37 กราฟแสดงค่าความเข้มแสง (ลักซ์) วันที่ 14 มีนาคม 2568 (วันที่ 2) ในการเก็บค่า

ช่วงเช้า (8.00 น. - 18:00 น. ปริมาณแสงเริ่มต้นที่ประมาณ 5,800 ลดลงต่ำสุดประมาณ 0 เพิ่มขึ้นสูงสุดประมาณ 5,800 ปริมาณแสงมีการเปลี่ยนแปลงโดยมีแนวโน้มลดลงในช่วงเช้าถึงบ่าย และเพิ่มขึ้นในช่วงเย็นและกราฟแสดงให้เห็นถึงความผันผวนของแสงที่ค่อนข้างมาก

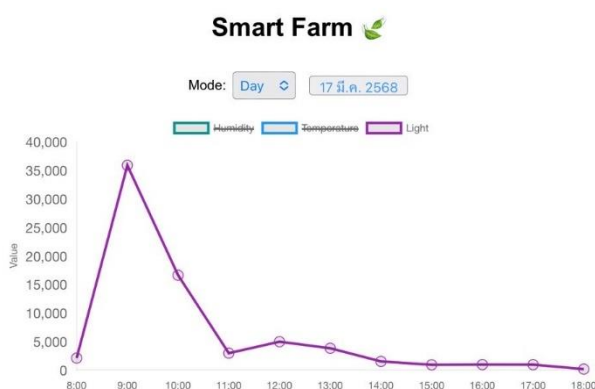
รูปที่ 4.38 กราฟแสดงค่าความเข้มแสง (ลักซ์) วันที่ 15 มีนาคม 2568 (วันที่ 3) ในการเก็บค่า

ช่วงเช้า (8.00 น. – 10.00 น.) ปริมาณแสงเริ่มต้นที่ประมาณ 1,500 ลักซ์ และเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ไปจนถึงประมาณ 4,300 ลักซ์ จากนั้นลดลงมาอยู่ที่ประมาณ 200 ลักซ์ ช่วงสาย (10.00 น. – 12.00 น.) ปริมาณแสงลดลงอย่างรวดเร็ว โดยลดลงจาก 200 ลักซ์ ไปจนถึงประมาณ 300 ลักซ์ จากนั้นเพิ่มขึ้นไปถึง ประมาณ 5,500 ลักซ์ ช่วงบ่าย (12.00 น. – 16.00 น.) ปริมาณแสงมีการเปลี่ยนแปลงอย่างมาก โดยมี ช่วงที่เพิ่มขึ้นและลดลงสลับกันไป โดยมีจุดต่ำสุดอยู่ที่ประมาณ 3,500 ลักซ์ และจุดสูงสุดอยู่ที่ประมาณ 5,500 ลักซ์ ช่วงเย็น (16.00 น. – 18.00 น.) ปริมาณแสงลดลงอย่างรวดเร็ว โดยลดลงจาก 4,300 ลักซ์ ไปจนถึงประมาณ 800 ลักซ์ และคงที่

รูปที่ 4.39 กราฟแสดงค่าความเข้มแสง (ลักซ์) วันที่ 16 มีนาคม 2568 (วันที่ 4) ในการเก็บค่า

ช่วงเวลา (08.00 น. - 18:00 น.) ปริมาณแสง เริ่มต้นที่ประมาณ 5,800 ลักซ์ ลดลงต่ำสุด ประมาณ 200 ลักซ์ เพิ่มขึ้นสูงสุดประมาณ 6,000 ลักซ์ ปริมาณแสงมีการเปลี่ยนแปลงโดยมีแนวโน้ม ลดลงในช่วงเช้าถึงบ่าย และเพิ่มขึ้นในช่วงเย็นกราฟแสดงให้เห็นถึงความผันผวนของแสงที่ค่อนข้างมาก

รูปที่ 4.40 กราฟแสดงค่าความเข้มแสง (ลักซ์) วันที่ 17 มีนาคม 2568 (วันที่ 5) ในการเก็บค่า

ช่วงเช้า (8.00 น. – 9.00 น.) ปริมาณแสงเริ่มต้นที่ประมาณ 0 ลักซ์ และเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วไปจนถึงประมาณ 36,000 ลักซ์ ช่วงสาย (9.00 น. – 12.00 น.) ปริมาณแสงลดลงอย่างรวดเร็ว โดยลดลงจาก 36,000 ลักซ์ ไปจนถึงประมาณ 2,500 ลักซ์ จากนั้นเพิ่มขึ้นเล็กน้อยช่วงบ่ายถึงเย็น (12.00 น. – 18.00 น.) ปริมาณแสงมีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่อง โดยลดลงจาก 5,000 ลักซ์ ไปจนถึงประมาณ 1,000 ลักซ์ การเพิ่มขึ้น และลดลงอย่างรวดเร็ว จุดที่น่าสังเกต คือการเพิ่มขึ้นของแสงในช่วงเช้า และการลดลงอย่างรวดเร็วในช่วงสาย ซึ่งเกิดขึ้นอย่างผิดปกติจากแนวโน้ม

รูปที่ 4.41 กราฟแสดงค่าความเข้มแสง (ลักซ์) วันที่ 18 มีนาคม 2568 (วันที่ 6) ในการเก็บค่า

เช้าถึงบ่าย (8.00 น. – 16.00 น.) ปริมาณแสงเริ่มต้นที่ประมาณ 5,000 ลักซ์ และเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องไปจนถึงประมาณ 13,000 ลักซ์ ช่วงเย็น (16.00 น. – 18.00 น.) ปริมาณแสงลดลงอย่างรวดเร็ว โดยลดลงจาก 13,000 ลักซ์ ไปจนถึงประมาณ 1,000 ลักซ์ การเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ปริมาณแสงมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องในช่วงเช้าถึงบ่าย ซึ่งอาจบ่งบอกถึงการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อม

รูปที่ 4.42 กราฟแสดงค่าความเข้มแสง (ลักซ์) วันที่ 19 มีนาคม 2568 (วันที่ 7) ในการเก็บค่า

ช่วงเช้าถึงบ่าย (08.00 น. – 15.00 น.) ปริมาณแสงเริ่มต้นที่ประมาณ 9,000 ลักซ์ และเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องไปจนถึงประมาณ 13,500 ลักซ์ ช่วงเย็น (15.00 น. – 18.00 น.) ปริมาณแสงลดลงอย่างรวดเร็ว โดยลดลงจาก 13,500 ลักซ์ ไปจนถึงประมาณ 0 ลักซ์ การเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องปริมาณแสงมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องในช่วงเช้าถึงบ่าย ซึ่งอาจบ่งบอกถึงการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อม การลดลงอย่างรวดเร็วในช่วงเย็น ปริมาณแสงลดลงอย่างรวดเร็ว ซึ่งอาจบ่งบอกถึงการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมอย่างฉับพลัน

4.10 สรุป และวิเคราะห์ผลการทดลอง

1) การควบคุมการทำงานของระบบในกระบวนการทดลองต่าง ๆ เพื่อสังเกตและประเมินประสิทธิภาพของระบบควบคุมภายในโรงเรือนเพาะต้นกล้าด้วยเทคโนโลยีระบบงานหมุนเหวี่ยงให้น้ำอัตโนมัติ มีเป้าหมายเพื่อปรับปรุงและเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานของระบบให้เหมาะสมต่อการเจริญเติบโตของต้นกล้าผักกาดหอม โดยระบบสามารถควบคุมการทำงานของมอเตอร์งานหมุนเหวี่ยงสำหรับการให้น้ำภายในโรงเรือนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ช่วยลดภาระการใช้แรงงานมนุษย์ และเพิ่มความสะดวกสบายในการจัดการเพาะปลูกมากยิ่งขึ้น

2) การทดสอบการเพาะต้นกล้าผักกาดหอมในกรณีที่ 1 ดำเนินการโดยใช้ชุดทดลองเพาะปลูกจำนวน 6 ถาด แบ่งออกเป็น 2 ถาดต่อ 1 ชุดทดลอง โดยสภาวะแสงแตกต่างกันภายในโรงเรือน ได้แก่ บริเวณที่มีแสงร่มรำไร แสงปานกลาง และแสงแดดจัด ทั้งนี้เพื่อสังเกตผลกระทบของระดับแสงต่อการเจริญเติบโตของต้นกล้าผักกาดหอม จากการทดลองพบว่าภายในโรงเรือน ซึ่งมีระดับแสงแตกต่างกันในแต่ละพื้นที่ ต้นกล้าผักกาดหอมมีการเจริญเติบโตที่ใกล้เคียงกัน

3) การทดสอบสภาพแวดล้อมภายในโรงเรือนเพาะต้นกล้าโดยใช้เทคโนโลยีระบบงานหมุนเหวี่ยงให้น้ำอัตโนมัติ ได้ดำเนินการตรวจวัดและสังเกตค่าพารามิเตอร์สำคัญ ได้แก่ อุณหภูมิ ความชื้นสัมพัทธ์ และความเข้มแสง โดยระบบสามารถบันทึกข้อมูลและแสดงผลผ่านเว็บเซิร์ฟเวอร์ ในช่วงเวลาตั้งแต่ 08.00 น. ถึง 18.00 น. โดยมีการอัปเดตข้อมูลทุก ๆ 1 ชั่วโมง ทั้งนี้ ผู้ใช้งานสามารถเข้าถึงและตรวจสอบข้อมูลย้อนหลังได้เป็นระยะเวลา 7 วัน ซึ่งช่วยให้สามารถวิเคราะห์และปรับปรุงสภาพแวดล้อมภายในโรงเรือนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากผลการดำเนินโครงการ พบว่าระบบที่พัฒนาขึ้นสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้จริงในภาคเกษตรกรรมขนาดเล็ก และในระดับครัวเรือน โดยมีความสามารถในการสั่งการและควบคุมการทำงานผ่านเว็บเซิร์ฟเวอร์บนสมาร์ตโฟน ซึ่งช่วยให้ผู้ใช้งานสามารถจัดการระบบได้อย่างสะดวก

ระบบมีข้อดีหลายประการที่ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพและลดภาระการทำงานในกระบวนการเพาะปลูก โดยประเด็นสำคัญ ได้แก่ ความสะดวกในการควบคุม ซึ่งช่วยให้ผู้ใช้งานสามารถสั่งการผ่านสมาร์ตโฟน ทำให้การให้น้ำเป็นไปอย่างอัตโนมัติ และสามารถกำหนดระยะเวลาการทำงานได้อย่างเหมาะสม

นอกจากนี้ ระบบยังช่วยลดภาระแรงงาน เนื่องจากสามารถควบคุมการให้น้ำต้นกล้าได้แบบอัตโนมัติ ลดความจำเป็นในการใช้แรงงานมนุษย์ และช่วยลดต้นทุนด้านแรงงาน ในขณะที่เดียวกันก็เพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการการเพาะปลูกให้ดียิ่งขึ้น

ระบบยังสามารถติดตามข้อมูลสภาพแวดล้อม ได้โดยบันทึก และแสดงผลข้อมูลที่สำคัญ เช่น อุณหภูมิ ความชื้นสัมพัทธ์ และความเข้มแสง ผ่านเว็บเซิร์ฟเวอร์ ซึ่งช่วยให้ผู้ใช้งานสามารถตรวจสอบ และวิเคราะห์ข้อมูลย้อนหลัง เพื่อปรับปรุงสภาพแวดล้อมภายในโรงเรือนได้อย่างเหมาะสม

นอกจากนี้ ระบบยังมีความยืดหยุ่น และสามารถประยุกต์ใช้งานได้หลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นการใช้งานในภาคเกษตรกรรมขนาดเล็ก เช่น แปลงเพาะต้นกล้า หรือในระดับครัวเรือนสำหรับการดูแลพืชสวน ซึ่งช่วยเพิ่มความสะดวกในการบริหารจัดการ และทำให้การเพาะปลูกมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

8. เอกสารอ้างอิงหรือบรรณานุกรม

[1] ดำรง เวชกิจ และคณะ. (2551). [ศึกษาประสิทธิภาพของ ULEM เพื่อการป้องกันกำจัดแมลงศัตรูกล้วยไม้บางชนิด]. กลุ่มงานวิจัยการใช้สารป้องกันกำจัดศัตรูพืชกลุ่มกฏและสีวิทยา สำนักวิจัยพัฒนาการอารักขาพืช. ค้นหามีเมื่อวันที่ 30 สิงหาคม 2567, จาก <http://lib.doa.go.th/multim/e-book/eb00074.pdf>

[2] เฉลิมชาติเสาวรัจ. (2560). [การควบคุมสภาพอากาศอัตโนมัติในโรงเรือนเพาะปลูกด้วยระบบฟันทมอก]. คณะวิศวกรรมศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมเครื่องกล และระบบกระบวนการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี. ค้นหามีเมื่อวันที่ 30 สิงหาคม 2567, จาก <http://sutir.sut.ac.th:8080/jspui/handle/123456789/7736>

[3] นิรชา ขำทรง. (2566). [ผลของระบบการควบคุมอุณหภูมิในโรงเรือนต่อการเจริญเติบโต และผลผลิตของผักกาดหอม]. คณะวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี สาขาวิชาเทคโนโลยีการเกษตร มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ค้นหามีเมื่อวันที่ 30 สิงหาคม 2567, จาก https://digital.library.tu.ac.th/tu_dc/frontend/Info/item/dc:309453

[4] สมาคมพัฒนาคุณภาพสิ่งแวดล้อม (2557). [ผักกาดหอม]. ค้นหามีเมื่อวันที่ 31 สิงหาคม 2567, จาก <https://adeq.or.th>

[5] Cocothedog. (2567). [ไมโครคอนโทรลเลอร์คืออะไร?]. ค้นหามีเมื่อวันที่ 31 สิงหาคม 2567, จาก <https://tips.thaiware.com/2521.html>

[6] อาจารย์สมวรร ธนศรีพนิชชัย. [HTML (Hyper Text Markup Language)]. ค้นหามีเมื่อวันที่ 31 สิงหาคม 2567, จาก <https://academic.udru.ac.th/~samawan/content/HTML1.pdf>

[7] ศูนย์เรียนรู้บ้านเห็ด. (2557). [ยูเอ็่ม]. ค้นหามีเมื่อวันที่ 31 สิงหาคม 2567, จาก https://banhed2699.blogspot.com/p/blog-page_2795.html

[8] AnalogRead. (2561). [บอร์ด ESP32]. ค้นหามีเมื่อวันที่ 31 สิงหาคม 2567, จาก <https://www.analogread.com/article/222/>

[9] บริษัท อาร์ทรอน ซอป จำกัด. (2564). [ESP32 เบื้องต้น: บทที่ 10 การใช้งาน Wi-Fi]. ค้นหามีเมื่อวันที่ 31 สิงหาคม 2567, จาก <https://www.artronshop.co.th/article/60/esp32>

[10] Cyber Tice.(2565). [สอนใช้งาน Arduino เซ็นเซอร์วัดความเข้มแสง MCU-3001 OPT3001 Ambient Light lux meter Sensor]. ค้นหามีเมื่อวันที่ 31 สิงหาคม 2567, จาก <https://www.cybertice.com/article/mcu-3001-opt3001-ambient-light-lux-meter-sensor>

[11] MCU city. (2568). [3 in 1 GY-BME280 (3.3V) อุณหภูมิ+ความชื้น+ความดันบรรยากาศ (Temperature/Humidity/Barometric Pressure Sensor BME280)]. ค้นหามีเมื่อวันที่ 20 ธันวาคม 2567, จาก <https://www.mcucity.com/product/1048/3-in-1-gy-bme280-3-3v>

[12] maxim integrated. (2558).[DS3231]. ค้นหามีเมื่อวันที่ 20 ธันวาคม 2567, จาก <https://www.analog.com/media/en/technical-documentation/data-sheets/ds3231.pdf>

[13] Arduino4pro.com (2566). [โมดูล Micro SD Card Micro SD Card (SPI interface)] . ค้นหามีเมื่อวันที่ 20 ธันวาคม 2567, จาก <https://www.arduino4pro.com/product/micro-sd-card-micro-sd-card-spi-interface>

[14] arduinoengineer. (2562). [3V 4 Channel Relay Low-Level Trigger Relay Module]. ค้นหามีเมื่อวันที่ 20 ธันวาคม 2567, จาก <https://www.arduitronics.com/product/3318/3v-4-channel-relay-low-level-trigger-relay-module-with-led-pcb>

[15] TEAMWORK GLOBAL GROUP. (2565). [ข้อดีของการใช้งาน และหลักการของมอเตอร์ DC ขนาดเล็กในปั้มน้ำ] ค้นหามีเมื่อวันที่ 20 ธันวาคม 2567, จาก <https://th.twmotor.net/info/application-advantages-and-principles-of-micro-75210231.html>

[16] อิเหนา อิเล็กทรอนิกส์ (หงส์ กง) ถูก จำกัด และตงกวน อิเหนา เทคโนโลยี บริษัท จำกัด. (2565). [มอเตอร์เกียร์ DC ขนาดเล็กคืออะไร?]. ค้นหามีเมื่อวันที่ 31 สิงหาคม 2567, จาก <https://th.ineed-motors.com/news/what-are-small-dc-gear-motors-60408704.html>

